ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌலீச்வராய நம:

ஸ்ரீ தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னாகரம்

ஸ்ரீ ச்யாமலா தண்டகம் முதலிய பன்னிரண்டு ஸ்தோத்ரங்கள் அடங்கியது

ஸ்ரீ காஞ்சி — ஸ்ரீ காமாக்ஷி.

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம், கும்பகோணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌலீஸ்வராய நம:

ஸ்ரீ தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னாகரம்

(ஸ்ரீ ச்யாமளாதண்டகம் முதலிய பன்னிரண்டு தோத்திரங்கள் அடங்கியது)

அம்பிகா பக்தர்கள் எழுதிய தமிழ் உரையுடனும்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய

ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளான

ஸ்ரீ சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

அருளிய திவ்விய ஸ்ரீமுகத்துடனும்

அட்வகேட் தர்மரக்ஷாமணி

கி. பாலஸுப்ரஹ்மண்ய அய்யர், B.A., B.L.

எழுதிய முன்னுரையுடனும்

கூடியது

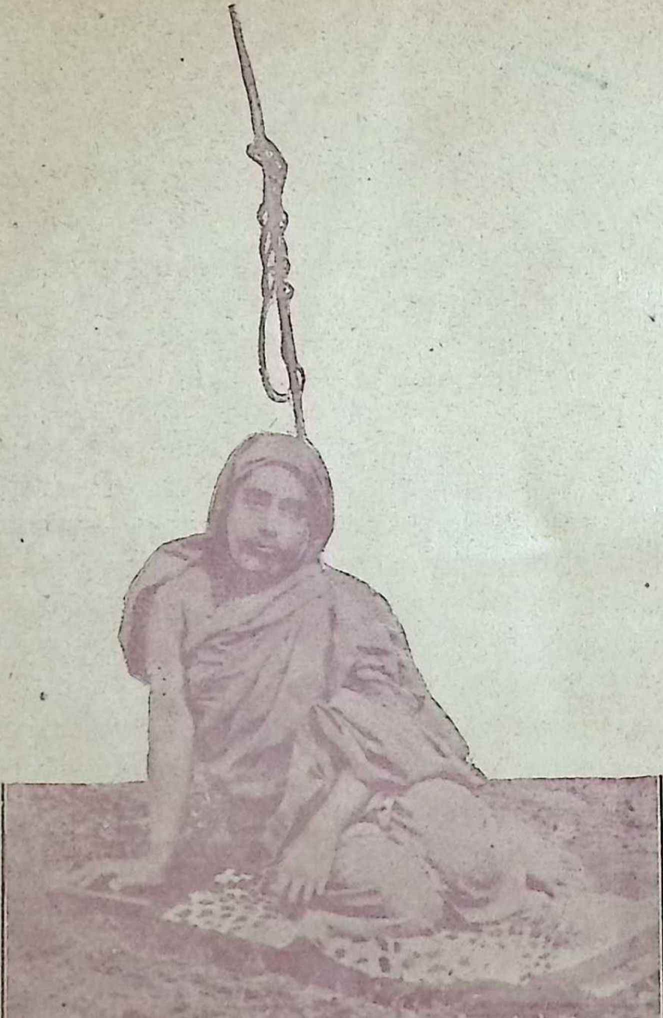
[இரண்டாம் பதிப்பு]

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்

57, மேல டபீர் வீதி : : கும்பகோணம்

பதிப்புரிமை] செப்டம்பர் 1948 [விலை அணா 15

~~476~~ 3-3

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய

ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள்

ஸ்ரீ சந்த்ர சேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

ஸ்ரீ :

முத்ரை

|| ஸ்ரீ முகம் ||

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜக ஆசார்யவர்யர்களான ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதர்களினுல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்ற ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதீச்வரர்களான ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீமத் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீஸ்ரீ பாதர்களால் நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப்படுகிறது.

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின் பதின்மூன்ருவது புத்தக மாயும் பதின்மூன்று பூங்கொத்துக்கள் அமையப்பெற்றதாயும், எளிய நடையாயினும் ஆழ்ந்த கருத்துகளையுடையதாயும், பண்டிதர்களாலேயும் பரிசிலனை செய்யத்தக்கதாயும், பக்தகோடி கள் விரும்பிய பலங்களைக் கொடுப்பதுடன் அவர்கள் அபேக்ஷி யாமலே பலத்தைக் கொடுக்கவல்லதாயும், (படிக்குமவர்களை) ஆங்காங்கு ஆனந்த பரவச மாக்கக்கூடியதாயும், சில இடங்களில் மந்திரத்தின் உண்மைகளால் தெரிந்து கொள்ளவரிதாயும், சில வற்றில் ரஸிக உலகத்தின் மனதைக் கவரச்செய்வதாயும் துக்கங் களின் தொடரை விலக்குமதாயும், எங்கும் நிரந்தரமாக மன துக்கு சாந்தியைத் தரவல்லதாயும் உள்ள இந்த வெளியீடு பக்த உலகமெல்லாம் தேவியின் பாதகமலத்தை சிக்கிரமாகவே நாடு வதற்குத் திறந்துவைத்த ராஜமார்க்கம்போற் சிறந்து விளங்கு கிறது.

பரப்ரஹ்மத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தவர்களான ஸ்ரீ பகவத் பாதர் களுடையவும், வாங்மய தத்வத்தை (ஸரஸ்வதியை) ஸாக்ஷாத்கரித்த மஹாகவி ஸ்ரீ காளிதாஸருடையவும் சொல் மணம் பொருந்தியும், தேவியின் ஸ்தோத்ரங்கள் நிரம்பியதும், தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்புடனும், தாத்பர்யத்துடனும், கூடிய இக்கிரந்தம், ஸம்ஸ்க்ருதம் பயின்றவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக் கும், தேவியினருளால் நீண்டகாலம் பயன்படுமாறு ஆசிர்வதிக் கின்றேம்.

விஜய யாத்ராஸ்தானம்,
காட்டுப்பளி கிராமம்,
பொன்னேரி தாலூக்கா,
20—6—44.

நாராயண ஸ்ம்ருதி :

சென்னை, அட்வொகேட் தர்மரக்ஷாமணி

ஸ்ரீ கி. பாலஸுப்ரஹ்மண்ய அய்யர் அவர்கள்

எழுதிய

முன்னுரை

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தான புஸ்தக வரிசையில் பதின்மூன்றாவது பதிப்பாக 'ஸ்ரீ தேவி ஸ்தோத்ர ரத்னாகரம்' என்ற அழகான பெயருடன் இப் புஸ்தகம் அச்சிட்டு பதவுரை மொழிப் பெயர்ப்புடன் வெளிவருவது நமக்கு மிகுந்த மனமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. ஏற்கனவே, ஸ்ரீ ச்யாமளா தண்டகம் முதலான ஐந்து தேவீ ஸ்தோத்திரங்கள் அடங்கிய புஸ்தகம் கோசஸ்தான புஸ்தகத் தொகுதியில் பத்தாவதாக வெளியிடப்பட்டிருப்பதை பக்த கோடிகள் நன்கறிவார்கள். இப்பொழுது அந்த ஐந்து ஸ்தோத்திரங்களுடன் ஆனந்தலஹரீ, மீனாக்ஷி ஸ்தோத்திரம், திரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்திரம், அன்ன பூர்ணாஷ்டகம், அம்பா பஞ்சரத்தினம், கனகதாராஸ்தவம், சீதளாஷ்டகம்,* காமாக்ஷி ஸ்தோத்திரம் ஆக இவை எட்டும் சேர்த்து பதின்மூன்று ஸ்தோத்திரங்கள் அடங்கியது இப் புஸ்தகம். இவைகளில் தேவீ பக்தர்களுக்குள் முதல்வரான சங்கர பகவத்பாதர்களால் அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்கள் ஆனந்தலஹரீ, கனகதாராஸ்தவம், அன்னபூர்ணாஷ்டகம் என்னும் பெயருள்ளவைகள். இந்த அழகான தேவீ ஸ்தோத்திரங்களும் காலையில் தேவீ ஸ்மரணம் செய்கின்ற பகதர்களுக்கு கைகண்ட பலனைத் தாக் கூடியவைகள். ஆனந்தலஹரீ ஸ்தோத்திரத்தின் முடிவில் எவன் தேவியை தடாகத்தில் வஸந்த காலத்தில் ஸகிகளோடு நீர் விளையாட்டுச் செய்வதாக த்யானம் செய கிறானோ அந்த பக்தன் பல நாட்களாக விலகாத ஸம்ஸாரம் என்கிற ஜ்வரம் நீங்கி நித்ய ஸுகத்தை அடைவான் என்று நமது பரமாச்சாரியாள் உறுதிமொழி கூறுகிறார் கள். மீனாக்ஷீ ஸ்தோத்திரத்தை காலையில் எவன் பக்தி

* இது தனியாக அச்சிட்டப்பட்டுள்ளது.

யுடன் பாராயணம் செய்கிறானோ அவனுக்கு அஷ்ட ஐச்வர்யமும் சதாவதானம் ஒரே க்ஷணத்தில் செய்யும் படியான சக்தியும் தேவீ அளிக்கிறாளென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அன்னபூர்ணாம்பிகையைத் தியானம் செய்கிறவனுக்கு ஹ்ருதயம் விகாஸத்தை அடைந்து அன்பு நிறைந்து உலகம் முழுவதும் தன் ஊராக பாவிக்கும் தன்மையை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை.

"माता च पार्वती देवी पिता देवो महेश्वरः ।
बान्धवाः शिवभक्ताश्च स्वदेशो भुवनत्रयम् ॥"

சுகாதிகளைப்போல் இந்த மனப் பான்மையை அடைந்த மஹாத்மாக்கள் ஸர்வபூத ஹ்ருதயர்களென்று ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் கொண்டாடப்படுகிறார்கள். இவர் களைத் தான் ஜீவன்முக்தர்களென்று உபநிஷத்துக்கள் மெச்சுகின்றன. மனமுருகி உட்கசிவுடன் தேவீ ஸ்தோத்திரங்களைப் பாராயணம் செய்து பாடி கண்ணீர் சொரியும் பக்தர்கள் இந்த ஜீவன்முக்த நிலையை அடைவார்கள் என்பது திண்ணம். இதுதான் நமது ஹிந்து மதத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்த ஸ்தோத்திரங்களின் இறுதியில் காமாக்ஷி ஸ்தோத்திரம் அமைந்திருப்பது காமகோடி கோசஸ்தான புஸ்தகத்திற்கு ரொம்பவும் பொருத்தமாகும்.

ஆகையால் இந்த ஸ்ரீ தேவீ ஸ்தோத்ர ரத்னாகரத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டது பாரத தேசத்து மாந்தர்களுக்கும் நம் ஸனாதனதர்மத்திற்கும் ஒரு பெருங் கைங்கர்ய மாகும். இந்த கைங்கர்யஞ் செய்தவர்களுக்கு தேவியின் பூர்ண அநுக்கிரஹம் கிடைக்குமென்பது நிச்சயம். பக்தர்கள் அனைவரும் இந்த ஸ்தோத்திரங்களனைத்தையும் படித்து இன்புறுவாராக.

"ஆச்ரமம்"
லஸ், மயிலாப்பூர்.
30—6—'44.

கி. பாலஸுப்பிரமணிய அய்யர்

॥ श्रीः ॥

॥ विषयसूचिका ॥

பொருள் அடக்கம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

இப் புத்தகத்தில் ஒன்று முதல் ஐந்து ஸ்தோத்ரங்கள் இக் கோசஸ்தானத்தில் பத்தாவது வெளியீடாக ஏற்கனவே வெளிவந்த விஷயம் பக்தகோடிகளுக்கு தெரிந்ததே. இப்போது 6 முதல் 12 வரையிலுள்ள ஸ்தோத்திரங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்த 6 முதல் 12 வரையிலுள்ள ஸ்தோத்ரங்களுக்கு ஸ்ரீ மீமாம்ஸா பண்டிதர் K. பாலஸுப்ரமண்ய சாஸ்திரி, ஸாஹித்ய வேதாந்த சிரோமணி S. ராஜகோபால சாஸ்திரி இவ்விருவரும் தமிழில் அனுவாதம் எழுதி ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்துக்கு உதவி புரிந்தது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த இரண்டாம் பதிப்பில் ஸ்ரீ சீதாளாஷ்டகம் என்ற ஸ்தோத்ரத்தைத் தனியாக பிரசுரித்திருக்கிறது.

10—9—48.

॥ श्रीः ॥

॥ श्री श्यामलादण्डकम् ॥

माणिक्यवीणामुपलालयन्तीं मदालसां मञ्जुलवाग्विलासाम् ।
माहेन्द्रनीलद्युतिकोमलाङ्गीं मातङ्गकन्यां मनसा स्मरामि ॥ १ ॥

மாணிக்யவீணாமுபலாலயந்தீம்
மதா³லஸாம் மஞ்ஜுலவாக்³விலாஸாம் |
மாஹேந்த்³ரநீலத்³யுதிகோமலாங்கீ³ம்
மாதங்க³கன்யாம் மனஸா ஸ்மராமி ||

மாணிக்கக் கற்களிழைத்த வீணையை மடியில் வைத்துக் கொஞ்சுபவளும் (அன்புடன் வாசிப்பவளும்), மதத்தால் சுறுசுறுப்பற்றவளும், இனிய சொல்லெழில் பெற்றவளும், மாஹேந்திர நீலமணியினது போன்ற ஒளிவாய்ந்த மெல்லிய மேனியுடையவளுமான மாதங்க கன்யகையை மனதால் நினைக்கிறேன் (உறுதியுடன் தியானிக்கிறேன்).

चतुर्भुजे चन्द्रकलावतंसे कुचोन्नते कुङ्कुमरागशोणे ।
पुण्ड्रेक्षुपाशाङ्कुशपुष्पबाणहस्ते नमस्ते जगदेकमातः ॥ २ ॥

சதுர்பு⁴ஜே சந்த்³ரகலாவதம்ஸே
குசோந்நதே குங்குமராகஶோணே |
புண்ட்³ரேக்ஷுபாஶாங்குஶபுஷ்பபாண-
ஹஸ்தே நமஸ்தே ஜக³தே³கமாத: ||

நான்கு கைகளுள்ளவளே! சந்த்ரகலையை சிரோபூஷணமாகக் கொண்டவளே! உயர்ந்த கொங்கைகளுள்ளவளே! குங்குமப் பூச்சால் சிவந்தவளே! நாமக்கரும்பு, பாசம், அங்குசம், மலர்க்கணைகள் இவைகளைக் கரங்களிற் கொண்டவளே! உலகிற்கு ஓர் தாயே! உனக்கு வணக்கம்.

माता मरकतश्यामा मातङ्गी मदशालिनी ।
कुर्यात्कटाक्षं कल्याणी कदम्बवनवासिनी ॥ ३ ॥

மாதா மரகதஶ்யாமா மாதங்கீ மதஶாலினீ |
குர்யாத் கடாக்ஷம் கல்யாணீ கதம்பவனவாஸினீ ||

மரகதம் போல் கரிய நிறத்தினளும், மதங்கரின் பெண்ணும், மதத்தால் விளங்குபவளும், மங்கள ரூபிணியும் கதம்பவனத்தில் உறைபவளுமாகிய (என்) தாய் கடைக்கண்ணால் (என்னை) நோக்கி அருளுவாளாக.

जय मातङ्गतनये जय नीलोत्पलद्युते ।
जय सङ्गीतरसिके जय लीलाशुकप्रिये ॥ ४ ॥

ஜய மாதங்கதனயே ஜயநீலோத்பலத்யுதே |
ஜய ஸங்கீதரஸிகே ஜய லீலாஶுகப்ரியே ||

மதங்கரின் புதல்வி! வெல்க! கருந்தாமரையின் காந்தி பெற்றாய்! வெல்க! இன்னிசை சுவைப்பாய்! வெல்க! (விளையாட்டுக்கான கிளியிடம்) லீலா சுகத்தினிடம் அன்பு கொண்டாய்! வெல்க!

जय जननि, सुधासमुद्रान्तहृद्यन्मणिद्वीपसंरूढबिल्वाटवी-मध्यकल्पद्रुमाकल्पकादम्बकान्तारवासप्रिये, कृत्तिवासःप्रिये, सर्व-लोकप्रिये !

ஜய ஜனனி, ஸுதாஸமுத்ராந்த-ஹ்ருத்யன்மணித்வீப-ஸம்ரூடபில்வாடவீமத்ய - கல்பத்ருமாகல்ப-காதம்ப-காந்தாரவாஸப்ரியே, க்ருத்திவாஸ:ப்ரியே, ஸர்வலோக-ப்ரியே!

அமுதக் கடலின் நடுவே மனதைக் கவரும் மணித் தீவில் செழித்தோங்கிய வில்வக் காட்டினூடே கல்பக மரங்களை யணியாகக் கொண்ட (கல்பக விருக்ஷங்களோடு கூடிய) கதம்பவனத்தில் வஸிப்பதில் பிரியமுள்ளவளே!

கரித்தோல் போர்த்த சிவனார் காதலியே! எல்லாப் பிராணி களிடமும் அன்புகொண்டாளே! தாயே! மேன்மையுடன் உறைவாயாக!

सादरारब्धसङ्गीतसम्भावनासम्भ्रमालोलनीपस्रगाबद्धचूली-सनाथत्रिके, सानुमत्पुत्रिके!

ஸாதராரப்த4ஸங்கீ3த-ஸம்பா4வனாஸம்ப்4ரமாலோல-நீபஸ்ரகா3ப3த்4ய - சூலீஸநாதத்ரிகே, ஸானுமத்புத்ரிகே!

அன்புடன் துவக்கப்பட்ட இன்னிசையை மதிக்கும் ஆர்வத்தினால் சிறிதசைகின்ற கதம்பமாலை சூடிய கூந்தலுடன் கூடிய பிடரியை (கழுத்தின் பின்புறத்தை) யுடையவளே! (அல்லது, கதம்பமாலையணிந்த பின்னலுடன் கூடிய முதுகெலும்பின் அடிப்புறத்தை யுடையாளே!) மலைமகளே!

शेखरीभूतशीतांशुरेखामयूखावलीनद्धसुस्निग्धनीलालकश्रेणि-शृङ्गारिते, लोकसम्भाविते!

ஶேக2ரீபூ4த - ஶீதாம்ஶுரேகா2 - மயூகா2வலீ - நத்3த4ஸுஸ்நிக்3த4நீலாலகஶ்ரேணிஶ்ருங்கா3ரிதே, லோக-ஸம்பா4விதே!

தலையணியா யமைந்த திங்கட் பிறையின் கதிர்க்கற்றையால் மிக்க எழில்பெற்ற கரிய குழல் வரிசையால் அழகுற்றவளே! உலகோரால் மதிக்கப்படுபவளே! (பூசிக்கப்படுபவளே!)

कामलीलाधनुःसन्निभभ्रूलतापुष्पसन्दोहसन्देहकृल्लोचने, वाक्सुधासेचने!

காம-லீலாத4னு:ஸந்நிப4-ப்4ரூலதாபுஷ்பஸந்தோ3ஹ-ஸந்தே3ஹக்ருல்லோசனே, வாக்ஸுதா4ஸேசனே!

மன்மதனுடைய கேளிக்கைகளுக்கான வில்லையொத்த புருவக்கொடியின் மலர்க்கொத்துதானோ என்று ஐயுறத்

தக்க விழிகளை (கண்களை) யுடையாளே! சொல்லமுதால் (அன்பர்களை) நனைப்பவளே!

(அமுதம்போன்ற அன்புமொழிகளால் அன்பர்களுக்கு அருள் புரிபவள் என்பது கருத்து.)

चारुगोरोचनापङ्ककेलीललामाभिरामे, सुरामे, रमे!

சாருகோரோசனபங்க - கேலீலலாமாபிராமே, ஸுராமே, ரமே!

அழகிய கோரோசனைச் சேற்றால் (கலவையால்) இட்ட விளையாட்டு (ரதிகேளிக்கை)ப் பொட்டால் அழகியவளே! (மனதை) மிகவும் களிப்புறச் செய்பவளே! லக்ஷ்மியே (செல்வத்திற்கு உறையுளே!)

प्रोल्लसद्वालिकामौक्तिकश्रेणिका-चन्द्रिकामण्डलोद्भासि-गण्डस्थलन्यस्त-कस्तूरिकापत्र-रेखासमुद्भूत-सौरभ्यसम्भ्रान्तभृङ्गाङ्गना-गीत-सान्द्रीभवन्मन्द्रतन्त्रीस्वरे, सुस्वरे, भास्वरे!

ப்ரோல்லஸத்வாலிகாமௌக்திகஶ்ரேணிகா-சந்த்ரிகா-மண்டலோத்பாஸி-கண்டஸ்தலந்யஸ்த-கஸ்தூரிகாபத்ர-ரேகா - ஸமுத்பூதஸௌரப்ய - ஸம்ப்ராந்த - ப்ருங்காங்கனாகீத-ஸாந்த்ரீபவன் - மந்த்ரதந்த்ரீஸ்வரே, ஸுஸ்வரே, பாஸ்வரே!

நன்கு ஒளிரும் வாளி என்ற கர்ணாபரணத்திலுள்ள முத்து வரிசைகளின் ஒளிக்கற்றையால் தெள்ளென விளங்கும் கன்னப்புறங்களில் கஸ்தூரியால் இடப்பட்ட மகரிகா பத்திரங்களிலிருந்து (கஸ்தூரியால் இடப்பட்ட சித்திரங்களிலிருந்து) எழுந்த மணத்தில் மயங்கிய பெண் வண்டுகளின் இசையுடன் (ரீங்காரத்துடன்) சேர்ந்த யாழின் மந்த்ர ஸ்வரத்தோடு கூடியவளே! இனிய குரல் வாய்ந்தவளே! ஒளி பொருந்தியவளே!

वल्लकीवादनप्रक्रियालोल-तालीदलाबद्ध-ताटङ्कभूषाविशेषान्विते, सिद्धसम्मानिते !

வல்லகீவாதனப்ரக்ரியாலோல-தாலீதலாபத்த-தாடங்க-பூஷா-விஶேஷான்விதே, ஸித்தஸம்மானிதே!

யாழொலிக்குங்கால் அசையும், ஓலையாலான தாடங்கமென்ற சிறந்த கர்ணபரணத்துடன் கூடியவளே! சித்தர்களால் நன்கு பூசிக்கப்பட்டவளே!

दिव्यहालामदोद्वेल - हेलालसच्चक्षुरान्दोलनश्री - समाक्षिप्त-कर्णैकनीलोत्पले, पूरिताशेषलोकाभिवाञ्छाफले, श्रीफले !

திவ்யஹாலாமதோத்வேல - ஹேலாலஸச்சக்ஷுராந்தோலனஶ்ரீ - ஸமாக்ஷிப்த - கர்ணைகநீலோத்பலே, பூரிதாஶேஷலோகாபிவாஞ்சாபலே, ஶ்ரீபலே!

சிறந்த லாகிரி மதத்தின் காரணமாக மிகுதியான விளையாட்டுக்களால் (கேளிக்கைகளால்) ஒளிவீசும் கண்களின் அசைவாலேற்படும் காந்தியால் செவிகளிலே அணிந்த சிறந்த குவளை மலர்களைப் பழிப்பவளே! (மது மயக்கத்தால் சுழலும் விழிகளின் ஒளியழகாலே காதில் அணிந்த குவளை மலரின் அழகை வெல்பவளே!) எல்லா உலகத்தவருடைய விருப்பங்களையும் நிறைவேற்றுபவளே! செல்வத்தை (அல்லது உடலழகை)ப் பயனாக அளிப்பவளே!

स्वेदबिन्दूल्लसत्फाल-लावण्यनिःष्यन्दसन्दोहसन्देहकृन्नासिका-मौक्तिके, सर्वविश्वात्मिके, कालिके !

ஸ்வேதபிந்தூல்லஸத்பால - லாவண்யநிஃஷ்யந்த - ஸந்தோஹஸந்தேஹக்ருந் - நாஸிகாமௌக்திகே, ஸர்வ விஶ்வாத்மிகே, காலிகே!

வியர்வைத் துளிகளால் விளங்கும் நெற்றியினது எழிற்பொழிவின் திவலைகளோவென ஐயந்தரும் நாஸா

பரணத்தின் முத்துக்களை யுடையவளே! எல்லா மந்த்ரங்களின் உருவினளே! கரிய மேனியளே!

मुग्धमन्दस्मितोदारवक्त्रस्फुरत्पूगकर्पूरताम्बूलखण्डोत्करे, ज्ञानमुद्राकरे, सर्वसम्पत्करे, पद्मभास्वत्करे!

முக்தமந்தஸ்மிதோதாரவக்த்ர - ஸ்ஃபுரத்பூககர்(ப்)பூரதாம்பூல - கண்டோத்கரே, ஜ்ஞானமுத்ராகரே, ஸர்வஸம்பத்கரே, பத்மபாஸ்வத்கரே!

அழகிய புன்சிரிப்பால் சிறப்புற்ற திருவாயில் விளங்கும் பச்சைக் கர்ப்பூரத்துடன் கூடிய வெற்றிலையையும் பாக்கையும் தரிக்கின்றவளே! சின்முத்ரையுடன் கூடிய கரத்தினளே! எல்லாச் செல்வங்களையும் விளைவிப்பவளே! தாமரைபோல் ஒளிரும் திருக்கரத்தினளே!

कुन्दपुष्पद्युति-स्निग्धदन्तावली-निर्मलालोककल्लोलसम्मेलन-स्मेरशोणाधरे, चारुवीणाधरे, पक्वबिम्बाधरे ॥ १ ॥

குந்தபுஷ்பத்யுதி - ஸ்நிக்தந்தாவலீ - நிர்மலா - லோககல்லோல - ஸம்மேலன - ஸ்மேரஶோணாதரே, சாருவீணாதரே, பக்வபிம்பாதரே!

முல்லை மலர்களைப்போல் ஒளிகாந்தும் அழகிய பற்களின் மாசற்ற ஒளி யலைகளின் சேர்க்கையால் அழகுற்ற சிவந்த கீழுதட்டை யுடையவளே! அழகிய வீணையைத் தாங்குபவளே! பழுத்த கோவைப்பழம்போன்ற உதட்டை யுடையவளே!

सुललितनवयौवनारम्भ-चन्द्रोदयोद्वेल-लावण्यदुग्धार्णवाविर्भवत्कम्बुबिब्बोकभृत्कन्धरे, सत्कलामन्दिरे, मन्थरे!

ஸுலலித-நவயௌவனாரம்ப-சந்த்ரோதயோத்வேல-லாவண்ய - துக்தார்ணவாவிர்பவத் - கம்புபிம் - பவோக - ப்ருத்கந்தரே, ஸத்கலாமந்திரே, மந்தரே!

மிக்க அழகுவாய்ந்த புதிய வாலிபத்தின் தொடக்கமாகிற சந்திரோதயத்தால் கரைபுரண்ட அழகாகிய பாற்

கடலிலிருந்து தோன்றிய முப்புரிச்சங்கின் எழிலைப்பெற்ற கழுத்தை யுடையவளே! நற்கலைகளுக்கு உறைவிடமே! மெல்லியளே!

दिव्यरत्नप्रभाबन्धुरच्छन्नहारादिभूषा-समुद्योतमानानवद्यांशुशोभे, (समुद्योतमानानवद्याङ्गशोभे!) शुभे!

திவ்யரத்னப்ரபா-பந்துரச்சன்னஹாராதிபூஷா-ஸமுத்யோதமானானவத்யாம்ஶுஶோபே! (ஸமுத்யோதமானானவத்யாங்கஶோபே!) ஶுபே!

தெய்விகமான மணிகளின் ஒளியால் நன்கு மறைந்துள்ள முத்துமாலை முதலிய அணிகளால் ஒளிருகின்ற குற்றமற்ற உடலழகுடையவளே! நன்மை பயப்பவளே!

रत्नकेयूररश्मिच्छटापल्लव-प्रोल्लसद्दोर्लताराजिते, योगिभिः पूजिते!

ரத்னகேயூர - ரஶ்மிச்சடாபல்லவ - ப்ரோல்லஸத் - தோர்லதாராஜிதே, யோகிபி: பூஜிதே!

மணிகள் பொருந்திய தோள்வளைகளின் கதிர்க்கற்றையாகிய தளிர்களால் விளக்கம்பெற்ற கைகளாகும் கொடிகளால் பிரகாசிப்பவளே! யோகிகளால் அர்ச்சிக்கப்பட்டவளே!

(கைகள் கொடிபோன்றவை. தோள்வளைகளின் ஒளிகள் கைகளாகிய கொடிகளின் தளிர்கள் போன்றவை.)

विश्वदिङ्मण्डलव्यापिमाणिक्यतेजःस्फुरत्कङ्कणालङ्कृते, विभ्रमालङ्कृते, साधकैः सत्कृते!

விஶ்வதிங்மண்டலவ்யாபி - மாணிக்யதேஜ:-ஸ்புரத்-கங்கணாலங்க்ருதே, விப்ரமாலங்க்ருதே, ஸாதகை: ஸத்க்ருதே!

எல்லா திக்குக் கூட்டத்திலும் ஒளி பரப்பும் மாணிக்க வளையல்களால் அழகியவளே! (அழகுசெய்யப்பட்டவளே!)

விப்ரமத்தால் எழில் வாய்ந்தவளே! சாதுக்களால் அர்ச்சிக்கப்பட்டவளே!

குறிப்பு: (விப்ரமம்-நகை இடம் விட்டுப் பெயர்த்திருத்தல் அல்லது; பார்ப்பவர் மயங்கும் தன்மை).

वासरारम्भवेलासमुज्जृम्भमाणारविन्दप्रतिद्वन्द्विपाणिद्वये, सन्ततोद्यद्दये, अद्वये !

வாஸராரம்ஹவேலாஸமுஜ்ஜ்ரும்ஹமாணாரவிந்த-ப்ரதித்வந்த்விபாணித்வயே, ஸந்ததோத்யத்தயே, அத்வயே !

பகலின் துவக்கத்தில் மலரும் தாமரையை எதிர்க்கும் (விரோதிக்கும்) இரு கரங்களை யுடையவளே! எப்பொழுதும், எழுகின்ற கருணையுள்ளவளே! இரண்டற்றவளே! (ஏகமாயுள்ளவளே!)

दिव्यरत्नोर्मिकादीधितिस्तोमसन्ध्यायमानाङ्गुलीपल्लवोद्यन्नखेन्दुप्रभामण्डले, सन्नताखण्डले, चित्प्रभामण्डले, प्रोल्लसत्कुण्डले !

திவ்யரத்னோர்மிகாதீதிதிஸ்தோம-ஸந்த்யாயமானாங்குலீ - பல்லவோத்யந்நகேந்து - ப்ரஹாமண்டலே, ஸந்நதாகண்டலே, சித்ப்ரஹாமண்டலே, ப்ரோல்லஸத்குண்டலே !

சிறந்த ரத்ன மோதிரங்களின் ஒளிக் கூட்டத்தால் சந்தியாகாலம் போன்ற தளிர்போல் சிவந்த விரல்களில் கிளம்பிய நகங்களாகிற திங்களின் ஒளிவட்டத்தோடு கூடியவளே! இந்திரனால் நன்கு வணங்கப்பட்டவளே! ஞானப்பிழம்பே! விசேஷமாய் விளங்கும் குண்டலங்களைக் கொண்டவளே!

तारकाराजिनीकाशहारावलिस्मेरचारुस्तनाभोग - भारानमन्मध्यवल्लीवलिच्छेदवीचीसमुल्लाससन्दर्शिताकारसौन्दर्यरत्नाकरे, वल्लकीभृत्करे, किङ्करश्रीकरे !

தாரகாராஜினீகாஶ - ஹாராவலிஸ்மேர - சாருஸ்தனஹோஆ - ஹாராநமன்மத்ய - வல்லீவலிச்சேத - வீசீஸமுல்லாஸ - ஸந்தர்ஶிதாகார - ஸௌந்தர்ய - ரத்னாகரே, வல்லகீப்ருத்கரே, கிங்கரஶ்ரீகரே!

நக்ஷத்திர வரிசை போன்ற முத்தாரங்களின் தொகுதிகளால் விளங்கும் அழகாய பரந்த கொங்கைகளின் பளுவால் சிறிது வளைந்த கொடிபோன்ற இடையில் உள்ள மூன்று மடிப்புகளாகிற அலைகளின் தோற்றத்தால் தன்னுருவை வெளிப்படுத்தும் எழிலாகும் சமுத்திரத்தையுடையவளே! யாழ் தாங்கிய கையாளே! தாஸர்களுக்குச் செல்வத்தை யளிப்பவளே!

हेमकुम्भोपमोत्तुङ्ग-वक्षोजभारावनम्रे, त्रिलोकावनम्रे !

ஹேமகும்போபமோத்துங்க - வக்ஷோஜ-பாராவநம்ரே, த்ரிலோகாவநம்ரே!

தங்கக் குடங்களென உயர்ந்த ஸ்தனங்களின் பாரத்தால் சற்றுக் குனிந்திருப்பவளே! மூவுலகோராலும் வணங்கப்படுகிறவளே!

लसद्वृत्तगम्भीरनाभीसरस्तीर-शैवालशङ्काकर-श्यामरोमावली-भूषणे, मञ्जुसम्भाषणे !

லஸத்வ்ருத்தகம்பீர - நாபீஸரஸ்தீர - ஶைவால - ஶங்காகர - ஶ்யாமரோமாவலீ - பூஷணே, மஞ்ஜுஸம்பாஷணே!

விளங்கும் வட்டமான ஆழ்ந்த கொப்பூழ் என்னும் குளக்கரையிலுள்ள பாசிக்கொத்தோ என்ற சந்தேகத்தை விளைவிக்கும் கரிய ரோம வரிசையை அணியாகக் கொண்டவளே! மென்மொழியினளே!

चारुशिञ्जत्कटीसूत्रनिर्भर्त्सितानङ्गलीलाधनुःशिञ्जिनीडम्बरे, दिव्यरत्नाम्बरे !

சாருஶிஞ்ஜத்கடீஸூத்ர-நிர்ஹர்த்ஸிதானங்க-லீலா-தனு:ஶிஞ்ஜினீடம்பரே, திவ்யரத்னாம்பரே!

இனிது ஒலிக்கும் அரைஞாணால் மன்மதனது அழகாய வில்லின் நாணொலியின் பெருமையை அதட்டுகின்றவளே! (பழிப்பவளே!) சிறந்த ரத்னங்களமைந்த வஸ்திர மணிந்தவளே!

पद्मरागोल्लसन्मेखलाभास्वर - श्रोणिशोभाजितस्वर्णभूभृत्तले, चन्द्रिकाशीतले ॥ २ ॥

பத்மராகோல்லஸன் - மேகலாஹாஸ்வர - ஶ்ரோணி-ஶோஹாஜித-ஸ்வர்ணஹூப்ருத்தலே, சந்த்ரிகாஶீதலே॥

பதுமராகக் கற்களால் ஒளி யுமிழும் மேகலையால் பிரகாசிக்கின்ற நிதம்பத்தால் பொன்மயமான பேருவரையின் தாழ்வரையை வென்றவளே! நிலாவெனக் குளிர்ந்தவளே!

विकसितनवकिंशुकाताम्रदिव्यांशुकच्छन्नचारूरुशोभापराभूतसिन्दूरशोणायमानेन्द्रमातङ्गहस्तार्गले, वैभवानर्गले, श्यामले !

விகஸிதநவகிம்ஶுகாதாம்ர - திவ்யாம்ஶுகச்஛ன்ன-சாரூருஶோஹாபராஹூத-ஸிந்தூர ஶோணாயமானேந்த்ர-மாதங்கஹஸ்தார்கலே, வைஹவானர்கலே, ஶ்யாமலே!

மலர்ந்த புதிய பலாச புஷ்பமெனச் சிவந்த ஓர் மெல்லிய பட்டால் மறைந்திருக்கும் அழகுற்ற தொடைகளின் ஒளியால் ஸிந்தூரத்தால் சிவந்திருக்கும் ஐராவதத்தின் சிறந்த துதிக்கையை அவமதிப்பவளே! தடையற்ற பெருமையளே! சியாமலையே!

कोमलस्निग्धनीलोत्पलोत्पादितानङ्गतूणीरशङ्काकरोद्दामजङ्घालते, चारुलीलागते !

கோமலஸ்நிக்த-நீலோத்பலோத்பாதிதானங்க தூணீர-ஶங்காகரோத்தாமஜங்காலதே, சாருலீலாகதே!

மனதைக் கவரும் மெல்லிய குவளைகளாலான மன்மதனது தூணியோ என்ற எண்ணத்தை யளிக்கும் சிறந்த தோற்றமுள்ள அழகிய கணைக்கால்களை யுடையவளே! அழகான விளையாட்டு நடையினளே!

नम्रदिक्पालसीमन्तिनी - कुन्तलस्निग्धनीलप्रभापुञ्जसञ्जात - दूर्वाङ्कुराशङ्कसारङ्गसंयोगरिङ्खन्नखेन्दूज्ज्वले, प्रोज्ज्वले, निर्मले!

நம்ரதிக்பாலஸீமந்தினீ - குந்தலஸ்நிக்த - நீலப்ரபா - புஞ்ஜஸஞ்ஜாத தூர்வாங்குராஶங்கஸாரங்க - ஸம்யோக - ரிங்கன் நகேந்தூஜ்ஜ்வலே, ப்ரோஜ்ஜ்வலே, நிர்மலே!

வணங்குகின்ற திக்பாலர்களின் ஸ்திரீகளுடைய குழல்களின் அழகிய கரிய காந்திக் குவியலால் அருகம்புற்களோ என எண்ணிய மானின் சேர்க்கையுடன் கூடிய நகங்களாகிற திங்கள்களால் ஜ்வலிப்பவளே! விசேஷமாய் விளங்குபவளே! மாசற்றவளே!

प्रह्वदेवेशलक्ष्मीशभूतेशतोयेशवागीशकीनाशदैत्येशयक्षेशवा - य्वग्निमाणिक्यसंघृष्टकोटीरबालातपोद्दामलाक्षारसारुण्यलक्ष्मीगृहीताङ्घ्रिपद्मे सुपद्मे, उमे ॥ ३ ॥

ப்ரஹ்வ-தேவேஶ- லக்ஷ்மீஶ- பூதேஶ- தோயேஶ- வாகீஶ - கீநாஶ - தைத்யேஶ - யக்ஷேஶ - வாய் வக்நி - மாணிக்யஸங்க்ருஷ்ட - கோடீரபாலாதபோத்தாம - லாக்ஷாரஸாருண்ய-லக்ஷ்மீ - க்ருஹீதாங்க்ரிபத்மே, ஸு - பத்மே, உமே ॥ ௩ ॥

வணங்கும் இந்திரன், விஷ்ணு, சிவன், வருணன், பிரமன், யமன், நிருதி, குபேரன், வாயு, அக்னி இவர்களுடைய மாணிக்க மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட முடிகளின் இள வெயிலை மீறிய செம்பஞ்சுக் குழம்பின் செம்மையின் காந்தியைப் பெற்ற திருவடித்தாமரைகளை யுடையவளே! சோபனம் பயக்கும் லக்ஷ்மியே! உமையே!

सुरुचिरनवरत्नपीठस्थिते, सुस्थिते !

ஸுருசிரநவரத்னபீ௦ஸ்யிதே, ஸுஸ்யிதே !

மிகுந்த எழில் வாய்ந்த நவரத்னங்களிழைத்த பீடத்தில் இருப்பவளே ! அழகா யமர்ந்தவளே !

रत्नपद्मासने, रत्नसिंहासने, शङ्खपद्मद्वयोपाश्रिते, विश्रुते !

ரத்ன பத்மாஸனே, ரத்ன ஸிம்ஹாஸனே, ஶங்வ-பத்மத்வயோபாஶ்ரிதே, விஶ்ருதே !

செந்தாமரையி லிருப்பவளே ! ரத்ன மிழைத்த சிங்காதனத்தை யுடையவளே ! சங்கநிதி பதுமநிதிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவளே ! புகழ் பெற்றவளே !

तत्र विघ्नेशदुर्गावटुक्षेत्रपालैर्युते !

தத்ர விக்னேஶதுர்காவடுக்ஷேத்ரபாலைர்யுதே !

அங்கு விநாயகர், துர்க்காதேவி, வடுகர், க்ஷேத்ர பாலர் ஆகியவர்களுடன் கூடியவளே !

मत्तमातङ्गकन्यासमूहान्विते !

மத்தமாதங்ககன்யாஸமூஹான்விதே !

மதங்கொண்ட மாதங்க கன்னிகைகளின் கூட்டத்தோடு கூடியவளே !

मञ्जुलामेनकाद्यङ्गनामानिते, भैरवैरष्टभिर्वेष्टिते !

மஞ்ஜுலா-மேனகாத்யங்கனாமானிதே, பைரவைர-ஷ்டபிர்வேஷ்டிதே !

மஞ்சுளை, மேனகை முதலாய அழகிய மங்கையரால் கௌரவிக்கப்பட்டவளே ! பைரவர்கள் எண்மரால் சூழப் பட்டவளே !

देवि ! वामादिभिः शक्तिभिः सेविते !

தேவி ! வாமாதிபிஃ ஶக்திபிஃ ஸேவிதே !

வாமை முதலிய சக்திகளால் ஸேவிக்கப்பட்டவளே ! தேவியே !

धात्रि ! लक्ष्म्यादिशक्त्यष्टकैः संयुते !

யாத்ரி ! லக்ஷ்ம்யாதிஶக்த்யஷ்டகை: ஸம்யுதே !

உலகைப் போஷிப்பவளே ! லக்ஷ்மீ முதலான எட்டு சக்திகளோடும் கூடியவளே !

मातृकामण्डलैर्मण्डिते !

மாத்ருகாமண்டலைர்மண்டிதே !

மாத்ருகா மண்டலங்களால் அழகியவளே !

यक्षगन्धर्वसिद्धाङ्गनामण्डलैरर्चिते !

யக்ஷகந்தர்வஸித்தாங்கனாமண்டலைரர்(ச்)சிதே !

யக்ஷர், கந்தர்வர்கள், சித்தர்கள் இவர்களது மங்கையரின் கூட்டங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவளே !

पञ्चबाणात्मिके !

பஞ்சபாணாத்மிகே !

பஞ்சபாண (மந்திர) ஸ்வரூபிணியே !

पञ्चबाणेन रत्या च सम्भाविते !

பஞ்சபாணேன ரத்யா ச ஸம்பாவிதே !

மன்மதனாலும் இரதியாலும் மதிக்கப்பட்டவளே !

प्रीतिभाजा वसन्तेन चानन्दिते !

ப்ரீதிபாஜா வஸந்தேன சானந்திதே !

அன்புற்ற வஸந்தனாலும் சந்தோஷப்படுத்தப்பட்டவளே!

भक्तिभाजां परं श्रेयसे कल्पसे ।

பக்திபாஜாம் பரம் ஶ்ரேயஸே கல்பஸே.

பக்தியுள்ளவர்களுக்கு மிகவும் மேன்மையை விளைவிக்கிறாய்.

योगिनां मानसे द्योतसे (ध्यायसे)।

யோகினாம் மானஸே த்யோதஸே (த்யாயஸே) |

யோகிகளின் மனதில் பிரகாசிக்கின்றாய். (நினைக்கப் படுகிறாய்).

छन्दसामोजसा भ्राजसे।

ச்ஹந்தஸாமோஜஸா ப்ராஜஸே |

வேதங்களின் வீறு என விளங்குகிறாய்.

गीतविद्याविनोदातितृष्णेन कृष्णेन सम्पूज्यसे।

கீதவித்யா-விநோதாதி-த்ருஷ்ணேன க்ருஷ்ணேன ஸம்பூஜ்யஸே |

கீத வித்யையிலே களிப்பதில் அதிக ப்ரேமை கொண்ட கிருஷ்ணனால் நன்கு பூஜிக்கப்படுகிறாய்.

भक्तिमच्चेतसा वेधसा स्तूयसे।

பக்திமச்சேதஸா வேதஸா ஸ்தூயஸே |

பிரமனால் பக்தியுள்ள மனதுடன் துதிக்கப்படுகிறாய்.

विश्वहृद्येन वाद्येन विद्याधरैर्गीयसे ॥ ४ ॥

விஶ்வஹ்ருத்யேன வாத்யேன வித்யாதரைர்கீயஸே||௪||

வித்யாதரர்களால், உலகைக் களிக்கச் செய்யும் வாத்யங்கள் கொண்டு பாடப்படுகிறாய்!

श्रवणहरणदक्षिणक्वाणया वीणया किन्नरैर्गीयसे।

ஶ்ரவணஹரண - தக்ஷிணக்வாணயா வீணயா கின்னரைர்கீயஸே |

கின்னரர்களால் செவியை அள்ளும் த்வனியுள்ள வீணைகளால் பாடப்படுகிறாய்.

यक्षगन्धर्वसिद्धाङ्गनामण्डलैरर्च्यसे ।

யக்ஷ கந்தர்வஸித்தாங்கனாமண்டலைரர்ச்யஸே |

யக்ஷ, கந்தர்வ, ஸித்தர்களின் நங்கையர்களால் அர்ச்சிக்கப்படுகிறாய்.

सर्वसौभाग्यवाञ्छावतीभिर्वधूभिः सुराणां समाराध्यसे ।

ஸர்வஸௌபாக்ய-வாஞ்சாவதீபிர்வதூபி:
ஸுராணாம் ஸமாராத்யஸே |

எல்லா சுபங்களையும் அடைய விருப்பங் கொண்ட தேவ ஸ்திரீகளால் நன்கு திருப்தி செய்விக்கப்படுகிறாய்.

सर्वविद्याविशेषात्मकं चाटुगाथासमुच्चारणं कण्ठमूलोल्लसद्वर्णराजित्रयं कोमलश्यामलोदारपक्षद्वयं तुण्डशोभातिदूरीभवत्किंशुकं तं शुकं लालयन्ती परिक्रीडसे ।

ஸர்வவித்யா - விஶேஷாத்மகம் சாடுகாதாஸமுச்சாரணம் கண்டமூலோல்லஸத்வர்ணராஜித்ரயம் கோமலஶ்யாமலோதார-பக்ஷத்வயம் துண்டஶோபாதிதூரீபவத்கிம்ஶுகம் தம் ஶுகம் லாலயந்தீ பரிக்ரீடஸே |

எல்லாச் சிறந்த வித்யாரூபியாயும், அழகிய காதைகளை நன்கு சொல்லக்கூடியதும் கழுத்தினடிப் பிரதேசத்தில் மூன்று வர்ணக்கோடுகள் உள்ளதும் மிருதுவான பசுமை வாய்ந்த கம்பீரமான இரண்டு இறக்கைகளையுடையதும் அலகின் அழகால் புரச மலரின் அழகைப் பழிப்பதுமான கிளியைக் கொஞ்சி விளையாடுகிறாய்.

पाणिपद्मद्वयेनाक्षमालामपि स्फाटिकीं ज्ञानसारात्मकं पुस्तकं चापरेणाङ्कुशं पाशमाविभ्रती येन सञ्चिन्त्यसे चेतसा तस्य वक्त्रान्तरागद्यपद्यात्मिका भारती निःसरेत् ।

பாணிபத்³மத்³வயேனாக்ஷமாலாமபி ஸ்பா²டிகீம் ஜ்ஞானஸாராத்மகம் புஸ்தகம் சாபரேணாங்குஶம் பாஶமாபி³ப்⁴ரதீ யேன ஸஞ்சிந்த்யஸே, சேதஸா தஸ்ய வக்த்ராந்தராத்³ க³த்³யபத்³யாத்மிகா பா⁴ரதீ நிஃஸரேத் |

தாமரை போன்ற இரண்டு கைகளிலும் ஸ்படிக மணிகளாலான ஜபமாலையையும், ஞானஸாரரூபமான புத்தகத்தையும், மற்ற இரண்டு கைகளில் அங்குசத்தையும், பாசத்தையும் தரிப்பவளாக எவனால் மனதால் தியானிக்கப் படுகிறாயோ அவனது முகத்திலிருந்து கத்ய, பத்ய (வசனம், செய்யுள்) ரூபமான வாக்கு வெளிக்கிளம்பும்.

येन वा यावकाभाकृतिर्भाव्यसे तस्य वश्या भवन्ति स्त्रियः पूरुषाः ।

யேன வா யாவகாபா⁴க்ருதிர்பா⁴வ்யஸே, தஸ்ய வஶ்யா ப⁴வந்தி ஸ்த்ரியஃ பூருஷாஃ |

செம்பஞ்சு நிறமுள்ள தேகமுள்ளவளாக எவனால் தியானிக்கப்படுகிறாயோ, அவனுக்கு பெண்டிரும் ஆடவரும் வயமாகின்றனர்.

येन वा शातकुम्भद्युतिर्भाव्यसे सोऽपि लक्ष्मीसहस्रैः परिक्रीडते ।

யேன வா ஶாதகும்ப⁴த்³யுதிர்பா⁴வ்யஸே ஸோ’பி லக்ஷ்மீஸஹஸ்ரைஃ பரிக்ரீட³தே |

பொன்னிற முள்ளவளாக எவனால் தியானிக்கப்படுகிறாயோ அவனும் ஆயிரக்கணக்கான செல்வத்துடன் களிப்புறுவான்.

किं न सिद्ध्येद्वपुः श्यामलं कोमलं चन्द्रचूडान्वितं तावकं ध्यायतः ?

கிம் ந ஸித்⁴யேத்³வபு: ஶ்யாமலம் கோமலம் சந்த்³ரசூடா³ன்விதம் தாவகம் த்⁴யாயத: ?

மிருதுவானதும் கரியநிறமுள்ளதும் சந்திரகலையை முடியில் கொண்டதுமான உனது திருமேனியை தியானிப்பவனுக்கு எதுதான் கைகூடாது ?

तस्य लीलासरो वारिधिः, तस्य केलीवनं नन्दनम्, तस्य भद्रासनं भूतलं, तस्य गीर्देवता किङ्करी, तस्य चाज्ञाकरी श्रीः स्वयम् ।

தஸ்ய லீலாஸரோ வாரிதி⁴:, தஸ்ய கேளீவனம் நந்த³னம், தஸ்ய ப⁴த்³ராஸனம் பூ⁴தலம், தஸ்ய கீ³ர்தே³வதா கிங்கரீ, தஸ்ய சாஜ்ஞாகரீ ஶ்ரீ: ஸ்வயம் |

கடல் அவனுக்கு விளையாட்டுக்கான குளமாம்; விண்ணுலகத்திய நந்தவனம் அவனது விளையாட்டுத் தோட்டமாம்; மாநிலம் முழுதும் அவனது அரியணையாகும்; ஸரஸ்வதி அவனுக்கு வேலைக்காரியாவாள். இலக்குமியும் தானாகவே அவனுக்கு பணிப்பெண்ணாவாள்.

सर्वतीर्थात्मिके! सर्वमन्त्रात्मिके! सर्वतन्त्रात्मिके! सर्वयन्त्रात्मिके! सर्वपीठात्मिके! सर्वतत्त्वात्मिके! सर्वशक्त्यात्मिके! सर्वविद्यात्मिके! सर्वयोगात्मिके! सर्वनादात्मिके! सर्वशब्दात्मिके! सर्ववर्णात्मिके! सर्वविश्वात्मिके! सर्वगे! हे जगन्मातृके! पाहि मां पाहि मां पाहि माम् । देवि! तुभ्यं नमो देवि! तुभ्यं नमो देवि! तुभ्यं नमः ॥ ५ ॥

ஸர்வதீர்த்யாத்மிகே, ஸர்வமந்த்ராத்மிகே, ஸர்வதந்த்ராத்மிகே, ஸர்வயந்த்ராத்மிகே, ஸர்வபீடாத்மிகே, ஸர்வ-தத்வாத்மிகே, ஸர்வஶக்த்யாத்மிகே, ஸர்வவித்யாத்மிகே, ஸர்வயோகாத்மிகே, ஸர்வநாதாத்மிகே, ஸர்வஶப்தாத்மிகே, ஸர்வவர்ணாத்மிகே, ஸர்வவிஶ்வாத்மிகே, ஸர்வகே, ஹே ஜகன்மாத்ருகே, பாஹிமாம், பாஹிமாம், பாஹிமாம், தேவி! துப்யம் நமோ தேவி! துப்யம் நமோ தேவி! துப்யம் நம: || ரு ||

சர்வ தீர்த்த உருவே! சமஸ்த மந்திரரூபிணி! எல்லா தந்திரங்களின் உருவே! எல்லா யந்த்ரரூபமாயிருப்பவளே! எல்லா பீடரூபிணி! எல்லாத் தத்துவமாயிருப்பவளே! எல்லாச் சக்திகளாகவும் இருப்பவளே! ஸர்வ வித்யைகளின் உருவே! எல்லா யோகமாயிருப்பவளே! எல்லா ஒலிவுருவானவளே! எல்லாச் சொற்களாகவும் இருப்பவளே! எல்லா எழுத்துக்களின் உருவினளே! எல்லா உலகங்களாயும் விளங்குபவளே! எங்கும் நிறைந்தவளே! உலகத்தின் தாயே! என்னைக் காப்பாயாக, என்னைக் காப்பாயாக, என்னைக் காப்பாயாக; ஓ தேவியே! உனக்கு வணக்கம்.

॥ श्यामलादण्डकं समाप्तम् ॥

ஶ்யாமலாதண்டகம் ஸமாப்தம்

ஶ்யாமளாதண்டகம் முற்றிற்று

श्री:

॥ नवरत्नमाला ॥

நவரத்ன மாலா

ओंकारपञ्जरशुकी-मुपनिषदुद्यानकेळिकलकण्ठीम् ।
आगमविपिनमयूरी-मार्यामन्तर्विभावये गौरीम् ॥ १ ॥

ஓங்காரபஞ்ஜரஶுகீ-முபநிஷதுத்யானகேளிகலகண்டீம்।
ஆகமவிபினமயூரீ-மார்யாமந்தர் விபாவயே கௌரீம் ॥

ओंकार - ப்ரணவமென்ற-**पञ्जर**-கூட்டிலுள்ள-**शुकीं** கிளியும் **उपनिषत्** - வேதாந்தங்களாகிற-**उद्यान** - தோட்டத்தில் -**केलिकलकण्ठीं** விளையாடும் குயிலும் **आगम**-வேதங்களாகிற -**विपिन**-காட்டில் - உள்ள - **मयूरीं** பெண் மயிலுமான **आर्यां** மதிக்கத் தகுந்த **गौरीं** பார்வதியை (ஆர்யாம்பாளை) **अन्तः** உள்ளே (மனதில்) **विभावये** நன்கு தியானிக்கிறேன்.

दयमानदीर्घनयनां देशिकरूपेण दर्शिताभ्युदयाम् ।
वामकुचनिहितवीणां वरदां सङ्गीतमातृकां वन्दे ॥ २ ॥

2. தயமானதீர்கநயனாம் தேஶிகரூபேண தர்ஶிதாப்யு-
தயாம் ।
வாமகுசநிஹிதவீணாம் வரதாம் ஸங்கீதமாத்ருகாம்
வந்தே ॥

दयमान-தயைபுரிகின்ற-**दीर्घ** - நீண்ட - **नयनां** கண்களையுடையவளும் **देशिकरूपेण** ஆசார்யன் உருவத்துடன் **दर्शित** - காட்டப்பட்ட - **अभ्युदयां** மேன்மையுடையவளும் (ஆசார்யனாக வந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை காணச் செய்கின்றவளும்) **वामकुच**-இடது ஸ்தனத்தில்-**निहित**-வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட - **वीणां** வீணையை உடையவளும் (இடது ஸ்தனத்தில் படும்படி வாசிக்கும் காலத்தில் வீணையை

சார்த்திக்கொண்டிருப்பவளும்) **वरदां** விரும்பியதை யளிப்பவளுமான **सङ्केतमातृकां** ஸங்கீதத்திற்கு மூலகாரணமாக இருப்பவளை **वन्दे** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

श्यामलिमसौकुमार्यां सौन्दर्यानन्दसम्पदुन्मेषाम् ।
तरुणिमकरुणापूरां मदजलकल्लोललोचनां वन्दे ॥ ३ ॥

3. ச்யாலிமஸௌகுமார்யாம் ஸௌந்தர்யானந்தஸம்பதுன்மேஷாம் |
தருணிமகருணாபூராம் மதஜலகல்லோலலோசனாம் வந்தே ||

श्यामलिमसौकुमार्यां கருமை நிறத்தின் அழகாக விளங்குபவளும், அல்லது, கரிய நிறமும் மென்மையுடையவளும் **सौन्दर्यानन्दसम्पदुन्मेषां** அழகு ஆனந்தம் இவைகளின் சிறப்பின் தோற்றமுள்ளவளும் **तरुणिमकरुणापूरां** முற்றிய கருணை ப்ரவாஹம் அல்லது யௌவனம், தயை இவைகளின் பெருக்கு உடையவளும் **मदजलकल्लोललोचनां** மதஜலத்தின் அலைகள் போன்ற கண்கள் உள்ளவளும் (மதஜலத்தைக் கறுப்பாகக்கூறுவதுண்டு) அல்லது, மதத்தால் நீரலை போன்ற (அசைவுள்ள) கண்களையுடையவ்வளும் அல்லது மதஜலப்பிரவாஹத்தையுடைய கண்களையுள்ளவளுமான தேவியை **वन्दे** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு: ஸௌந்தர்யமுள்ள இடத்தில் ஆனந்த ஸம்பத்து இராது. ஆனந்த ஸம்பத்துள்ளவரிடம் ஸௌந்தர்யமிராது. அம்பிகையிடம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது விசேஷமாகும்.

श्यामतनुसौकुमार्यां என்றும் பாடாந்தரம். கரிய நிறத்தோடு கூடிய தேஹ மென்மையை (அழகை) உடையவளும் என்பது பொருள். **सौन्दर्यमन्दसंपदुन्मेषां** என்றும் பாடமுண்டு.

नखमुखमुखरितवीणा-नादरसास्वादनवनवोल्लासम् ।
मुखमम्ब! मोदयतु मां मुक्राताटङ्कमुग्धहसितं ते ॥ ४ ॥

4. நகமுகமுகரிதவீணா-நாதரஸாஸ்வாதநவநவோல்-
லாஸம் |
முகமம்ப! மோதயது மாம் முக்தாதாடங்கமுக்த-
ஹஸிதம் தே ||

नखमुख - நகங்களின் நுனிகளால்-**मुखरित**-சப்தமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட (வாசிக்கப்பட்ட) - **वीणा**-வீணையின் -**नाद**-சப்தத்தின்-**रस**-சுவையை-**आस्वाद**-சுவைப்பதில்-**नवनव**-புதிதுபுதிதான - **उल्लासं** அழகையுடையதும் **मुक्राताटङ्क**-முத்துக்களோடுகூடிய காதாபரணத்தினுல் - **मुग्ध**-அழகிய -**हसितं** மந்தஹாஸத்தை யுடையதுமான **ते** உனது **मुखं** முகம் **मां** என்னை **अम्ब**! தாயே! **मोदयतु** களிப்புறச் செய்ய வேண்டும்.

सरिगमपधनिरतां तां वीणासंक्रान्त-कान्तहस्तान्ताम् ।
शान्तां मृदुलस्वान्तां कुचभरतान्तां नमामि शिवकान्ताम्॥ ५॥

5. ஸரிகமபதநிரதாம் தாம் வீணாஸங்க்ராந்தகாந்த-
ஹஸ்தாந்தாம் |
ஶாந்தாம் ம்ருதுலஸ்வாந்தாம் குசபரதாந்தாம் நமாமி
ஶிவகாந்தாம் ||

सरिगमपधनि-ஸ, ரி, க, ம, ப, த, நி என்ற ஸ்வரங்களில்-**रतां** ஈடுபட்டவளும் **वीणा**-வீணையில்-**संक्रान्त**-பரவிய -**कान्त** - அழகிய - **हस्तान्तां** கையின் நுனிகளை (விரல்களை) உடையவளும் **शान्तां** அமைதியுள்ளவளும் **मृदुलस्वान्तां** இளகிய மனமுள்ளவளும் **कुचभरतान्तां** ஸ்தனங்களின் பளுவால் சிரமமடைந்தவளுமான **तां** அந்த **शिवकान्तां** பரமசிவனது மனைவியை **नमामि** வணங்குகின்றேன்.

अवटुतटघटितचूली-ताडिततालीपलाशताटङ्काम् ।
वीणावादनवेला-कम्पितशिरसं नमामि मातङ्गीम् ॥ ६ ॥

6. அவடுதடவடிதசூலீ-தாடிததாலீபலாமூதாடங்காம்।
வீணாவாதனவேலா-கம்பிதமூிரஸம் நமாமி மாதங்கீம்॥

अवटुतट-பின் கழுத்தில்-**घटित** - சேர்ந்திருக்கிற-**चूली**-குழல் கற்றையால் (கூந்தல் முடிப்பால்) - **ताडित** - தட்டப்பட்ட (மோதப்பட்ட) - **तालीपलाशताटङ्काम्** பனையோலையாலான கர்ணாபரணத்தை உடையவளும் **वीणावादनवेला**-வீணை வாசிக்கும் சமயத்தில்-**कम्पितशिरसं** தலையை அசைப்பவளுமான **मातङ्गीं** மதங்க முனிவரின் குமாரியான தேவியை **नमामि** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

குறிப்பு : வீணை வாசிக்கும் நேரத்தில் தலையை அசைப்பதால் பின்புறமிருக்கும் தலைமுடி காதிலுள்ள ஓலையில் படவே அதுவும் அசைகின்றது என்பது பொருள்.

वीणारवानुषङ्गं विकचमुखाम्भोज-(मोद)-माधुरीभृङ्गम् ।
करुणापूरतरङ्गं कलये मातङ्गकन्यकापाङ्गम् ॥ ७ ॥

7. வீணாரவானுஷங்கம் விகசமுகாம்போஜ-
(விகசமுகாமோத)-மாதுரீப்ருங்கம் ।
கருணாபூரதரங்கம் கலயே மாதங்ககன்யகாபாங்கம்॥

वीणारवानुषङ्गं வீணாநாதத்தைத் தொடர்கின்றதும் **विकच**-மலர்ந்த-**मुखाम्भोज**-முகமாகிற தாமரையின்-**माधुरी**-இனிமையை அனுபவிக்கும் - **भृङ्गं** வண்டும் **करुणापूरतरङ्गं** கருணை வெள்ளத்திலுண்டாகும் அலையுமாகிய **मातङ्गकन्यकापाङ्गं** மாதங்க கன்னிகையின் கடாக்ஷத்தை **कलये** தியானிக்கிறேன்.

-**मुखामोद**- என்றால், “முகத்தின் வாஸனையின்”.

मणिभङ्गमेचकाङ्गीं मातङ्गीं नौमि सिद्धमातङ्गीम् ।
यौवनवनसारङ्गीं सङ्गीताम्भोरुहानुभवभृङ्गीम् ॥ ८ ॥

8. மணிபங்கமேசகாங்கீம் மாதங்கீம் நௌமி
ஸித்தமாதங்கீம் |
யௌவனவனஸாரங்கீம் ஸங்கீதாம்போருஹானு-
பவப்ருங்கீம் ||

मणिभङ्ग-பட்டைபிடித்த இந்திரநீலமணிபோல்-**मेचक**-நீலமான - **अङ्गीं** திருமேனியை உடையவளும் (அல்லது இந்திர நீலமணியை அவமதிக்கும் கரிய தேகமுடைய வளும்) **सिद्धमातङ्गीं** மாதங்க முனிவருக்கு ஸித்தியை யளித்தவளும் **यौवनवन** - வாலிபப் பருவமாகிய காட்டில் (விளங்கும்) - **सारङ्गीं** பெண் மானும் **सङ्गीत** - சங்கீதமாகிற -**अम्भोरुह**-தாமரையை (மகரந்தத்தை)- **अनुभव** - அனுபவிக் கின்ற-**भृङ्गीं** பெண் வண்டுமாகிய **मातङ्गीं** மாதங்கி தேவியை **नौमि** துதிக்கிறேன்.

मेचकमासेचनकं मिथ्यादृष्टान्तमध्यभागं ते ।
मातः स्वरूपमनिशं मङ्गलसङ्गीतसौरभं वन्दे ॥ ९ ॥

9. மேசகமாஸேசனகம் மித்யாத்ருஷ்டாந்தமத்ய-
பாகம் தே |
மாதஸ்ஸ்வரூபமனிஶம் மங்கலஸங்கீதஸௌரபம்
வந்தே ||

मातः தாயே! **मिथ्यादृष्टान्तमध्यभागं** மித்யைக்கு (பொய்க்கு) உதாரணமாக விளங்கும் இடையையுடைய தும் **आसेचनकं** எவ்வளவு தடவை பார்த்தாலும் திருப்தி யைத் தராததும் **मेचकं** கறுப்பானதும் **मङ्गलसङ्गीतसौरभं**

மஹா மங்கள ஸங்கீதத்தின் சிறந்த மணத்தை யுடையது மான **ते** உன்னுடைய **स्वरूपं** ஸ்வரூபத்தை **अनिशं** எப்பொழுதும் **वन्दे** நமஸ்கரிக்கிறேன்.

नवरत्नमाल्यमेतद्रचितं मातङ्गकन्यकाभरणम् ।
यः पठति भक्तियुक्तः स भवेद्वागीश्वरः साक्षात् ॥ १० ॥

10. நவரத்நமால்யமேதத்³-ரசிதம் மாதங்ககன்யகா-
ஹரணம் |
ய: வ0தி ஹக்தியுக்த: ஸ ஹவேத்³வாகீஸ்வரஸ்-
ஸாக்ஷாத் ||

मातङ्गकन्यकाभरणं மாதங்க குமாரிக்கு ஆபரணமாக **रचितं** புனையப்பட்ட **एतत्** இந்த **नवरत्नमाल्यं** நவரத்ன மாலையை **यः** எவர் **भक्तियुक्तः** பக்தியோடு கூடியவராக **पठति** படிக்கிறாரோ **सः** அவர் **साक्षात् वागीश्वरः** வாகீசராகவே (வாக்குக்கு அதிபதியாக, வச்யவாக்குடையவராக) **भवेत्** ஆவார்.

॥ नवरत्नमाला समाप्ता ॥

நவரத்னமாலா ஸமாப்தா.

நவரத்ன மாலை முற்றிற்று.

॥ श्रीः ॥

॥ मन्त्रमातृकापुष्पमालास्तवः ॥

மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தவ:

कल्लोलोल्लसितामृताब्धिलहरीमध्ये विराजन्मणि-
द्वीपे कल्पकवाटिकापरिवृते कादम्बवाट्युज्ज्वले ।
रत्नस्तम्भसहस्रनिर्मितसभामध्ये विमानोत्तमे
चिन्तारत्नविनिर्मितं जननि ते सिंहासनं भावये ॥ १ ॥

கல்லோலோல்லஸிதாம்ருதாப்³தி⁴லஹரீ-
மத்⁴யே விராஜன்மணி-
த்³வீபே கல்பகவாடிகாபரிவ்ருதே
காத³ம்ப³வாட்யுஜ்ஜ்வலே ।
ரத்னஸ்தம்ப⁴ஸஹஸ்ரநிர்மிதஸபா⁴-
மத்⁴யே விமானோத்தமே
சிந்தாரத்னவிநிர்மிதம் ஜனனி தே
ஸிம்ஹாஸனம் பா⁴வயே ॥ (1)

தாயே! அலைகளினால் சோபிக்கின்ற அமிருத ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் விளங்குகின்ற மணித் தீவிலே கற்பக மரங்களாலான வேலியினால் சூழப்பட்டதும், கடம்ப மரவரிசைகளால் பிரகாசிப்பதும், இரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்டு ஆயிரங்கால்கள் அமைத்து நிருமித்த ஸபையின் நடுவிலுள்ளதுமான சிறந்த விமானத்திலே (கோயிலிலே சிந்தாமணிகளை அமைத்துச் செய்யப்பட்டதான ஸிம்ஹாஸனத்தை, நான் உனக்குத் தியானம் செய்து கொடுக்கிறேன்) மனதினால் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்.

एणाङ्कानलभानुमण्डललसच्छ्रीचक्रमध्ये स्थितां
बालार्कद्युतिभासुरां करतलैः पाशाङ्कुशौ बिभ्रतीम् ।
चापं बाणमपि प्रसन्नवदनां कौसुम्भवस्त्रान्वितां
तां त्वां चन्द्रकलावतंसमकुटां चारुस्मितां भावये ॥ २ ॥

ஏணாங்கானலஹானுமண்டலலஸச்-
ஶ்ரீசக்ரமத்⁴யே ஸ்தி²தாம்
பாலார்(க்)கத்³யுதிஹாஸுராம் கரதலை:
பாஶாங்குஶௌ விப்⁴ரதீம் |
சாபம் பாணமபி ப்ரஸன்னவத³னாம்
கௌஸும்ஹவஸ்த்ரான்விதாம்
தாம் த்வாம் சந்த்³ரகலாவதம்ஸமகுடாம்
சாருஸ்மிதாம் ஹாவயே || (2)

சந்திரன், அக்கினி, ஸூர்ய மண்டலம் இவைகளாகப் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்ரீ சக்கிரத்தின் மத்தியில் இருப்பவளும், பால ஸூர்யனுடைய கிரணத்தைப்போல் பிரகாசிக்கின்றவளும், கைகளில் பாசம், அங்குசம் (மாவெட்டி), வில், அம்பு இவைகளை தரிக்கின்றவளும், (மகிழ்ச்சியால்) மலர்ந்த முகத்தை யுடையவளும், சிவந்த வஸ்திரம் தரித்திருப்பவளும், சந்திர கலையினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முடியையுடையவளும் அழகிய புன்னகையை யுடையவளும், வேதம், வேதாந்தம், புராணம் முதலியவைகளில் ப்ரஸித்தி யடைந்திருப்பவளும் ஆகிய உன்னை நான் தியானம் செய்கிறேன்.

ईशानादिपदं शिवैकफलकं रत्नासनं ते शुभं
पाद्यं कुङ्कुमचन्दनादिभरितैरर्घ्यं सरत्नाक्षतैः ।
शुद्धैराचमनीयकं तव जलैर्भक्त्या मया कल्पितं
कारुण्यामृतवारिधे तदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ३ ॥

ஈஶானாதிபதம் ஶிவைகஃபலகம்
ரத்னாஸனம் தே ஶுபம்
பாத்யம் குங்குமசந்தனாதிபரிதை-
ரர்க்யம் ஸரத்னாக்ஷதை: |
ஶுத்தைராசமனீயகம் தவ ஜலைர்-
பக்த்யா மயா கல்பிதம்
காருண்யாம்ருதவாரிதே ஸகலம்
ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் || (3)

கருணையாகிற அமிருதம் நிரம்பிய ஸமுத்திரமாகிய தாயே! ஈசானன் முதலியவர்களாகிய கால்களை யுடையதும் (சதா) சிவனாகிய ஒரே பலகையை யுடையதும் அழகுடையதும் ரத்தின மயமாகியதுமான ஆஸனமும், (நல்ல) பாத்யமும், குங்குமப்பூ சந்தனம் முதலியவை நிரம்பியதும் இரத்தினம் அக்ஷதை இவைகளோடு கூடியதுமான அர்க்கியமும், சுத்தமான ஜலத்தினால் ஆசமனீயமும், ஆகியவை பக்தியோடு என்னால் அமைக்கப்பட்டவையெல்லாம் உன்னுடைய மகிழ்ச்சிக்காக அமையட்டும் (உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்.)

लक्ष्ये योगिजनस्य रक्षितजगज्जाले विशालेक्षणे
प्रालेयाम्बुपटीरकुङ्कुमलसत्कर्पूरमिश्रोदकैः ।
गोक्षीरैरपि नालिकेरसलिलैः शुद्धोदकैर्मन्त्रितैः
स्नानं देवि धिया मयैतदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ४ ॥

லக்ஷ்யே யோகிஜனஸ்ய ரக்ஷிதஜகஜ்-
ஜாலே விஶாலேக்ஷணே
ப்ராலேயாம்பு படீரகுங்குமலஸத்-
கர்(ப்)பூரமிஶ்ரோதகை: |
கோக்ஷீரைரபி நாலிகேரஸலிலை:
ஶுத்தோதகைர்மந்த்ரிதை:
ஸ்னானம் தேவி தியா மயைதகிலம்
ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் || (4)

யோகிகளுக்கு (ஞானத்தால்) அறிந்து கொள்ள ஸாத்தியமானவளும், உலகக் கூட்டங்களை ரக்ஷிக்கின்றவளும், அகன்ற கண்களை யுடையவளுமான தேவியே! மந்திர ஜபம் செய்யப்பட்டவையான பனி ஜலம், சந்தனம், கும்குமப்பூ, பச்சைக் கர்ப்பூரம் இவைகள் கலந்த தீர்த்தத்தினாலும், பசுக்களின் பாலினாலும், இளநீரினாலும், சுத்த ஜலத்தினாலும், உனக்கு மனதினால் செய்யப்பட்ட இந்த எல்லாவிதமான ஸ்நானமும் மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்.

ह्रींकाराङ्कितमन्त्रलक्षिततनो हेमाचलात्संचितैः
रत्नैरुज्ज्वलमुत्तरीयसहितं कौसुम्भवर्णांशुकम् ।
मुक्तासंततियज्ञसूत्रममलं सौवर्णतन्तूद्भवं
दत्तं देवि धिया मयैतदखिलं संतुष्टये कल्पताम् ॥ ५ ॥

ஹ்ரீம்காராங்கித - மந்த்ர - லக்ஷிததனோ!
ஹேமாசலாத் ஸஞ்சிதை:
ரத்னைருஜ்ஜ்வலமுத்தரீயஸஹிதம்
கௌஸும்பவர்ணாம்ஸுகம் ।
முக்தாஸந்ததியஜ்ஞஸூத்ரமமலம்
ஸௌவர்ண தந்தூத்பவம்
தத்தம் தேவி தியா மயைதததிலம்
ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் ॥ (5)

(மூன்று) ஹ்ரீங்காரங்களை அடையாளமாகவுடைய மந்திரத்தாலே (உபாஸிப்பவர்களுக்கு) ப்ரத்யக்ஷமாக விளங்கும் திருமேனியை யுடையவளே! பொன்மயமான மேரு பர்வதத்தினின்று பொருக்கி யெடுக்கப்பெற்ற ரத்தினங்களால் மிக்க ஒளி வீசுகின்ற மேலாடையோடு கூடியதான செந்நிறமான பட்டாடையும் பொற் கம்பியிலே கோத்த முத்துக் கோவையாகிய தூய யஜ்ஞோபவீதமுமாக, என்னால் மனதாலே ஸமர்ப்பிக்கப் பெற்ற இது எல்லாம், பிராட்டியே! (உம்முடைய) பிரீதியின் பொருட்டு அமைவதாக.

हंसैरप्यतिलोभनीयगमने हारावलीमुज्ज्वलां
हिन्दोलद्युतिहीरपूरिततरे हेमाङ्गदे कङ्कणे ।
मञ्जीरौ मणिकुण्डले मकुटमप्यर्धेन्दुचूडामणिं
नासामौक्तिकमङ्गुलीयकटकौ काञ्चीमपि स्वीकुरु ॥ ६ ॥

ஹம்ஸைரப்யதிலோபநீயகமனே
ஹாராவலீமுஜ்ஜ்வலாம்
ஹிந்தோலத்யுதிஹீரபூரிததரே
ஹேமாங்கதே கங்கணே |
மஞ்ஜீரௌ மணிகுண்டலே
மகுடமப்யர்தேந்துசூடாமணிம்
நாஸாமௌக்திகமங்குலீயகடகௌ
காஞ்சீமபி ஸ்வீகுரு ॥ (6)

அன்னப் பறவைகளாலுங்கூட மிகவும் பொறாமைப் படத் தகுந்த நடையை யுடையவளே! பிரகாசிக்கின்ற முத்து மாலையையும், நீலம் காட்டும் ஒளியையுடைய உடான்ி வைர ரத்தினங்கள் மிகவும் நிரம்பிய தங்கமய மான இரண்டு தோள்வளைகளையும், இரண்டு கைவளைகளை யும், இரண்டு பாதச் சிலம்புகளையும், ரத்தின மயமான இரண்டு தாடங்கங்களையும் (காதோலைகளையும்), பிறைச் சந்திரன் என்னும் சூடாமணியாகிய கிரீடத்தையும், மூக்கு நகையாயுள்ள முத்தையும், மோதிரத்தையும், காப்பையும், ஒட்டியாணத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

सर्वाङ्गे घनसारकुङ्कुमघनश्रीगन्धपङ्काङ्कितं
कस्तूरीतिलकं च फालफलके गोरोचनापत्रकम् ।
गण्डादर्शनमण्डले नयनयोर्दिव्याञ्जनं तेऽञ्चितं
कण्ठाब्जे मृगनाभिपङ्कममलं त्वत्प्रीतये कल्पताम् ॥ ७ ॥

ஸர்வாங்கே வநஸாரகுங்குமவன-
ஸீரமங்யபங்காங்கிதம்
கஸ்தூரீதிலகம் ச ஹாலஹலகே
கோராரோசனபத்ரகம் |
மண்ஜாதர்ஶனமண்டலே நயனயோர்-
திவ்யாஞ்ஜனம் தேஞ்சிதம்
கண்டாப்ஜே ம்ருகநாபிபங்கமமலம்
த்வத்ப்ரீதயே கல்பதாம் || (7)

தாயே! உடம்பு முழுவதிலும் பூசுவதற்கானதும் கர்ப்பூரம் குங்குமப்பூ இவைகள் அதிகமாயுள்ளதுமான சந்தனக் குழம்பும், நெற்றிப் பட்டையில் கஸ்தூரியாலான திலகமும், கண்ணாடி போன்ற கன்னப் பிரதேசத்தில் கோரோசனையினால் எழுதப்பட்ட இலை வடிவமான மகரிகா பத்திரமும், கண்களில் தீட்டுவதற்கு மேன்மையான மையும், சங்கு போன்ற கழுத்தில் (பூசுவதற்கான) சுத்தமான கஸ்தூரிக் குழம்பும உன்னுடைய மகிழ்ச்சியின் பொருட்டு அமைவதாகட்டும். (உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்.)

कह्लारोत्पलमल्लिकामरुवकैः सौवर्णपङ्केरुहैः
जातीचम्पकमालतीवकुलकैर्मन्दारकुन्दादिभिः ।
केतक्या करवीरकैर्बहुविधैः क्लृप्ताः स्रजो मालिकाः
सङ्कल्पेन समर्पयामि वरदे संतुष्टये गृह्यताम् ॥ ८ ॥

கல்ஹாரோத்பலமல்லிகாமருவகை:
ஸௌவர்ணபங்கேருஹை:
ஜாதீசம்பகமாலதீவகுலகைர்-
மந்தாரகுந்தாதிபி: |
கேதக்யா கரவீரகைர்பஹுவிதை:
க்லுப்தா: ஸ்ரஜோ மாலிகா:
ஸங்கல்பேன ஸமர்(ப்)பயாமி வரதே
ஸந்துஷ்டயே க்ருஹ்யதாம் || (8)

வரந் தருகின்றவளே! செங்கழுநீர், குவலயம் (நீலோத்பலம்), மல்லிகை, மருக்கொழுந்து இவைகளாலும் தங்கத்தாமரைகளாலும், ஜாதி மல்லிகை, சண்பகம், மாலதி, மகிழப்பூ இவைகளாலும், மந்தாரம் தும்பை முதலியவைகளாலும், தாழம்பூவினாலும், அரளிப்பூக்களாலும், இன்னும் பலவித புஷ்பங்களாலும் செய்யப்பட்ட (தொகுக்கப்பட்ட) தலைச்சரங்களையும், மாலைகளையும், கழுத்து மாலைகளையும் நான் மனதினால் ஸமர்ப்பிப்பதை ஸந்தோஷமாகப் பெற்றுக்கொள்வாயாக.

हन्तारं मदनस्य नन्दयसि यैरङ्गैरनङ्गोज्ज्वलैः
यैर्भृङ्गावलिनीलकुन्तलभरैर्बध्नामि तस्याशयम् ।
तानीमानि तवाम्ब कोमलतराण्यामोदलीलागृहा-
ण्यामोदाय दशाङ्गगुग्गुलुघृतैर्धूपैरहं धूपये ॥ ९ ॥

ஹந்தாரம் மதனஸ்ய நந்தயஸியை-
ரங்கைரனங்கோஜ்ஜ்வலை:
யைர்ப்ருங்காவலிநீலகுந்தலபரைர்-
பத்னாமி தஸ்யாஶயம் |
தானீமானி தவாம்ப கோமலதராண்-
யாமோதலீலாக்ருஹா-
ண்யாமோதாய தஶாங்ககுக்குலுக்ருதைர்-
தூபைரஹம் தூபயே ‖ (9)

தாயே! காமத்தை (காதலை) விருத்தி செய்கின்ற உனது எந்த அங்கங்களால் மன்மதனை நாசம் செய்த பரமேச்வரனை ஆனந்திக்கச் செய்கின்றாயோ, வண்டுகளின் வரிசைகளை (யுடைய)ப்போன்ற எந்தக் கருமையான கூந்தலின் பாரங்களால் பரமசிவனுடைய மனதைக் கட்டுப்படுத்துகின்றாயோ, அப்படிச் சிறந்தவையும், மிகவும் மிருதுவானவையும், ஸந்தோஷ விளையாட்டிற்கு இருப்பிடமானவையுமான உன்னுடைய இந்த அங்கங்களை, வாஸனையூட்டுதற்காக, தசாங்கம், குங்குலியம், நெய்

இவைகளாலான தூபங்களால் புகையூட்டுகிறேன் (தூப மிடுகிறேன்.)

लक्ष्मीमुज्ज्वलयामि रत्ननिवहोद्भास्वत्तरे मन्दिरे

मालारूपविलम्बितैर्मणिमयस्तम्भेषु संभावितैः ।

चित्रैर्हाटकपुत्रिकाकरधृतैर्गव्यैर्घृतैर्वर्धितैः

दिव्यैर्दीपगणैर्धिया गिरिसुते सन्तुष्टये कल्पताम् ॥ १० ॥

லக்ஷ்மீமுஜ்ஜ்வலயாமி ரத்னநிவஹோத்-
ஹாஸ்வத்தரே மந்திரே
மாலாரூபவிலம்பிதைர்மணிமய-
ஸ்தம்பேஷு ஸம்பாவிதை: |
சித்ரைர்ஹாடகபுத்ரிகாகரத்ருதைர்-
கவ்யைர்க்ருதைர்வர்திதை:
திவ்யைர்தீபகணைர்தியா கிரிஸுதே
ஸந்துஷ்டயே கல்பதாம் || (10)

மலைமகளே! இரத்தினங்களுடைய கூட்டங்களால் மிகவும் பிரகாசிக்கின்ற (உன்னுடைய) கோயிலில் இரத்தினங்களிழைத்த தூண்களில் மாலைவடிவமாகத் தொங்கவிடப்பட்டவைகளும், சித்திர ரூபமாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், தங்கப்பதுமையின் கையில் பிடிக்கப்பட்டவைகளும், பசு நெய்யால் விருத்தி செய்யப்பட்டவைகளுமான திவ்வியமான விளக்கின் கூட்டங்களால், இலக்ஷ்மியை (சோபையை) பிரகாசிக்கும்படி என் மனதினால் செய்கிறேன்; அப்படிச் செய்வது உன்னுடைய மகிழ்ச்சிக்காக அமையட்டும் (உனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரட்டும்).

ह्रींकारेश्वरि तप्तहाटककृतैः स्थालीसहस्रैर्भृतं

दिव्यान्नं घृतसूपशाकभरितं चित्रान्नभेदं तथा ।

दुग्धान्नं मधुशर्करादधियुतं माणिक्यपात्रे स्थितं

माषापूपसहस्रमम्ब सफलं नैवेद्यमावेदये ॥ ११ ॥

ஹ்ரீங்காரேஸ்வரி தப்தஹாடககருதைஃ
ஸ்யாலீஸஹஸ்ரைர்ஹ்ருதம்
திவ்யான்னம் க்ருதஸூபசாகபரிதம்
சித்ரான்னபேதம் ததா |
துக்தான்னம் மதுசர்(க்)கராததியுதம்
மாணிக்யபாத்ரே ஸ்திதம்
மாஷாபூபஸஹஸ்ரமம்ப ஸபலம்
நைவேத்யமாவேதயே || (11)

ஹ்ரீம் என்கிற அக்ஷரத்தின் வடிவான ஈச்வரியே! காய்ச்சியுருக்கப்பட்ட தங்கத்தினால் வார்க்கப்பட்ட பல்லாயிரம் பாத்திரங்களில் வைக்கப்பட்டதும், நெய் பருப்பு காய்கறி இவைகளோடு கூடியதுமான சுத்தமான அன்னமும், அவ்விதமே பலவிதமான சித்திரான்னமும், மாணிக்கமயமான பாத்திரத்திலிருக்கும் தேன், சர்க்கரை, தயிர் இவைகளோடு கூடிய பாலன்னமும் (பாயஸமும்) பழங்களோடு ஆயிரம் வடைகளுமாகிய நைவேத்யத்தை உனக்கு (என் மனதினால்) நிவேதனஞ் செய்கிறேன்.

सच्छायैर्वरकेतकीदलरुचा ताम्बूलवल्लीदलैः
पूगैर्भूरिगुणैः सुगन्धिमधुरैः कर्पूरखण्डोज्ज्वलैः ।
मुक्ताचूर्णविराजितैर्बहुविधैर्वक्त्राम्बुजामोदितैः
पूर्णा रत्नकलाचिका तव मुदे न्यस्ता पुरस्तादुमे ॥ १२ ॥

ஸச்சாயைர்வரகேதகீதலருசா
தாம்பூலவல்லீதலைஃ
பூகைர்பூரிகுணைஃ ஸுகந்திமதுரைஃ
கர்(ப்)பூரகண்டோஜ்ஜ்வலைஃ |
முக்தாசூர்ணவிராஜிதைர்பஹுவிதைர்-
வக்த்ராம்புஜாமோதிதைஃ
பூர்ணா ரத்னகலாசிகா தவ முதே
ந்யஸ்தா புரஸ்தாதுமே || (12)

உமாதேவியே! சிறந்த தாழம்பூவின் இதழின் காந்திக்கு ஸமானமான காந்தியையுடைய வெற்றிலைகளா

லும், வெகு குணங்களுள்ளவைகளும் நல்ல மணம் பொருந்தியவைகளும் ருசியாயிருப்பவைகளுமான பாக்கு களாலும், கர்ப்பூரத் துண்டுகள்போல் பிரகாசிப்பவை களும் முத்துகளின் சூர்ணத்தினுல் விளங்குகின்றவைகளு மான சுண்ணும்புத் தூளாலும், தாமரைபோன்ற (உன்) வாயின் வாஸனையையும் மகிழ்ச்சியையும் பெறுவதற் குரியவையான பலவிதமான பொருள்களாலும் நிரப்பிய ரத்னமயமான காளஞ்சி (தாம்பூலப்பெட்டி) உன்னுடைய ஸந்தோஷத்திற்காக உன் முன்னே (என் மனதினுல்) வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

कन्याभिः कमनीयकान्तिभिरलङ्कारामलारात्रिका-
पात्रे मौक्तिकचित्रपङ्क्तिविलसत्कर्पूरदीपालिभिः ।
तत्तत्तालमृदङ्गगीतसहितं नृत्यत्पदाम्भोरुहं
मन्त्राराधनपूर्वकं सुनिहितं नीराजनं गृह्यताम् ॥ १३ ॥

கன்யாபி: கமனீயகாந்திபிரலங்-
காராமலாராத்ரிகா-
பாத்ரே மௌக்திகசித்ரபங்க்திவிலஸத்-
கர்(ப்)பூரதீபாலிபி: |
தத்தத்தாலம்ருதங்கதீதஸஹிதம்
ந்ருத்யத்பதாம்போருஹம்
மந்த்ராராதனபூர்வகம் ஸுநிஹிதம்
நீராஜனம் க்ருஹ்யதாம் || (13)

(தாயே!) அழகிய காந்தியையுடைய கன்னிகை களால், பரிசுத்தமான அலங்கார ஆலத்தித்தட்டில் முத்து களாலான சித்திரக்கோலங்களால் விளங்குகின்ற கர்ப்பூர தீபங்களின் வரிசைகளைக்கொண்டு அந்த அந்த தாளம், மிருதங்கம், பாட்டு இவைகளின்படி நடனமாடுகின்ற பாதாரவிந்தங்களை யுடையதும் மந்திரஜபம் ஆராதனம் இவைகளோடு கூடியதும் நன்கு சுற்றப்பட்டதுமான நீரா ஜனமானது உன்னுல் ஏற்றுக் கொள்ளப்படட்டும்.

लक्ष्मीर्मौक्तिकलक्षकल्पितसितच्छत्रं तु धत्ते रसात्
इन्द्राणी च रतिश्च चामरवरे धत्ते स्वयं भारती ।
वीणामेणविलोचनाः सुमनसां नृत्यन्ति तद्रागवद्-
भावैराङ्गिकसात्त्विकैः स्फुटरसं मातस्तदाकर्ण्यताम् ॥ १४ ॥

லக்ஷ்மீர்மௌக்திகலக்ஷகல்பிதஸித-
ச்சத்ரம் து தத்தே ரஸாத்
இந்த்ராணீ ச ரதிஸ்ச சாமரவரே
தத்தே ஸ்வயம் பாரதீ |
வீணாமேணவிலோசனா: ஸுமனஸாம்
ந்ருத்யந்தி தத்ராகவத்-
பாவைராங்கிகஸாத்த்விகை: ஸ்புடரஸம்
மாதஸ்ததாகர்ண்யதாம் || (14)

தாயே! இலக்ஷ்மிதேவி (உனக்கு) அன்புடன், இலக்ஷம் முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்குடையைப் பிடிக்கின்றாள். இந்திராணியும் இரதிதேவியும் (உனக்கு) அன்புடன் வெண்சாமரம் வீசுகின்றார்கள். ஸரஸ்வதிதேவி தானாகவே ப்ரீதியுடன் வீணை வாசிக்கின்றாள். மானின் கண்கள் போன்ற கண்களுடைய தேவ ஸ்திரீகள் அந்த அந்த ராகங்களுக்குத்தகுந்தபடி அங்கங்களினால் செய்யப் படுகின்ற (கடைக்கண்பார்வை, புருவம் நெறித்தல் முதலிய) பாவங்களாலும், (வியர்வை, மயிர்க்கூச்சல், ஸ்தம்பித்தல் முதலிய) ஸாத்விக பாவங்களாலும் அந்த அந்த ரஸங்கள் வ்யக்தமாகும்படி நடனம் செய்கிறார்கள். அவற்றைக் கேட்டருள்வாயாக.

ह्रींकारत्रयसंपुटेन मनुनोपास्ये त्रयीमौलिभिः
वाक्यैर्लक्ष्यतनो तव स्तुतिविधौ को वा क्षमेताम्बिके ।
सल्लापाः स्तुतयः प्रदक्षिणशतं सञ्चार एवास्तु ते
संवेशो मनसः समाधिरखिलं त्वत्प्रीतये कल्पताम् ॥ १५ ॥

ஹ்ரீங்கார த்ரயஸம்புடேன மனுனோ-
பாஸ்யே த்ரயீமௌலிபி:
வாக்யைர்லக்ஷ்யதனோ தவ ஸ்துதிவிதௌ
கோ வா க்ஷமேதாம்பிகே |
ஸல்லாபா: ஸ்துதய: ப்ரதக்ஷிணஶதம்
ஸஞ்சார ஏவாஸ்து தே
ஸம்வேஶோ மனஸ: ஸமாதிரகிலம்
த்வத்ப்ரீதயே கல்பதாம் || (15)

மூன்று ஹ்ரீங்காரங்களுக்கு ஸம்புடமாயிருக்கிற மந்திரத்தினால் உபாஸிக்கத் தகுந்தவளே! ருக்வேதம், யஜுர்வேதம்,ஸாமவேதம் என்ற மூன்று வேதங்களுடைய சிரஸ்ஸாகிய உபநிஷத் வாக்கியங்களால் அறியத்தகுந்த ஸ்வரூபத்தை யுடையவளே! தாயே! உன்னை ஸ்துதிக்கும் கார்யத்தில் எவன் சக்தியுடையவனாயிருக்கின்றான்? (என்னுடைய) பேச்சுகள் உனக்கு ஸ்தோத்திரங்களாகவும், ஸஞ்சரித்தல் நூறு பிரதக்ஷணங்களாகவும் மனதின் ஓய்வு (நித்திரை) ஸமாதியாகவும் உன்னுடைய ப்ரீதியின் பொருட்டுக் கொள்வாயாக.

श्रीमन्त्राक्षरमालया गिरिसुतां यः पूजयेच्चेतसा
सन्ध्यासु प्रतिवासरं सुनियतस्तस्यामलं स्यान्मनः ।
चित्ताम्भोरुहमण्डपे गिरिसुता नृत्तं विधत्ते रसा-
द्वाणी वक्त्रसरोरुहे जलधिजा गेहे जगन्मङ्गला ॥ १६ ॥

ஸ்ரீமந்த்ராக்ஷரமாலயா கிரிஸுதாம்
ய: பூஜயேச்சேதஸா
ஸந்த்யாஸு ப்ரதிவாஸரம் ஸுநியதஸ்-
தஸ்யாமலம் ஸ்யான்மன: |
சித்தாம்போருஹமண்டபே கிரிஸுதா
ந்ருத்தம் விதத்தே ரஸாத்-
வாணீ வக்த்ரஸரோருஹே ஜலதிஜா
கேஹே ஜகன்மங்களா || (16)

எவனொருவன் பார்வதீ தேவியை நல்ல நியமத்தோடு கூடியவனாக ஒவ்வொரு நாளும் ஸந்திவேளைகளில் மந்திரத்தின் அக்ஷரங்களால் தொடுக்கப்பட்ட ஸ்தோத்திரமாகிய இந்த மாலையைக் கொண்டு மனதினால் பூஜை செய்வானோ அவனுடைய மனது (கர்மம், கோபம், த்வேஷம் முதலிய) மலங்களில்லாமல் சுத்தமாக ஆகும். அவனுடைய ஹ்ருதய கமலமாகிய மண்டபத்தில் பார்வதீ தேவி ப்ரீதியுடன் நடனஞ் செய்வாள். தாமரை போன்ற அவன் முகத்தில் (வாயில்) ஸரஸ்வதி நர்த்தனம் செய்வாள். அவனுடைய வீட்டில் உலகத்திற்கு மங்களத்தைச் செய்யும் இலக்ஷ்மி தேவி நர்த்தனம் செய்வாள்.

इति गिरिवरपुत्रीपादराजीवभूषा
भुवनममलयन्ती सूक्तिसौरभ्यसारैः ।
शिवपदमकरन्दस्यन्दिनीयं निबद्धा
मदयतु कविभृङ्गान् मातृकापुष्पमाला ॥ १७ ॥

இதி கிரிவரபுத்ரீபாதராஜீவபூஷா
புவனமமலயந்தீ ஸூக்திஸௌரப்யஸாரை: ।
ஶிவபதமகரந்தஸ்யந்தினீயம் நிபத்தா
மதயது கவிப்ருங்கான் மாத்ருகாபுஷ்பமாலா ॥ (17)

இவ்விதம் இமயமலையின் புத்திரியாகிய பார்வதீதேவியின் பாதாரவிந்தத்திற்கு அலங்காரமானதும், நல்ல சொற்களின் வாஸனைச் சிறப்பால் உலகத்தை பரிசுத்தம் செய்கின்றதும் சிவனுடைய பதவியாகிய (மோக்ஷமாகிய) தேனைச் சொரிவதுமாகி மந்திராக்ஷரங்களாலே கோக்கப்பட்ட (இயற்றப்பட்ட) இந்த மந்திராக்ஷரப் பூமாலையானது கவிகளாகிய வண்டுகளைக் களிக்கச் செய்யட்டும்.

॥ इति मन्त्रमातृकापुष्पमालास्तवः समाप्तः ॥

மந்த்ர மாத்ருகா புஷ்பமாலா ஸ்தவம் முற்றிற்று

॥ श्रीराजराजेश्वर्यै नमः ॥

॥ श्री राजराजेश्वर्यष्टकम् ॥

ஸ்ரீ ராஜராஜேச்வரீ - அஷ்டகம்

अम्बा शाम्भवि चन्द्रमौलिरबलाऽपर्णा उमा पार्वती
काली हैमवती शिवा त्रिणयना कात्यायनी भैरवी ।
सावित्री नवयौवना शुभकरी साम्राज्यलक्ष्मीप्रदा
* चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ १ ॥

அம்பாஶாம்பவி சந்த்ரமௌளிரபலா’பர்ணா உமாபார்வதீ
காலீ ஹைமவதீ ஶிவா த்ரிணயனா காத்யாயனீ பைரவீ |
ஸாவித்ரீ நவயௌவனா ஶுபகரீ ஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மீப்ரதா
சித்ரூபீ பரதேவதா பகவதீ ஶ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ || (1)

ஏ சிவபெருமானின் மனைவியே! எல்லா உலகங்களுக்கும் அன்னையும், சந்திரனை சிரசில் உடையவளும், மெல்லிய சரீர முடையவளும், தவஞ்செய்யும்போது இலையைக்கூட புசியாதவளும், தவத்திற்குச் செல்லவேண்டாமென்று தாயாரால் தடுக்கப்பட்டவளும், மலைமகளும், காளியும், ஹிமவானின் புத்திரியும், மங்களமுள்ளவளும், மூன்று கண்களை யுடையவளும், காத்யாயனரின் புத்ரியும், பைரவரின் மனைவியும், உலகங்களைப் படைப்பவளும், புதிய யௌவனமுள்ளவளும், க்ஷேமத்தைச் செய்பவளும், ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மியைக் கொடுப்பவளும், ஞான ரூபமுள்ளவரின் பத்தினியும். மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

---

* चिद्रूपस्य भगवतः स्त्री चिद्रूपी—पुंयोगादिति ङीष् ।

अम्बा मोहिनि देवता त्रिभुवनी आनन्दसन्दायिनी
वाणी पल्लवपाणिवेणुमुरलीगानप्रियालोलिनी ।
कल्याणी उडुराजबिम्बवदना धूम्राक्षसंहारिणी
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ २ ॥

அம்பா மோஹினி தேவதா த்ரிபுவனீ ஆனந்தஸந்தாயினீ
வாணீ பல்லவபாணிவேணுமுரலீ கானப்ரியாலோலினீ
கல்யாணீ உடுராஜபிம்பவதனா தூம்ராக்ஷஸம்ஹாரிணீ
சித்ரூபீ பரதேவதா பகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரீ ॥

(உலகத்தை) மயக்குகிறவளே! அன்னையும், பிரகாச முடையவளும், மூன்று உலகங்களுக்கும் காரணமானவளும், ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவளும், வாக்ரூபிணியும், தளிர்போன்ற கரத்திலே ஏந்திய புல்லாங்குழலால் பாடும் பொழுது உண்டாகும் இனிய ஓசையிலுள்ள பிரியத்தால் சரீரத்தை அசைப்பவளும், மங்களரூபிணியும், சந்திர பிம்பம்போன்ற முகமுள்ளவளும், தூம்ராக்ஷன் என்ற அசுரனை ஸம்ஹரித்தவளும், ஞானரூபிணியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा नूपुररत्नकङ्कणधरी केयूरहारावली
जातीचम्पकवैजयन्तिलहरी ग्रैवेयकैराजिता ।
वीणावेणुविनोदमण्डितकरा वीरासनासंस्थिता
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ३ ॥

அம்பா நூபுரரத்னகங்கணதரீ கேயூரஹாராவலீ
ஜாதீசம்பகவைஜயந்திலஹரீ க்ரைவேயகைராஜிதா |
வீணாவேணுவிநோதமண்டிதகரா வீராஸனாஸம்ஸ்திதா
சித்ரூபீ பரதேவதா பகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரீ ॥ (3)

எல்லா உலகங்களுக்கும் அன்னையும், பாதஸரம் ரத்தின மிழைத்த கங்கணம் இவைகளைத் தரித்தவளும்,

தோளணி, முத்துமாலைகளின் வரிசை, ஜாதிப்பூ, செண்பகப்பூ இவைகளாலாகியதும் அசைகின்றதுமான மாலை, கண்டாபரணம் இவைகளால் நன்கு பிரகாசிப்பவளும், வீணை புல்லாங்குழல் இவைகளை வாசிக்கின்ற அழகு வாய்ந்த கைகளை யுடையவளும், வீராஸனமாக (வீராஸனத்திலே) நன்கு அமர்ந்திருப்பவளும் ஞானரூபிணியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा रौद्रिणि भद्रकालि भगला ज्वलामुखी वैष्णवी
ब्रह्माणी त्रिपुरान्तकी सुरनुता देदीप्यमानोज्ज्वला ।
चामुण्डा श्रितरक्षपोषजननी दाक्षायणी वल्लवी
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ४ ॥

அம்பா ரௌத்ரிணி ஹத்ரகாளி ஹகலா ஜ்வாலாமுகீ வைஷ்ணவீ
ப்ரஹ்மாணீ த்ரிபுராந்தகீ ஸுரநுதா தேதீப்யமானோஜ்ஜ்வலா |
சாமுண்டா ச்ரிதரக்ஷபோஷஜனனீ தாக்ஷாயணீ வல்லவீ
சித்ரூபீ பரதேவதா ஹகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரீ || (4)

பயங்கர ரூபமுள்ளவளே! மங்களத்தைத் தரும் நீல நிறமுள்ள தேவியே! அன்னையும், மேன்மையை யளிப்பவளும், (துஷ்டர்கள் நாக்கை யறுப்பவளும்,) ஜ்வாலையைக் கக்கும் முகமுள்ளவளும், விஷ்ணுவின் சக்திரூபமானவளும், பிரும்மாவின் சக்தி ரூபமானவளும், த்ரிபுராஸுரர்களை ஸம்ஹரித்த சிவனின் மனைவியும், தேவர்களால் துதிக்கப் பெற்றவளும், தகதகவென்று ஒளிரும் காந்தியுடையவளும், சண்டன், முண்டன் என்ற இரண்டு தானவர்களையும் ஜயித்தவளும், அண்டினவரைக் காப்பாற்றி வளர்க்குந் தாயும், தக்ஷனுடைய பெண்ணாகியவளும், கோபிகைரூபமுள்ளவளும், ஞானரூபிணியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा शूलधनुःकुशाङ्कुशधरी अर्धेन्दुबिम्बाधरी
वाराही मधुकैटभप्रशमनी वाणीरमासेविता ।
मल्लाद्यासुरमूकदैत्यदमनी माहेश्वरी अम्बिका
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ५ ॥

அம்பா ஶூலதனு: குஶாங்குஶதரீ
அர்தேந்து பிம்பாதரீ
வாராஹீ மதுகைடபப்ரஶமனீ
வாணீரமாஸேவிதா ।
மல்லாத்யாஸுரமூகதைத்யதமனீ
மாஹேஶ்வரீ அம்பிகா
சித்ரூபீ பரதேவதா பகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ ॥

அன்னையும், சூலம், வில், பாசம், அங்குசம் இவைகளைத் தரித்தவளும், சந்திரபிம்பத்தின் பாதியைத் தரித்தவளும், வராஹாவதாரம் செய்த விஷ்ணுவாகிய சக்திரூபமானவளும், மது, கைடபன் என்ற அசுரர்களையடக்கியவளும், ஸரஸ்வதியாலும் லக்ஷ்மியாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவளும், மல்லர்களாகிய அசுரர்களையும் மூகன் என்ற அசுரனையும் அழித்தவளும், மஹேச்வரரின் மனைவியும், (எல்லோரிடமும் தயையுள்ளவளும்) தாயும், ஞானரூபிணியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவளும், ராஜராஜேஶ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा सृष्टिविनाशपालनकरी आर्या विसंशोभिता
गायत्री प्रणवाक्षरामृतरसापूर्णाऽनुसन्धीकृता ।
ओङ्कारी विनतासुतार्चितपदा उद्दण्डदैत्यापहा
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ६ ॥

அம்பா ஸ்ருஷ்டிவிநாஶபாலனகரீ
ஆர்யா விஸம்ஶோபிதா
காயத்ரீ ப்ரணவாக்ஷராம்ருதரஸா
பூர்ணானுஸந்தீக்ருதா |
ஓங்காரீ வினதாஸுதார்(ச்)சிதபதா
உத்தண்டதைத்யாபஹா
சித்ரூபீ பரதேவதா பகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ ||

அன்னையும், படைத்தல் அழித்தல் ரக்ஷித்தல் இவை களைச் செய்பவளும், பூஜிக்கத் தகுந்தவளும், மிகவும் நன்றாய் பிரகாசிப்பவளும், காயத்ரீமந்திர ரூபமானவளும், பிரணவாக்ஷரமாகிற அமுத ரஸத்தால் நிறைந்தவளும், இடைவிடாது தியானிக்கப்படுபவளும், ஓங்காரரூபிணி யும், வினதையின் புத்திரனை கருடனாலே பூஜிக்கப்பட்ட பாதங்களையுடையவளும், கொடிய அஸுரர்களை யழிப்ப வளும், ஞானரூபிணியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமை யுள்ளவளும் ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமானவர்கள் தாங்கள்.

अम्बा शाश्वति आगमादिविनुता आर्या महादेवता
या ब्रह्मादिपिपीलिकान्तजननी या वै जगन्मोहिनी ।
या पञ्चप्रणवादिरेफजननी या चित्कला मालिनी
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ७ ॥

அம்பா ஶாஶ்வதி ஆகமாதிவினுதா
ஆர்யா மஹாதேவதா
யா ப்ரஹ்மாதிபிபீலிகாந்தஜனனீ
யா வை ஜகன்மோஹினீ |
யா பஞ்சப்ரணவாதிரேபஜனனீ
யா சித்கலா மாலினீ
சித்ரூபீ பரதேவதா பகவதீ ஸ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ ||

அழிவற்றவளே! அன்னையும், வேதம் முதலியவற்றால் துதிக்கப் பட்டவளும், பூஜிக்கத் தகுந்தவளும், பெருந்

தெய்வமுமான எந்த நீங்கள் பிரம்மா முதல் எறும்பு ஈறாக வுள்ளவைகளைப் படைப்பவர்களோ, எந்த நீங்கள் உலகங்களை மோஹிக்கச்செய்பவர்களோ, எந்த நீங்கள் ஐந்து விதமான பிரணவம் முதலிய த்வனிகளை அருளிச் செய்தவர்களோ, எந்த நீங்கள் உயிர்களிடத்தில் அறிவுக்கறிவாய் இருக்கிறீர்களோ, அப்படிப்பட்ட நீங்கள் மாலையணிந்தவர்களும், ஞானரூபிணியும், மேலான தெய்வமும், மஹிமையுள்ளவர்களும், ஸ்ரீராஜராஜேஸ்வரியுமாய் விளங்குகின்றீர்கள்.

अम्बापालितभक्तराजदनिशं चाम्बाष्टकं यः पठेत्
अम्बा लोलकटाक्षवीक्षललितं चैश्वर्यमव्याहतम् ।
अम्बा पावनमन्त्रराजपठनादन्ते च मोक्षप्रदा
चिद्रूपी परदेवता भगवती श्रीराजराजेश्वरी ॥ ८ ॥

அம்பாபாலிதஹக்தராஜதநிஶம் சாம்பாஷ்டகம் யஃபடேத்
அம்பா லோலகடாக்ஷவீக்ஷலலிதம் சைஶ்வர்யமவ்யா-
ஹதம் ।
அம்பா பாவனமந்த்ரராஜபடனாதந்தே ச மோக்ஷப்ரதா
சித்ரூபீ பரதேவதா ஹகவதீ ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரீ ॥

எவர் அன்னையால் காப்பாற்றப்பட்ட பக்தர்களிடம் விளங்கிவரும் அம்பாஷ்டகத்தைப் படிக்கிறாரோ, அவர் அன்னையின் கடைக்கண்பார்வையாற் பிறந்ததும் தடையற்றதுமான ஐச்வரியத்தை அடைவார். ஞானரூபிணியும், மேலான தெய்வமும், "மஹிமையுள்ளவளும், ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியுமான அன்னை, பரிசுத்தமானதும் சிறந்ததுமான இந்த மந்திர ஸ்துதியைப் படிப்பதால் (படிப்பவருக்கு) கடைசியில் ஸாயுஜ்யத்தையும் பெறும்படி செய்கிறாள்.

ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரீ—அஷ்டகம் முற்றிற்று.

॥ श्रीराजराजेश्वर्यष्टकं समाप्तम् ॥

॥ श्रीः ॥

॥ अम्बाष्टकम् ॥

அ ம் பா ஷ் ட க ம்

चेटीभवन्निखिलखेटी कदंबतरुवाटीषु नाकिपटली-
कोटीरचारुतरकोटीमणीकिरणकोटीकरंबितपदा ।
पाटीरगन्धिकुचशाटी कवित्वपरिपाटीमगाधिपसुता
घोटीकुलादधिकधाटीमुदारमुखवीटीरसेन तनुताम् ॥ १ ॥

சேடீபவந்நிகிலகேடீ கதம்பதருவாடீஷு நாகிபடலீ-
கோடீரசாருதரகோடீமணீகிரணகோடீகரம்விதபதா ।
பாடீரகந்திகுசசாடீ கவித்வபரிபாடீமகாதிபஸுதா
கோடீகுலாததிகதாடீமுதாரமுகவீடீரஸேன தனுதாம்॥

कदम्वतरुवाटीषु கடம்ப மரங்களையுடைய உபவனங்களிலே **चेटीभवन्निखिलखेटी** ஆகாசத்திலே சஞ்சாரஞ் செய்யும் ஸித்த சாரண வித்யாதர ஸ்திரீகள் முதலானவர்கள் அனைவரையும் பணிப் பெண்களாகக் கொண்டவளும் **नाकिपटली-कोटीर-चारुतर-कोटी-मणी - किरणकोटी - करंबित-पदा** தேவர்களின் கூட்டங்களுடைய கிரீடங்களிலே மிக்க வனப்பு வாய்ந்தவையாக மேற்புறங்களிலே அமைந்த மணிகளின் கோடிக்கணக்கான கிரணங்களிலே நானு வர்ணமாக்கப்பெற்ற பாதங்களை யுடையவளும் **पाटीर-गन्ध-कुचशाटी** சந்தனத்தின் நறுமணங் கமழும் ரவிக்கையையுடையவளுமான **अगाधिप-सुता** மலையரசனான ஹிமவானுடைய மகளான தேவி **घोटीकुलात्** குதிரைப்படையினும் **अधिकधाटीम्** சிறந்த நடையையுடைய **कवित्वपरिपाटीं** கவிதையின் முறையை **उदारमुखवीटीरसेन** (கவிதை

முதலியவற்றை வழங்கும்) வண்மையுடையதான (தம்) வாயிலுள்ள தாம்பூலச் சாற்றினால் (मे-எனக்கு) तनुताम् பெருகச் செய்வாளாக.

எல்லா ரஸங்களையும் தன்னிடங்கொண்டதான தேவியாரின் வாயினின்று பெருகும் தாம்பூலச்சாற்றை தேவியார் உமிழ்ந்து அதை நான் உட்கொண்டால் எல்லா ரஸங்களையுமுடைய கவிதைகளைப் பாடுஞ் சக்தி எனக்கு உண்டாகும் ஆதலால், தேவகணங்களின் பெண்பாலார் சேடிகளாகத் தம்மைச் சூழவும் ஆண்பாலார் முடிதாழ்த்தித் தம் பாதங்களிலே வணங்கவும் உல்லாஸமாக மதுராபுரியிலுள்ள கடம்ப வனங்களிலே உலாவும் தேவியார் தாம்பூலச் சாற்றை உமிழும் பொன் வட்டிலாக என் வாயை அமைத்துக்கொண்டு தேவியாரின் ஸன்னிதியிற் புகப்பெறுவேன் ஆவேனே.

कूलातिगामिभयतूलावलिज्वलनकीला निजस्तुतिविधा-
कोलाहलक्षपितकालाऽमरी कुशलकीलालपोषणनभाः ।
स्थूला कुचे जलदनीला कचे कलितलीला कदम्बविपिने
शूलायुधप्रणतिशीला विभातु हृदि शैलाधिराजतनया ॥ २ ॥

கூலாதிகாமிபயதூலாவலிஜ்வலனகீலா நிஜஸ்துதிவிதா-
கோலாஹலக்ஷபிதகாலா'மரீ குசலகீலாலபோஷணநபா:।
ஸ்தூலா குசே ஜலதநீலா கசே கலிதலீலா கதம்பவிபினே
சூலாயுதப்ரணதிசீலா விபாது ஹ்ருதி சைலாதிராஜ-
தனயா ॥

कूलातिगामि-भयतूलावलि-ज्वलन-कीला கரைபுரண்டு பெருகுகின்ற அச்சங்கள் என்னும் பஞ்சுத் தொகுதிகளை எரிக்கும் அக்னிஜ்வாலையானவளும் **निजस्तुतिविधाकोलाहल-क्षपितकाला** தன்னை ஸ்துதிப்பது என்னும் செயலின் ஆரவாரத்தாலேயே (ஸ்துதிப்பவர்களின்) மரணம் முதலிய துன்பங்களைப் போக்கும் இயல்பையுடையவளும் **कुशल-**

कीलालपोषणनभाः நன்மை என்னும் அமுத மழைபொழிந்து (அடியார்களை) போஷிக்கும் மேகம் போன்றவளும் **कुचे स्थूला** பெருத்த ஸ்தன மண்டலத்தை யுடைவளும் **कचे जलदनीला** மேகத்தைப்போல கருநீலமான கூந்தலையுடைய வளும் **कदम्बविपिने** கடம்ப வனமாகிய மதுராபுரியிலே **कलितलीला** திருவிளையாடல் புரிபவளும் **शूलायुधप्रणतिशीला** திரிசூலத்தை ஆயுதமாகவுடைய பரமசிவனை வணங்கும் ஸ்வபாவத்தை யுடையவளுமான (பிரணய காலத்தில் பரமசிவனுடைய வணக்கத்தைப் பெறக்கூடிய தன்மையை யுடையவளுமான) **शैलाधिराजतनया** மலையரசனுன ஹிம வானின் திருமகளான **अमरी** தேவி (**मे** என்னுடைய) **हृदि** இருதயத்திலே **विभातु** நிலைபெற்று விளங்குவாளாக.

தன்னைத் துதிப்பவரின் ஸ்துதிகளையே நெய்யாகக் கொண்டு அவர்களுடைய அச்சங்களையெல்லாம், பஞ்சுப் பொதியை அக்கினி எரித்துவிடுவதுபோல, எரிப்பதால் தீ போன்றவளும் நன்மைகளைப் பொழிவதால் மேகம் போன்றவளுமாய், ஹிமவானுக்குப் புத்திரியாக அவ தரித்து பரமசிவனை வணங்கி அவரையே நாயகராகப் பெற்று ஆனந்தமாய் மதுராபுரியிலுள்ள உபவனத்திலே விளையாடும் தேவியார் அமுத மழை பொழியும் ஸ்தன மண்டலத்தோடும் கார்மேகம்போன்ற கூந்தலோடும் அழகுபெற என் இருதயத்திலே ஒளிவீசிக்கொண்டு விளங்குவாராக.

यत्राशयो लगति तत्रागजा वसतु कुत्रापि निस्तुलशुका
सुत्रामकालमुखसत्राशनप्रकरसुत्राणकारिचरणा ।
छत्रानिलातिरयपत्राऽभिरामगुणमित्राऽमरीसमवधूः
कुत्रासहन्मणिविचित्राकृतिस्फुरितपुत्रादिदाननिपुणा ॥ ३ ॥

யத்ராஶயோ லகதி தத்ராகஜா வஸது குத்ராபி நிஸ்துல-
ஶுகா
ஸுத்ராமகாலமுகஸத்ராஶனப்ரகரஸுத்ராணகாரி-
சரணா |
சத்ராநிலாதிரயபத்ராபிராமகுணமித்ராமரீஸமவதூ:
குத்ராஸஹன்மணிவிசித்ராக்ருதிஸ்புரிதபுத்ராதிதான-
நிபுணா ||

निस्तुलशुका ஒப்பற்ற கிளியை (தன் கை மணிக் கட்டிலே) யுடையவளும் सुत्राम-काल-मुख-सत्राशन-प्रकर-सुत्राणकारिचरणा யாகங்களிலே ஹவிர்ப்பாகங்களைப் புஜிப்பவர்களான இந்திரன் யமன் முதலான தேவர்களின் கூட்டங்களைப் பாதுகாக்கும் இயல்புடைய திருவடிகளையுடையவளும் छत्रानिलातिरयपत्रा (அரச சின்னமான) வெண்குடையையும் காற்றிலும் அதி வேகமாகச் செல்லும் (ஸிம்ஹ) வாஹனத்தையுமுடையவளும் अभिरामगुणमित्रा மனதைக் கவர்வதான நற்குணங்களோடு தோழமைபூண்டவளும் कुत्र-असहन्-मणि-विचित्र-आकृति-स्फुरित-पुत्रादि-दान-निपुणा இந்திர நீல மணி போன்ற வியக்கத்தக்க வடிவுடைய விஷ்ணு போன்ற அழகான நன்மக்கள் முதலியவர்களை யளிக்கவல்லவளும்(அல்லது कुत्र—आकृतिः स्फुरित—निपुणा இந்திர நீல மணி போல் வியக்கத்தக்க வடிவுடையவளும், அழகுள்ள நன் மக்கள் முதலியவர்களை யளிக்க வல்லவளுமான) अमरीसमवधूः ப்ராம்மீ முதலிய தேவமாதர்களோடு விளங்கும் சக்தியுமான अगजा பார்வதீதேவி यत्र कुत्रापि எங்கெல்லாம் (मे என்னுடைய) आशयः சித்தமானது लगति தங்குகின்றதோ तत्र அங்கே वसतु உறைவாளாக (அல்லது भवतु இருப்பாளாக.)

என்னுடைய சித்தம் எங்கெங்கெல்லாமோ செல்கின்றது. அதனாலே தேவியை என் சித்தத்தாலே பற்றிக் கொள்ள இயலாது. ஆகையால் தேவியே கருணை கூர்ந்து என் சித்தம் செல்லும் இடமெல்லாம் வாஸஞ் செய்ய வேண்டும். அப்போது தான், காற்றிலும் கடியதாகச் செல்லும் சிங்கத்தின் மேல் வெண்குடை நிழலிலே தேவி இந்திர நீல மணிபோல் நிறம் பெற்று வீற்றிருப்பதையும், இந்திரன் யமன் முதலான லோகபாலர்களையும் இதர தேவர்களையும் ரக்ஷிக்கும் பாதங்களிலே அவர்கள் வணங்குவதையும் ஈசுவரனைக் குறித்துச் செய்யும் யாகங்களிலே அவர்களுக்கு ஹவிர்ப்பாகங்களை ஜீவனமாக அளிக்கச் செய்து அவர்களை தேவி காப்பாற்றுவதையும், நற்குணங்களைத் தன்னோடு என்றும் பழகும் தோழிகளாகக்கொண்டு தேவ மாதர்களோடு சக்தி வடிவமாகப் பழகுவதையும், திருக்கையிலமர்ந்த கிளியோடு கொஞ்சுவதையும் கண்டு வணங்கி, நான் புகழுடைய புத்திரர் முதலான சந்ததிகளைப் பெற்றவன் ஆவேன்.

द्वपायनप्रभृतिशापायुधत्रिदिवसोपानधूलिचरणा
पापापहस्वमनुजापानुलीनजनतापापनोदनिपुणा ।
नीपालया सुरभिधूपालका दुरितकूपादुदञ्चयतु मां
रूपाधिका शिखरिभूपालवंशमणिदीपायिता भगवती ॥ ४ ॥

த்வைபாயனப்ரப்ருதிஶாபாயுதத்ரிதிவஸோபானதூலி-
சரணா
பாபாபஹஸ்வமனுஜாபானுலீனஜனதாபாபனோதநிபுணா ।
நீபாலயாஸுரபிதூபாலகா துரிதகூபாதுதஞ்சயதுமாம்
ரூபாதிகா ஶிகரிபூபாலவம்ஶமணிதீபாயிதா பகவதீ ॥

द्वैपायन-प्रभृति-शापायुध-त्रिदिव-सोपान-धूलिचरणा வேத வியாஸர் முதலான முனிவர்கள் தேவ லோகத்திற்குச் செல்வதற்கான படிக்கட்டுகளைப்போன்ற பாததூளிகளை யுடைய திருப்பாதங்களை யுடையவளும் **पोपापह - स्वमनु - जापानुलीन - जन - तापापनोद - निपुणा** பாபங்களைப் போக்கும் இயல்பையுடைய தன் மந்திரத்தை ஜபிப்பதிலே பற்றுடையவர்களான ஜனங்களுடைய (மூவகைத்) தாபங்களையும் போக்குந் திறமை வாய்ந்தவளும் **सुरभिधूपालका** நறுமண முள்ள வாசனைப் புகையாலே பரிமளிக்கும் நெறிந்த கூந்தலை யுடையவளும் **रूपाधिका** மிக்க அழகு வாய்ந்தவளும் **नीपालया** கடம்ப மரத்தினடியிலே வசிப்பவளும் **शिखरिभूपालवंशमणिदीपायिता** மலையரசனுடைய வம்சத்தை ஒளி பெறச் செய்யும் மணிவிளக்கா யிருப்பவளுமான **भगवती** பகவதியான பிராட்டி **मां** என்னை **दुरितकूपात्** பாபக் கிணற்றினின்றும் **उदञ्चयतु** கரையேற்றிவிடுவாளாக.

நிக்ரஹானுக்ரஹ சக்தியுடையவர்களான வேத வியாஸர் முதலான தூய முனிவர்களும் தேவியின் பாத தூளிகளையே படிக்கட்டாகக்கொண்டு மேலுலகஞ் செல்லுகிறார்கள். தாபத்திரயங்களைப் போக்கிக்கொள்ள விரும்பும் மானிடர் அனைவரும் பாபங்களையெல்லாம் போக்கவல்ல தேவி மந்திரங்களை ஜபித்து அவற்றிலே மனதை லயிக்கச் செய்கிறார்கள். மலையரசனுடைய வம்சத்தை விளங்கச் செய்யும் மணிவிளக்கைப்போல் ஒளிர்பவளாய், மதுராபுரியிலே கூந்தலழகு வாய்ந்த அதி ஸௌந்தரியாக வாழும் என் பிராட்டி, அவ்வடிவழகாலே என்னை வணக்கமுடையவனாக்கி, மனனாதி சக்திகள் ஒருசிறிதும் வாய்க்கப்பெறாத பாபக்கேணியிலே விழுந்து பரிதபிக்கும் என்னையும் அக் கிணற்றிலே மூழ்கிப் போகாமல் கரையேற்றி விடுவாளாக.

याऽऽलीभिरात्मतनुताली सकृत्प्रियकपालीषु खेलति भय-
व्यालीनकुल्यसितचूलीभरा चरणधूलीलसन्मुनिवरा ।
वालीभृति श्रवसि तालीदलं वहति याऽलीकशोभितिलका
साऽलीकरोतु मम काली मनः स्वपदनालीकसेवनविधौ ॥ ५ ॥

யா''லீபிராத்மதனுதாலீஸக்ருத்ப்ரியகபாலீஷுகேலதி ஹய-
வ்யாலீநகுல்யஸிதசூலீபராசரணதூலீலஸன்முனிவரா ।
வாலீப்ருதிச்ரவஸி தாலீதலம் வஹதி யா''லீகஶோபி-திலகா
ஸா''லீகரோது மம காலீ மனः ஸ்வபதநாலீகஸேவன-விதௌ ॥

या எவள் **प्रियक-पालीषु** கடம்ப மரங்களின் வரிசைகளுக்கிடையே **आलीभिः सकृत्** தோழிகளோடுகூட **खेलति** விளையாடுகிருளோ, **या** எவள் **वालीभृति** வாளியைப் பூணுகவுடைய **श्रवसि** காதிலே **तालीदलं** பனைக்குருத் தோலையை **वहति** அணிந்து கொண்டிருக்கிருளோ, **भयव्यालीनकुली** அச்சங்கள் என்னும் பாம்புகளுக்குக் கீரியாயிருக்கிறவளும் **असितचूलीभरा** கரிய கூந்தலையுடையவளும் **चरणधूली - लसन्मुनिवरा** பாததூளிகளில் விளங்கும் முனிவரர்களை யுடையவளும் **अलीकशोभितिलका** நெற்றியிலே பிரகாசிக்கும் திலகப் பொட்டையுடையவளுமான **सा** அந்த **आत्म-तनु-ताली** தன் மேனியின் நிறத்தால் பனைபோன்றவளான **काली** காளி தேவி **स्वपदनालीक-सेवनविधौ** தன்னுடைய பாதத்தாமரைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் விஷயத்தில் **मम मनः** என்னுடைய மனதை **अलीकरोतु** வண்டுபோல் செய்வாளாக.

தாமரை மலரில் உறைவதிலே வண்டு ஈடுபட்டிருப்ப தைப்போல என் மனதையும் உன் பாதகமலங்களிலே ஈடுபடுவதாகச் செய்யவேண்டும். அப்படி உன்னருகிலே ஸேவை செய்துகொண்டிருந்தால், ஜனன மரணாதி பயம் அனைத்தும் கிரியைக் கண்ட பாம்புகளைப்போல் நீங்கிப் போம்; ஆனபடியால் கடம்ப வனத்திலே ஸகிகளோடு நீ விளையாடுவதையும் நின் காதிலே விளங்கும் பொன்மய மான வாளிக்கு நேராய் வெறும் பனையோலைக் குருத்தை நீ உல்லாசமாகப் பூணுவதையும் பாத தூளிகளைப்போல முனிவரர்கள் உன் பாதங்களிலே இடையறாது லயித் திருப்பதையும் பனைபோல் ச்யாமளமான உன் உருவின் பாதாதிகேசம் அமைந்த பேரழகையும் அவ் வடிவழகை உன் நெற்றியில் அமைந்த திலகம் எடுத்துக் காட்டுவதை யும் கண்டு களிப்பவனாய் உன் பாதமூலத்திலே விழுந்து கிடப்பேன்.

न्यङ्काकरे वपुषि कङ्कादिरक्तपुषि कङ्कादिपक्षिविषये
त्वं कामनामयसि किं कारणं हृदय पङ्कारिमेहि गिरिजाम् ।
शङ्काशिलानिशितटङ्कायमानपदसंकाशमानसुमनो-
झंकारिभृङ्गततिमङ्कानुपेतशशिसंकाशिवक्त्रकमलाम् ॥ ६ ॥

ந்யங்காகரே வபுஷி கங்காதிரக்தபுஷி
கங்காதிபக்ஷிவிஷயே
த்வம் காமனாமயஸி கிம் காரணம் ஹ்ருதய
பங்காரிமேஹி கிரிஜாம் |
ஶங்காஶிலாநிஶிதடங்காயமானபத-
ஸம்காஶமானஸுமனோ-
஝ம்காரிப்ருங்கததிமங்கானுபேதஶஶி-
ஸம்காஶிவக்த்ரகமலாம் ||

हृदय மனமே! **त्वं** நீ **न्यङ्काकरे** தெளியும் புழுக்களுக்கு உறைவிடமாயும் **कङ्कादिरक्तपुषि** கழுகு முதலிய பிராணிகளின் இரத்த மாம்சங்களால் புஷ்டியடைவதாயும் **कङ्कादि-पक्षिविषये** கழுகு முதலிய பறவைகளுக்குரிய உணவாயுமுள்ள **वपुषि** உடலின்மீது **कामनां अयसि** ஆசைகொள்கிருய் **किं कारणं** (இதற்கு) காரணம் என்ன? **शङ्काशिला-निशितटङ्कायमान-पदसंकाशमान-सुमनो-झंकारि-भृङ्ग-ततिम्** அச்சங்கள் என்னும் பாருங்கற்களுக்கு (அவற்றைப் பிளக்கும்) கூரான கல்லுளிகளான திருப்பாதங்களிலே விளங்கும் புஷ்பங்களில் ஜங்காரஞ்செய்யும் வண்டு வரிசைகளை யுடையவளும் **अङ्कानुपेत-शशि-संकाशि-वक्त्र-कमलां** களங்க மற்ற சந்திரனைப்போல் விளங்கும் திருமுகத் தாமரையையுடையவளும் **पङ्कारिं** பாபமயமான சேற்றிற்கு விரோதியாய் அதை முற்றும் அழிப்பவளுமான **गिरिजां** பர்வத குமாரியை **एहि** சென்றடைவாய்.

என் மனமே! நீ இவ்வுடலைப் பேணுகிருயே, இது புழுக்கள் வாழும் கூடன்ருே? மாமிசம் முதலியவற்ருல் இதனைப் போஷித்தாலும் இறுதியில் இது கழுகு முதலியவற்றிற்கே உணவாகுமன்ருே? திடமாகக் கொண்ட அச்சங்கள் அனைத்தையும் இடித்துப் பொடியாக்கும் உளியைப்போன்றவை தேவியின் பாதங்கள்; அவைகளிலே அடியார்கள் அர்ச்சித்த மலர்களிலுள்ள தேனைப் பருக வண்டுகள் கூட்டங்கூட்டமாக அங்கே வந்து, தேனைப் பருகி ரீங்காரஞ்செய்கின்றன. நீயும் தேவியை நாடிச்சென்று உன் பாபங்களாகிய சேற்றை நீக்குவதான கடாக்ஷத்தை வேண்டி, களங்கமற்ற சந்திர மண்டலத்தையொத்த தேவியின் முகமண்டலத்தை நோக்கிக்கொண்டு அவளுடைய பாதமூலத்திலேயே கிடப்பாயாக.

कुम्बावतीसमविडम्बा गलेन नवतुम्बयाभवीणसविधा
शं बाहुलेयशशिबिम्बाभिराममुखसंबाधितस्तनभरा ।
अम्बा कुरङ्गमदजम्बालरोचिरिह लम्बालका दिशतु मे
बिम्बाधरा विनतशम्बायुधादिनिकुरम्बा कदम्बविपिने ॥ ७ ॥

கும்பாவதீ ஸம விடம்பா கலேன
நவதும்ப³யாப⁴வீணஸவிதா⁴
ஶம் பா³ஹுலேயஶஶிபி³ம்பா³பி⁴ராம-
முக²ஸம்பா³தி⁴தஸ்தனப⁴ரா ।
அம்பா³ குரங்க³ மத³ ஜம்பா³லரோசிரிஹ
லம்பா³லகா தி³ஶது மே
பி³ம்பா³த⁴ரா வினதஶம்பா³யுதா⁴தி³-
நிகுரம்பா³ கத³ம்ப³விபினே ॥

कुम्बावती-सम-विडम्बा வேடஸ்த்ரீ வேஷந்தரித்தவளும் **गलेन नवतुम्ब्याभ - वीण - सविधा** (இன்னிசையுடைய) தன் தொண்டையால் புதிய சுரைக்காய் குடத்தோடு விளங்குவதும் ஸ்வர ஸஞ்சாரத்தையுடையதுமான வீணையைப் போன்றவளும் **बाहुलेय - शशिबिम्बाभिराम - मुख - संबाधित-स्तनभरा** முருகக் கடவுளின் சந்திரமண்டலத்தைப் போன்ற அழகிய முகங்களாலே நெருக்கப்பட்ட ஸ்தனபாரத்தை யுடையவளும் **कुरङ्गमद-जम्बाल-रोचिः** (மான்மதக் குழம்பை) கஸ்தூரிக் குழம்பைப் பூசிக் கொண்டு காந்தியோடு விளங்குபவளும் **लम्बालका** நீண்ட தலைமயிரை யுடையவளும் **बिम्बाधरा** கோவைக் கனி போன்ற உதடுகளையுடையவளும் **कदम्बविपिने** கடம்ப வனத்திலே **विनतशम्बायुधादि-निकुरम्बा** தன்னை வணங்கிக் கொண்டிருக்கும் தேவேந்திரன் முதலான தேவர்களின்

கூட்டங்களையுடையவளுமான मे अम्बा என் தாயாகிய தேவி इह இங்கே शं மங்களத்தை मे दिशतु எனக்கு அளிப்பாளாக.

கடம்பவனம் என்னும் காட்டிலே கஸ்தூரியைப் பூசிக்கொண்டு திரியும் வேடப்பெண்ணைபோல் விளங்குகிறாள் தேவி; ஆயினும், இந்திராதி தேவர்கள் அவளை அடிவணங்கி, வீணையை யொத்ததான அவளது தொண்டையினின்றும் செங்கனி வாயின் வழியே வெளிவரும் சொற்களின்படி நடக்கக் காத்திருக்கிறார்கள். அவள் ஒக்கலிலே அணைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஷண்முகனோ தன் ஆறுமுகங்களையும் அவளுடைய ஸ்தனங்களிலே முழுக்கிகொண்டிருக்கிறான். அவனைப் பெற்ற தாயே எனக்கும் தாயாதலால், என்னைத் தள்ளிவிடாமல் எனக்கு ஸகல மங்களங்களையும் அளிப்பாளாக.

इन्धानकीरमणिबन्धा भवे हृदयबन्धावतीव रसिका
संधावती भुवनसंधारणेऽप्यमृतसिन्धावुदारनिलया ।
गन्धानुभावमुहुरन्धालिवीतकचबन्धा समर्पयतु मे
शंधाम भानुमपि रुन्धानमाशु पदसंधानमप्यगसुता ॥ ८ ॥

இந்தானகீரமணிபந்தா பவே
ஹ்ருதயபந்தாவதீவ ரஸிகா
ஸந்தாவதீ புவனஸந்தாரணேப்ய
ம்ருதஸிந்தாவுதாரநிலயா ।
கந்தானுபாவமுஹுரந்தாலிவீதகசபந்தா
ஸமர்(ப்)பயது மே
ஶந்தாம பானுமபி ருந்தானமாஶு
பதஸந்தானமப்யகஸுதா ॥

इन्धान-कीर-मणिबन्धा (இங்கு இருப்பதால்) பிரகாசிக்கின்ற கிளியை கை மணிக்கட்டிலே யுடையவளும் (அல்லது, கருடமணிகள் கோத்த மாலையாலே பிரகாசிப்பவளும்) **हृदयवन्धौ** காதலனான **भवे** பரமசிவனிடத்தில் **अतीव रसिका** மிகவும் இன்புறும் இயல்புடையவளும் **भुवनसंधारणे** உலகங்களைக் காப்பதிலே **संधावती** பிரதிக்ஞை செய்துகொண்டவளும் **अमृतसिन्धौ उदार-निलया** அமுதக் கடலையே சிறந்த வாஸஸ்தானமாக வுடையவளும் **गन्धानुभाव - मुहुरन्धालि - वीतकचबन्धा** (பூக்களிலுள்ள) நறுமணத்தை அனுபவிப்பதால் அடிக்கடி களிமயக்கத்தால் கண்தெரியாதவையான வண்டுகள் பரவிய மயிர் முடியை யுடையவளுமான **अगसुता** பர்வதகுமாரியாகிய தேவி **भानुं अपि रुन्धानं** (தன் தேஜஸினால்) சூர்யனைக்கூட அடக்குவதாயும் **शंधाम** மங்களங்களுக்கு உறைவிடமாயும் உள்ள **पदसंधानं** அடியிணையை **मे** எனக்கு **आशु** (விரைவிலே) உடனே **समर्पयतु** அளிப்பாளாக.

தேவியானவள் பர்வதராஜனுடைய மகளாய் அவதரித்து, கிளியோடு விளையாடுங் கன்னிப்பருவத்திலேயே பரமசிவனிடம் காதல்பூண்டு, அவனுடைய இல்லக்கிழத்தியாகி, அமிர்த ஸாகரத்தில் வாழ்பவளாய் ஸகல வுலகங்களையும் பாதுகாப்பதென்று விரதம்பூண்டு விளங்குகிறாள். அவளுடைய திருவடிகள் கதிரவனைக் காட்டிலும் ஒளிமிக்கவை; மங்களங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமானவை. திருமுடியிற் சூடிய மலர்களின் நறுமணத்தை நாடி, அங்குள்ள மதுவையுண்டு மதம்பிடித்துக் கண்தெரியாமல் அலையும் வண்டுகளுக்கு நறுமணங்கமழும் தன் கேசத்தை யளிக்கும் தேவியானவள் உலகனைத்தையும் காப்பவள் ஆதலால், தன் பாதமலர் இரண்டையும், வேறொன்றும் வேண்டாத எனக்கு, இப்பொழுதே தந்தருளுவாள் என்பது நிச்சயம்.

॥ आनन्दलहरी ॥

ஆனந்தலஹரீ

भवानि स्तोतुं त्वां प्रभवति चतुर्भिर्न वदनैः
प्रजानामीशानस्त्रिपुरमथनः पञ्चभिरपि ।
न षड्भिः सेनानीर्दशशतमुखैरप्यहिपति-
स्तदान्येषां केषां कथय कथमस्मिन्नवसरः ॥ १ ॥

1. ஹவானி ஸ்தோதும் த்வாம் ப்ரஹவதி சதுர்ஹிர்ந வத³நை:
ப்ரஜாநாமீஶாந:ஸ்த்ரிபுரமதந: பஞ்சஹிரபி | [நை:
ந ஷஹ்பி: ஸேநாநீர்த³ஶஶதமுகைரப்யஹிபதிஸ்—
ததா³ந்யேஷாம் கேஷாம் கதய கதமஸ்மிந்நவஸர: ||1||

भवानि உமாதேவியே! **त्वां** உன்னை **स्तोतुं** துதிப்பதற்கு **प्रजानाम् ईशानः** ப்ராணிகளைப் படைத்த ப்ரும்மதேவன் **चतुर्भिः वदनैः** (தனது) நான்கு வாய்களாலும், **न प्रभवति** சக்தியுடையவனாகிறதில்லை. **त्रिपुरमथनः** முப்புரங்களை யழித்த பரமசிவன் **पञ्चभिः अपि** (தனது) ஐந்து வாய்களாலும் (துதிக்கத் திறமை வாய்ந்தவனல்லன்). **सेनानीः** தேவர்களின் ஸேனைக்குத தலைவனான முருகக்கடவுளும் **षड्भिः** (தனது) ஆறுவாய்களாலும் (துதிக்கத் திறமையற்றவன்). **अहिपतिः** ஸர்ப்பங்களுக்குத் தலைவனான ஆதிசேஷனும் **दशशतमुखैः अपि** (தனது) ஆயிரம் வாய்களைக் கொண்டும் (திறமையில்லாதவன்). **तदा** அப்படியிருக்க, **अन्येषां केषां** மற்றவர்களுக்கு **अस्मिन्** இந்த உன்னைத் துதிப்பது என்ற விஷயத்தில் **कथं** எவ்வாறு **अवसरः** திறமையுண்டாகும்? **कथय** சொல்.

கருத்து:—எந்த உன்னுடைய குணங்களைத் துதிக்க நான்முகனே, ஐந்துமுகமுடைய ஈசுவரனே, ஆறுமுகத்தானே, ஆயிரம் முகத்தைக்கொண்டு பூமியைத் தாங்கும் வல்லமையுள்ள ஆதிசேஷனே, எல்லோரும் சக்தியிழந்திருக்கையில், அதை யெடுத்துரைக்க, ஒரே வாய் உள்ளவனும், படைப்பது, முப்புரங்களை யெரிப்பது, அசுரர்களை ஜயிப்பது, பூமியைத் தாங்குவது முதலிய சக்திகளில் சிறிதேனும் இல்லாதவனுமான என்னைப்போன்ற மானிடன் எப்படி வல்லவன் ஆவான்? நீயே சொல் என்று ஸ்ரீமத் ஆசாரியர்கள் தம் வாயிலாக தேவியைக் துதிக்கின்ற பக்தர்களின் வாக்கின் வன்மையின்மையை தெரிவிக்கிறார்.

घृतक्षीरद्राक्षामधुमधुरिमा कैरपि पदै-
र्विशिष्यनाख्येयो भवति रसनामात्रविषयः ।
तथा ते सौन्दर्यं परमशिवदृङ्मात्रविषयः
कथंकारं ब्रूमः सकलनिगमागोचरगुणे ॥ २ ॥

2. க்₄ருதக்ஷீரத்₃ராக்ஷாமது₄மது₄ரிமா கைரபி பதை₃ர்-
விசிஷ்யானாக்₂யேயோ ப₄வதி ரஸநாமாத்ரவிஷய: |
தயா₂ தே ஸௌந்த₃ர்யம் பரமசிவத்₃ருங்மாத்ரவிஷய:
கத₂ங்காரம் ப்₃ரூம: ஸகலநிக₃மாகோ₃சரகு₃ணே ||

घृत-क्षीर-द्राक्षा-मधु-मधुरिमा நெய், பால், திராக்ஷை, தேன் இவைகளின் இனிமையானது **कैरपि पदैः** எவ்விதச் சொற்களாலும், **विशिष्य** சிறப்பித்து **अनाख्येयः** சொல்வதற்கு இயலாததாய் **रसनामात्रविषयः** நாவினால்மட்டுமே உணரக்கூடியதாக **भवति** இருக்கின்றது. **तथा** அவ்விதமே **सकलनिगमागोचरगुणे** எல்லா வேதங்களுக்கும் புலப்படாத குணங்களை யுடையவளே! **ते** உன்னுடைய **सौन्दर्यं** அழகு **परमशिवदृङ्मात्रविषयः** பரமசிவனது கண்களுக்குமட்டுமே புலப்படுகிறது. (அவ்வித அழகை) **कथंकारं** எந்தவகையதாக **ब्रूमः** நாங்கள் வாயினால் உரைப்போம் (வர்ணிப்போம்.)

கருத்து :—தேன் முதலியவைகளின் இனிப்பை நாக்கினல் அனுபவித்து அறியலாமே யல்லாது பிறர் சொல்லி அறியமுடியாது. அவ்விதம் அழகு என்பது கண்களாலே அனுபவிக்கக் கூடியது. உன்னுடைய அழகோ பரமசிவனது கண்களுக்கு மாத்திரம் புலனுகிறது. இந்திரியங்களுக்குப் புலனுகாத விஷயத்தை வேதத்தைக் கொண்டு அறிவது இயல்பு. அந்த வேதமும் உன் அழகை வர்ணிப்பதில் திறமையற்றது என்று சொல்லும்பொழுது ஒன்று மறியாத மற்ற ஜனங்கள் எப்படி வர்ணிக்க முடியும்?

குறிப்பு :—இங்கு தேவி यतो वाचो निवर्तन्ते என்று சொல்லப்பெற்ற பரப்ரும்ம ரூபமாகச் சொல்லப்படுகிருள்.

मुखे ते ताम्बूलं नयनयुगले कज्जलकला
ललाटे काश्मीरं विलसति गले मौक्तिकलता ।
स्फुरत्काञ्ची शाटी पृथुकटितटे हाटकमयी
भजामि त्वां गौरीं नगपतिकिशोरीमविरतम् ॥ ३ ॥

3. முகே தே தாம்பூலம் நயனயுகலே கஜ்ஜலகலா
லலாடே காஶ்மீரம் விலஸதி கலே மௌக்திகலதா |
ஸ்புரத்காஞ்சீ ஶாடீ ப்ருதுகடிதடே ஹாடகமயீ
பஜாமி த்வாம் கௌரீம் நகபதிகிஶோரீமவிரதம் ||

ते உன்னுடைய **मुखे** வாயில் **ताम्बूलं** வெற்றிலையும் **नयनयुगले** இரு கண்களில் **कज्जलकला** மையின் கோடும் **ललाटे** நெற்றியில் **काश्मीरं** குங்குமமும் **गले** கழுத்தில் **मौक्तिकलता** மெல்லிய முத்து மாலையும் **पृथुकटितटे** பெருத்த இடைப்பிரதேசத்தில் **स्फुरत्काञ्ची** ஒட்டியாணத்தோடு விளங்கும் **हाटकमयी शाटी** பொன்மயமான வஸ்திரமும் **विलसति** ப்ரகாசிக்கின்றது. **नगपतिकिशोरीं** (இவ்விதமான) மலையரசனது பெண்ணான **गौरीं त्वां** கௌரீயென்ற உன்னை **अविरतं** இடைவிடாது **भजामि** பூஜிக்கின்றேன்.

கருத்து:—தேவியினது திருமேனி தேஜஸ்வாய்ந்ததாக ப்ரகாசிப்பதால் தாம்பூலத்தைக்கொண்டு முகத்தையும், மையைக் கொண்டு கண்களையும், குங்குமத்தைக்கொண்டு நெற்றியையும், முத்துமாலையைக் கொண்டு கழுத்தையும், பொன்னுடை ஒட்டியாணம் இவைகளைக் கொண்டு உடலையும், அறியவேண்டியிருக்கிறது; அப்படி அறிந்து நான் எப்பொழுதும் அங்கபூஜை செய்வேன்.

குறிப்பு :—**गौरी** என்பது சுத்தஜ்யோதி மயமான தேவியின் உருவத்தைக் காண்பிக்கிறது. (சுத்த ஸத்வகுண வடிவம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.)

विराजन्मन्दारद्रुमकुसुमहारस्तनतटी-
नदद्वीणानादश्रवणविलसत्कुण्डलगणा ।
नताङ्गी मातङ्गी रुचिरगतिभङ्गी भगवती
सती शंभोरम्भोरुहचटुलचक्षुर्विजयते ॥ ४ ॥

4. விராஜன்மந்தாரத்ருமகுஸுமஹாரஸ்தநதடீ-
நதத்வீணாநாதச்ரவணவிலஸத்குண்டலகணா |
நதாங்கீ மாதங்கீ ருசிரகதிபங்கீ பகவதீ
ஸதீ சம்போரம்போருஹசடுலசக்ஷுர்விஜயதே ||

विराजन्मन्दार-द्रूम-कुसुम-हार-स्तनतटी-மேலாக விளங்குகின்ற கற்பக வ்ருக்ஷத்தின் புஷ்பங்களாலான மாலையையணிந்த மார்பிலே-**नदद्वीणानादश्रवण**-ஒலிக்கின்ற வீணையின் நாதத்தைக் கேட்கின்ற காதுகளில்-**विलसत्कुण्डलगणा** ஒளிரும் குண்டலங்களை யுடையவளும், **नताङ्गी** சிறிது வணங்கிய சரீரத்தை யுடையவளும், **मातङ्गी** மதங்க முனிவரின் புதல்வியும், **रुचिरगतिभङ्गी** அழகியநடைவரிசையுள்ளவளும், **अम्भोरुहचटुलचक्षुः** தாமரைபோல் மிளிரும் கண்களையுடையவளும், **शंभोः** பரமசிவனுடைய **सती** பத்தினியுமான **भगवती** ஐசுவரியம் நிரம்பிய தேவி **विजयते** வெற்றியோடு விளங்குகிறாள்.

கருத்து :—**मातङ्गी** மதங்கமுனிவர் ஸங்கீதப்ரவர்த்தகர் என்பது தெளிவானதே. அவருடைய பெண்ணான கலையரசியும் வாத்தியங்களுள் உத்தமமான வீணையை மீட்டி அனுபவிக்கிறாள்.

குறிப்பு :—**सती** பாதிவ்ரத்யத்தால் ஸௌபாக்கியம் என்ற ஸ்திரீகளுக்குரிய பாக்யத்தை பெற்று, வெற்றியோடு விளங்குகின்றாள்.

नवीनार्कभ्राजन्मणिकनकभूषापरिकरैः
वृताङ्गी सारङ्गीरुचिरनयनाङ्गीकृतशिवा ।
तटित्पीता पीताम्बरललितमञ्जीरसुभगा
ममापर्णा पूर्णा निरवधिसुखैरस्तु सुमुखी ॥ ५ ॥

5. நவீனார்கப்ராஜன்மணிகனக-பூஷாபரிகரை:
வ்ருதாங்கீ ஸாரங்கீ ருசிரநயனாங்கீக்ருதாஶிவா ।
தடித்பீதா பீதாம்பரலலிதமஞ்ஜீரஸுபகா
மமாபர்ணா பூர்ணா நிரவதிஸுகைரஸ்து ஸுமுகீ ॥

नवीनार्क-भ्राजन्मणि-कनक-भूषापरिकरैः இளம்ஸூர்யன் போல் ஒளிர்கின்ற மணிகளா லிழைக்கப்பெற்ற பொன்னாபரணங்களின் தொகுதிகளால் **वृताङ्गी** சூழப்பட்ட அவயவங்களை யுடையவளும், **सारङ्गीरुचिरनयनाङ्गीकृतशिवा** பெண்மானின் விழிகள் போன்ற விழிகளால் சிவபெருமானையும் வசப்படுத்தியவளும், (தென்பக்கத்திலே வைத்துக் கொண்டவளும்) **तटित्पीता** மின்னல்போல் பொன்னிறங் கொண்டவளும் **पीताम्बर-ललितमञ्जीरसुभगा** செம்பொன்னிற ஆடையால் அழகுபெற்ற பாதஸரத்தால் சிறந்து விளங்குபவளும், **निरवधिसुखैः** எல்லைகடந்த இன்பங்களால் **पूर्णा** நிரம்பியவளுமான **अपर्णा** பார்வதி தேவியானவள் **मम** எனக்கு **सुमुखी** அன்புமிகுந்த முகமுடையவளாக **अस्तु** இருக்கட்டும்.

கருத்து :—இங்கு பாதஸரத்தையும் முகமண்டலத்தையும் குறித்துக் காண்பித்ததால் தேவியினது பாதத்தில் பணிந்த பக்தன் அவளுடைய கடாக்ஷத்திற்கு பாத்திரமாகிறான்.

குறிப்பு :—**अपर्णा** பார்வதி, பரமசிவனையே பர்த்தாவாக அடைய விரும்பி தவம் புரியுங்கால் இலையைக்கூட புசியாமல் இருந்ததால் இந்தப் பெயர் வழங்கலாயிற்று என்று காளிதாஸன் கூறுகிறான்.

हिमाद्रेः संभूता सुललितकरैः पल्लवयुता
सुपुष्पा मुक्ताभिर्भ्रमरकलिता चालकभरैः ।
कृतस्थाणुस्थाना कुचफलनता सूक्तिसरसा
रुजां हन्त्री गन्त्री विलसति चिदानन्दलतिका ॥ ६ ॥

6. ஹிமாத்ரே: ஸம்பூதா ஸுலலிதகரை: பல்லவயுதா
ஸுபுஷ்பா முக்தாபிர் ப்ரமரகலிதா சாலகபரை: |
க்ருதஸ்தாணுஸ்தானா குசபலநதா ஸூக்திஸரஸா
ருஜாம் ஹந்த்ரீ கந்த்ரீ விலஸதி சிதாநந்தலதிகா ||

हिमाद्रेः संभूता பனி மலையில் உண்டானதும் **सुललितकरैः पल्लवयुता** மிக்க அழகு வாய்ந்த கைகளால் தளிர்களை யுடையதும் **मुक्ताभिः सुपुष्पा** முத்துக்களால் அழகான புஷ்பங்களை யுடையதும், **अलकभरैः भ्रमरकलिता** அலக பாரத்தால் வண்டுகளால் சூழப்பெற்றதும் **कृतस्थाणुस्थाना** மரத்தில் படர்ந்து நிற்பதும், **कुचफलनता** ஸ்தனங்களாகிய பழத்தால் சிறிது வளைந்திருப்பதும், **सूक्तिसरसा** நன் மொழிகள் என்ற ரஸமுள்ளதும் **रुजां हन्त्री** எவ்வித வியாதியையும் போக்க வல்லமையுள்ளதும், **गन्त्री** செல்லும் தன்மை வாய்ந்ததுமான **चिदानन्दलतिका** சித் என்ற பெயர் பெற்று நித்யானந்தத்தையளிக்கும் கொடி **विलसति** முக்காலத்துமழிவற்றதாக விளங்குகிறது.

கருத்து :—தேவி ஹிமவானின் புதல்வியாகப் பிறந்து தளிருக்கொப்பான கைகளைப் பெற்று, புஷ்பம் போன்ற முத்து மாலை யணிந்து, வண்டுகளின் வரிசை போன்ற முன்னுச்சி சுருட்டைக் கூந்தலுடையவளாய், என்றுமழிவற்ற சிவனையே இருப்பிடமாகக் கொண்டு, ஸ்தனபாரத்தால் சிறிது வணங்கி நின்று, நவரஸம் பொருந்திய வாக்கைப்பெற்று, ஸம்ஸார மென்ற பெரிய வியாதியை அறவே நீக்கி, எங்கும் எப்பொழுதும் வியாபித்து விளங்குகிருள் என்ற பொருள் மறைவாகச் சொல்லப்பட்டது.

குறிப்பு :—**चिदानन्दलतिका, विलसति** என்பதால் உபநிஷத்தில் ப்ரஸித்தமான ஸத், சித், ஆனந்த வடிவான பரப்ரும்ம ஸ்வரூபம் என்ற பொருள் விளக்கப்படுகிறது. கேனோபநிஷத்தில் பரப்ரும்மத்தின் உருவாக தேவி சொல்லப் பட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

सपर्णामाकीर्णां कतिपयगुणैः सादरमिह
श्रयन्त्यन्ये वल्लीं मम तु मतिरेवं विलसति ।
अपर्णैका सेव्या जगति सकलैर्यत्परिवृतः
पुराणोऽपि स्थाणुः फलति किल कैवल्यपदवीम् ॥ ७ ॥

7. ஸபர்ணுமாகீர்ணும் கதிபயகு₃ணைஃ ஸாத₃ரமிஹ
ஶ்ரயந்த்ன்யே வல்லீம் மம து மதிரேவம் விலஸதி |
அபர்ணைகா ஸேவ்யா ஜக₃தி ஸகலைர்யத்பரிவ்ருதஃ
புராணோ'பி ஸ்யாணுஃ ஃலதி கில கைவல்யபத₃வீம் ||

इह இவ்வுலகில் **अन्ये** பிறர் **सपर्णां** இலைகளையுடையதும் **कतिपयगुणैः** சில குணங்களாலே **आकीर्णां** சூழப்பெற்றதுமான (குணங்கள் சிலவே பொருந்தியதுமான) **वल्लीं** கொடியை (மூலிகையை) **सादरं** பிரியத்தோடு **श्रयन्ति** தேடிச் சென்றடைகின்றனர். **मम तु मतिः** என்னுடைய மனமோ **एवं** இவ்விதம் **विलसति** விளங்குகின்றது (நினைக்கிறது.) (எவ்வாறெனில்) **जगति** இவ்வுலகில் **सकलैः** அனைவராலும் **अपर्णा** இலையில்லாத (அபர்ணு என்ற பெயர்

கொண்ட தேவி) **एका** ஒன்றே (ஒருத்தியே) **सेव्या** ஔஷத மாக உட்கொள்ளத்தக்கது. (சரணடையத்தக்கவள்). **यत्परिवृतः** எந்த கொடியினால் சூழப்பட்டு (எந்த தேவியினது ஸ்பர்சம் பெற்று) **पुराणः** பட்டுப்போன **स्थाणुरपि** மரமும், (அனாதியான சிவனும்) **कैवल्यपदवीं** அபூர்வமான நிலைமையை **फलति किल** (பெற்று) பழுக்கின்ற தன்றோ ? (மோக்ஷத்தையும் அளிக்கிறாரல்லவா ?)

கருத்து :—உலகிலனைவரும் தங்கள் நோயைத் தீர்க்க மூலி கையை தேடிச் செல்கிறார்கள். என் மனமோ தீராத வியாதி யையும் (ஸம்ஸாரத்தையும்) தீர்த்துவைக்கும் மூலிகைபோன்ற தேவியையே நாடிச் செல்கிறது. இம் மருந்துமூலிகை, பட்டுப் போன மரத்தையும் தளிர்க்கச் செய்து பிறர்க்கும் பழங்களை யளிக்கும் சக்தியைக் கொடுத்தது என்பதே எனக்கு அத்தாக்ஷி யாகும். அதாவது, பரமசிவன் தேவியின் சம்பந்தத்தாலே விளங்கி நின்று கைவல்யமென்ற மோக்ஷத்தையும் அளிக் கிறார்.

विधात्री धर्माणां त्वमसि सकलाम्नायजननि
त्वमर्थानां मूलं धनदनमनीयांघ्रिकमले ।
त्वमादिः कामानां जननि कृतकन्दर्पविजये
सतां मुक्तेर्बीजं त्वमसि परमब्रह्ममहिषि ॥ ८ ॥

8. வியாத்ரீ யர்மாணாம் த்வமஸி ஸகலாம்நாயஜநநி
த்வமர்யாணாம் மூலம் யநதநமனீயாங்வ்ரிகமலே ।
த்வமாதிஃ காமானாம் ஜநநி க்ருதகந்தர்பவிஜயே
ஸதாம் முக்தேர்பீஜம் த்வமஸி பரமப்ரஹ்ம-
மஹிஷி ।

सकलाम्नायजननि எல்லா வேதங்களுக்கும் காரணமாக இருப்பவளே ! **त्वं** நீ **धर्माणां** வர்ணாச்ரமதர்மங்களை **विधात्री** ஏற்படுத்தியவளாகி **असि** இருக்கிறாய். **धनद-नमनीयांघ्रि-**

कमले குபேரனாலும் பணியத்தகுந்த பாதகமலங்களை யுடையவளே! **त्वं** நீ **अर्थानां मूलं** பொருள்களுக்கும் ஆதிகாரணமாக (இருக்கிறாய்.) **कृतकन्दर्पविजये जननि** மாரனையும் வென்ற தாயே! **त्वं** நீ **कामानाम् आदिः** இன்பத்திற்கும் முதல்காரணமாக (இருக்கிறாய்.) **परमब्रह्म-महिषि** பரம்பொருளான சிவத்தின் மஹிஷியே! **त्वं** நீ **सतां** ஞானிகளுக்குரிய **मुक्तेः वीजं** மோக்ஷத்திற்கு வித்தாகவும் (இருக்கிறாய்.)

கருத்து :—அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களுக்கும் தேவியே காரணம். வேதத்தை வகுத்து தர்மங்களை விதித்தவளும் அவளே. செல்வத் தலைவனுக்கும் செல்வமளித்தது அவளே. காமனை வென்று கரும்பை கையில் ஏந்தியவளும் அவளே. காமனை வென்ற பரமனை வசப்படுத்திய வளும் அவளே. ஞானிகள் மோக்ஷம் பெறக் காரணமானவளும் அவளே. அந்த தேவியைப் பணிந்து நாமும் நான்கு புருஷார்த் தங்களையும் பெறுவோமாக.

प्रभूता भक्तिस्ते यदपि न ममालोलमनस-
स्त्वया तु श्रीमत्या सदयमवलोक्योऽहमधुना ।
पयोदः पानीयं दिशति मधुरं चातकमुखे
भृशं शङ्के कैर्वा विधिभिरनुनीता मम मतिः ॥ ९ ॥

9. ப்ரபூதா பக்திஸ்தே யதபி ந மமாலோலமனஸஸ்-
த்வயா து ஸ்ரீமத்யா ஸதயமவலோக்யோ'ஹமதுநா ।
பயோதஃ பானீயம் திஶதி மதுரம் சாதகமுகே
ப்ருஶம் ஶங்கே கைர்வா விதிபிரனுனீதா மம மதிஃ ॥

आलोलमनसः கலங்கிய மனதையுடைய **मम** எனக்கு **ते** உன்னிடம் **प्रभूता भक्तिः** மிகுதியான பக்தி **यदपि न** இல்லையாயினும் **अहं** நான் **अधुना** இப்பொழுதே **श्रीमत्या** கடாக்ஷங்களாகிற செல்வத்தையுடையவளான **त्वया** உன்

ஞல் **सदयं** தயைகூர்ந்து **अवलोक्यः** கடாக்ஷிக்கத் தக்கவன் (எப்படி யெனில்) **पयोदः** நீருண்ட மேகமானது **चातकमुखे** சாதகபக்ஷியின் வாயில் **मधुरं पानीयं** இனிப்பான நீரை **दिशति** கொடுக்கிறதோ அப்படி ; **मम** என்னுடைய **मतिः** மனமானது **कैर्वा विधिभिः** எந்த வகையாலோ **अनुनीतः** வசமாக்கப்பட்டதாயிற்று (என்று) **भृशं** மிகவும் **शङ्के** சந்தேஹப்படுகின்றேன்.

கருத்து :—எவ்வாறு சாதகப் பறவை மேகத்தை எதிர் பார்த்து வானத்தை நோக்கி யிருக்குங்கால் மேகம் ஜலத்துளியை அதன் வாயிலே வார்க்கிறதோ, அவ்வாறே நீயும் தயை செய்து சாதகம் போலுமில்லாது அலைந்து சுழன்று, நினது பக்தியில் ஈடுபடாத என் மனதை எவ்வகையிலாவது உன் வழிபாட்டில் நிறுத்திக் கடாக்ஷிப்பாயாக.

कृपापाङ्गालोकं वितर तरसा साधुचरिते
न ते युक्तोपेक्षा मयि शरणदीक्षामुपगते ।
न चेदिष्टं दद्यादनुपदमहो कल्पलतिका
विशेषः सामान्यैः कथमितरवल्लीपरिकरैः ॥ १० ॥

10. க்ருபாபாங்காலோகம் விதர தரஸா ஸாதுசரிதே
ந தே யுக்தோபேக்ஷா மயி சரணதீக்ஷாமுபகதே ।
ந சேதிஷ்டம் தத்யாதநுபதமஹோ கல்பலதிகா
விசேஷ: ஸாமாந்யை: கதமிதரவல்லீபரிகரை: ॥

साधुचरिते நன்னடத்தையுள்ளவளே ! **शरणदीक्षाम् उपगते** நீயே அடைக்கலமென விரதம் கொண்டு அடைந்த **मयि** என் விஷயத்தில் **कृपापाङ्गालोकं** கருணைக்கிடமான கடைக்கண் பார்வையை **तरसा** விரைவாக **वितर** தந்தருள்வாயாக. **ते** உனக்கு **उपेक्षा** (சரண்புகுந்தவர்களை) தள்ளுவது (அலக்ஷியம் செய்வது) **न युक्ता** தகாததன்றோ

कल्पलतिका கற்பகக் கொடி **इष्टं** தன்னை அடைந்தவர்களின் விருப்பத்தை **अनुपदं** அடிக்கடி **न दद्यात् चेत्** அளிக்கா விடில் **सामान्यैः इतरवल्लीपरिकरैः** எங்கும் ஸுலபமான சாதாரண மற்ற கொடிக் கும்பல்களோடு (அவைகளைக் காட்டிலும்) **विशेषः कथं अहो** பேதம் என்னவோ ? (மேன்மை எப்படி வரும் ?)

கருத்து :—சரண்புகுந்தவன் நீசனையினும் பெரியோர்களுக்கு அவனைக் காப்பது கடைமையன்றோ. கற்பகக்கொடி எப்பொழுதாயினும் யாராயினும் அடிக்கடி கேட்போராயினும் அவர்களின் இஷ்டத்தை பூர்த்தி செய்வதல்லவோ அதன் சிறப்பு? அப்படியிருக்குங்கால் அடைக்கலம் புகுந்த யான் எத்தகையவன் என்பதை ஆலோசியாமல் சீக்கிரமே கருணை புரிந்து கடாக்ஷிப்பாயாக.

महान्तं विश्वासं तव चरणपङ्केरुहयुगे
निधायान्यन्नैवाश्रितमिह मया दैवतमुमे ।
तथाऽपि त्वच्चेतो यदि मयि न जायेत सदयं
निरालम्बो लम्बोदरजननि कं यामि शरणम् ॥ ११ ॥

11. மஹாந்தம் விஶ்வாஸம் தவ சரணபங்கேருஹயுகே
நிதாயாந்யந்நைவாஶ்ரிதமிஹ மயா தைவதமுமே |
ததாऽபி த்வச்சேதோ யதி மயி ந ஜாயேத ஸதயம்
நிராலம்போ லம்போதரஜனனி கம் யாமி ஶரணம் ||

उमे உமையே ! **तव** உன்னுடைய **चरणपङ्केरुहयुगे** பாதாரவிந்தங்களிரண்டிலும் **महान्तं विश्वासं** அதிக நம்பிக்கையை **निधाय**, வைத்து **अन्यत् दैवतं** வேறு (எந்த) தெய்வமும் **इह** இப்பிறப்பில் **मया** என்னால் **नैव आश्रितं** சரண் என்று அடையப்பெறவில்லை. **तथाऽपि** அவ்வாறாயினும் **त्वच्चेतः** உனது மனமானது **मयि** என்னிடத்தில் **सदयं** கருணையுள்ளதாக **न जायेत यदि** ஆகாதென்றால் **लम्बोदरजननि**

விநாயகரை ஈன்றெடுத்த தேவி! **निरालम्बः** பற்றுக்கோடு பெறாதவன் **कं** யாரை **शरणं** ரக்ஷகராக **यामि** அடைவேன்?

கருத்து:—உலகில் யாவரும் நற்கதி பெற கடவுளைச் சரண்புகுவது ஸஹஜம். அதில் ஒரே தெய்வத்தை நம்பி அதன் மூலமாக நற்கதியடைகின்றனர். நானோ அவ்விதம் உன்னையே நம்பி மற்ற தேவதையை நினைக்கவேயில்லை. அப்படியிருக்க நீயும் என்மேல் கருணை கொள்ளாவிடில் அதோகதி யடைவேன் என்பது நிச்சயம். ஆனால் உன் கடாக்ஷத்திற்கு இடையூறுகள் இருப்பினும் அவைகளை விலக்கும் சக்தி உன்னிடமே உள்ளது. அதனால் இடையூறுகளை யகற்றி கருணைகூர்ந்து என்னை கடாக்ஷித்தருள்வாயாக.

குறிப்பு:—**लम्बोदरजननि** விநாயகரின் தாயே! விக்னங்களுக்கும் அதன் விலக்கிற்கும் காரணம் விநாயகரே. அவரைப் பெற்றெடுத்த உன்னிடம் உள்ள குணமே அவரிடம் காண்கின்றது.

अयःस्पर्शे लग्नं सपदि लभते हेमपदवीं
यथा रथ्यापाथः शुचि भवति गङ्गौघमिलितम् ।
तथा तत्तत्पापैरतिमलिनमन्तर्मम यदि
त्वयि प्रेम्णा सक्तं कथमिव न जायेत विमलम् ॥ १२ ॥

12. அய:ஸ்பர்சே லக்நம் ஸபதி லபதே ஹேமபதவீம்
யதா ரத்யாபாத: சுசி பவதி கங்கௌகமிலிதம் ।
ததா தத்தத்பாபைரதிமலிநமந்தர்மம யதி
த்வயி ப்ரேம்ணா ஸக்தம் கதமிவ ந ஜாயேத விமலம்॥

यथा எவ்விதம் **अयः** இரும்பு **स्पर्शे** பரிசவேதியில் **लग्नं** தங்கியதாய் **सपदि** உடனே **हेमपदवीं** பொன்னின் தன்மையை **लभते** அடைகின்றதோ, **रथ्यापाथः** தெருவிலுள்ள அசுத்த ஜலமும் **गङ्गौघमिलितं** கங்கா ப்ரவாஹத்தோடு கலந்ததாய் **शुचि भवति** புனிதமாகின்றதோ, **तथा**

அவ்விதமே तत्तत्पापैः (பல பிறப்பெடுத்துச்செய்த) அந்தந்தப் பாபங்களால் अतिमलिनं மிக்க தோஷம் படைத்திருக்கிற मम अन्तः என்னுடைய உள்ளம் त्वयि உன்னிடம் प्रेम्णा பக்தியால் सक्तं यदि கலந்துவிட்டால் कथमिव எவ்விதம் विमलं அழுக்கு நீங்கிச் சுத்தமாக न जायेत ஆகாதிருக்கும்?

கருத்து :—உலகில் மிகத் தாழ்ந்த வஸ்துவும் மிகச் சிறப்பான வஸ்துவின் சேர்க்கையால் மேலான நிலைமையை அடைகிறது. என் மனமோ எவ்வித தோஷமுள்ளது என்பது சொல்ல இயலாது, அதுவும் அவ்விதமே உன்னுடைய சேர்க்கையால் புனிதமாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

त्वदन्यस्मादिच्छाविषयफललाभे न नियम-
स्त्वमज्ञानामिच्छाधिकमपि समर्था वितरणे ।
इति प्राहुः प्राञ्चः कमलभवनाद्यास्त्वयि मन-
स्त्वदासक्तं नक्तंदिवमुचितमीशानि कुरु तत् ॥ १३ ॥

13. த்வதந்யஸ்மாதிச்சாவிஷயபலலாபே ந நியம-
ஸ்த்வமஜ்ஞானாமிச்சாதிகமபி ஸமர்தா விதரணே ।
இதி ப்ராஹு: ப்ராஞ்ச: கமலபவனாத்யாஸ்த்வயி மன-
ஸ்த்வதாஸக்தம் நக்தம்திவமுசிதமீசானி குரு தத் ॥

त्वदन्यस्मात् உன்னைத் தவிர்த்து மற்றவரிடமிருந்து इच्छाविषयफललाभे விருப்பத்திற்கு விஷயமான பலனை அடைவதில் न नियमः உறுதி (சொல்வதற்கு) இல்லை. त्वं நீ अज्ञानां அறிவில்லாதவர்களுக்கு इच्छाधिकमपि விருப்பத்திற்கு அதிகமாகவே वितरणे கொடுப்பதில் समर्था சக்தி வாய்ந்தவள் इति என்று त्वयि உன் விஷயத்தில் कमलभव-नाद्याः சதுர்முகன் முதலான प्राञ्चः நம் முன்னோர்கள் प्राहुः நிச்சயமாகச் சொல்கின்றனர். तत् ஆகையால் ईशानि இறைவனின் பத்தினியே! मनः என் மனதை नक्तंदिवं அல்

னும் பகனும் **त्वदासक्तं** உன்னிடத்தில் பற்றுள்ளதாகவும் **उचितं** உனக்கு அனுகூலமாகவும், **कुरु** செய்து கொள்வீராக.

கருத்து :—தேவதைகளில் சிலர் பக்தர்கள் விரும்பியதையே யளிக்கின்றனர். நீயோ விரும்பியதை யளிப்பதோடு, வேண்டவுமறியாத என்னைப் போன்றவர்களுக்கு விருப்பத்தையும், அதற்கு அதிகமும் அளிக்கிறாய் என்பதை நம் முன்னோர்கள் அனுபவித்தறிந்து பிறருக்கும் உபதேசிக்கிறார்கள். அதனால் அறியாத என் மனதை நீயே உன்னிடம் ஈடுபடச் செய்து அருளும் புரியவேண்டும்.

குறிப்பு :—**ईशानि** ஈசனின் மனைவியே! ஞானியையும் அஞ்ஞானிகளையும் அடக்கி ஆளுவதற்கு கடமைப்பட்டுள்ள ஈசனின் மனைவியானதால் நீயே சக்திவாய்ந்தவள்.

स्फुरन्नानारत्नस्फटिकमयभित्तिप्रतिफलत्-
त्वदाकारं चञ्चच्छशधरकलासौधशिखरम् ।
मुकुन्दब्रह्मेन्द्रप्रभृतिपरिवारं विजयते
तवागारं रम्यं त्रिभुवनमहाराजगृहिणि ॥ १४ ॥

14. ஸ்ஃபுரந்நாநாரத்நஸ்ஃபடிகமயபித்திப்ரதிஃபலத்-
த்வதாகாரம் சஞ்சச்சசதரகலாஸௌதசிகரம் |
முகுந்தப்ரஹ்மேந்த்ரப்ரப்ருதிபரிவாரம் விஜயதே
தவாகாரம் ரம்யம் த்ரிபுவனமஹாராஜக்ருஹிணி ||

त्रिभुवन-महाराज-गृहिणि மூவுலகிற்கும் சக்ரவர்த்தியாக விளங்கும் பரமசிவனின் மனைவியே! **तव** உன்னுடைய **रम्यं** அழகு பொருந்திய **अगारं** மாளிகையானது **स्फुरन्नानारत्न-स्फटिकमय-भित्ति-प्रतिफलत्त्वदाकारं** ஒளிவீசுகின்ற பலவகையான ரத்னங்களால் இழைக்கப்பெற்ற ஸ்படிகரூபமான சுவரில் ப்ரதிபலிக்கின்ற உனது வடிவத்தையுடையதாகவும் **चञ्चच्छशधरकला-सौधशिखरं** சந்திரகலை செல்லக்கூடிய மாளிகையின் உச்சியை யுடையதாகவும் **मुकुन्दब्रह्मेन्द्रप्रभृति-**

परिवारं விஷ்ணு, ப்ருஹ்மன், இந்திரன் முதலானவர்களை பரிவாரமாகவுடையதாகவும் **विजयते** சிறந்து விளங்குகின்றது.

கருத்து :—மூவுலகச் சக்ரவர்த்தியின் மனைவியே! உன் திருமாளிகையின் அழகை என்னவென்றுரைப்பேன்? சந்திர மண்டலத்தையும் உலாவிச் செல்கின்றன மேல் மாடியின் சிகரங்கள். விஷ்ணு, ப்ருஹ்மா, இந்திரன் முதலான மூர்த்தி விசேஷங்கள் உனது உத்திரவை எதிர்பார்க்கின்றனர். மஹாராணியைக் காண வந்தவர்கள் சுற்றுப்புறமுள்ள ரத்ன மிழைத்த ஸ்படிகச் சுவரிலே உனது ப்ரதிபிம்பத்தைக் கண்டு பிம்பம் எதுவோ எதை வணங்குவோம் என வியப்பை யடைகின்றனர்.

குறிப்பு :—**त्रिभुवनमहाराजगृहिणि** மூவுலக மஹாராணிக்கு இந்த மாளிகையே உசிதமானது.

निवासः कैलासे विधिशतमखाद्याः स्तुतिकराः
कुटुम्बं त्रैलोक्यं कृतकरपुटः सिद्धिनिकरः ।
महेशः प्राणेशस्तदवनिधराधीशतनये
न ते सौभाग्यस्य क्वचिदपि मनागस्ति तुलना ॥ १५ ॥

15. நிவாஸ: கைலாஸே விதிஶதமகாத்₃யா: ஸ்துதிகரா:
குடும்பம் த்ரைலோக்யம் க்ருதகரபுட:ஸித்₃தி₄நிகர: ।
மஹேஶ: ப்ராணேஶஸ் தத₃வநித₄ராதீ₄ஶதநயே
ந தே ஸௌபா₄க்₃யஸ்ய க்வசித₃பி மநாக₃ஸ்தி துலநா ॥

निवासः வஸிப்பதோ **कैलासे** வெள்ளி மலையில் **स्तुतिकराः** துதிப்பவர்களோ **विधिशतमखाद्याः** பிரமன் இந்திரன் முதலானவர்கள், **कुटुम्बं** குடும்பமோ **त्रैलोक्यं** மூவுலகம். **कृतकरपुटः** கை கூப்பிக்கொண்டு நிற்பதோ **सिद्धिनिकरः** அணிமாதி ஸித்திகளின் கூட்டம். **प्राणेशः** ப்ராணநாதனோ **महेशः** பரமசிவன், **तत्** ஆகையால் **अवनिधराधीशतनये** மலையரசனின் மகளே! **ते** உன்னுடைய

सौभाग्यस्य உயர்ந்த செல்வத்திற்கு **तुलना** ஈடு **क्वचिदपि** எங்கேயும் **मनाक्** சிறிதேனும் **नास्ति** இல்லை.

கருத்து :—ஸௌபாக்யவதியான மாந்தர்கள் என்பதற்கு அடையாளங்கள் உயர்குலத்தில்பிறப்பு, சிறந்த தலத்தில் வாஸம், பெரியதான குடும்பம், நல்ல பர்த்தாவை யடைதல், எவ்வித செல்வத்தையும் பெறுதல் இவையல்லவோ? தேவியே! நீயோ சக்ரவர்த்தினி, உன் பர்த்தாவோ பரமேசன், குடும்பமோ மூன்று உலகமும், கைகட்டிச் சேவிப்பவர்களோ அஷ்டஸித்திகள், உத்திரவை எதிர்பார்த்து நிற்பவர்களோ உலகைப் படைக்க வல்லமையுள்ள பிரமனும் தேவபதியான இந்திரனும். இந்த ஸௌபாக்யம் பெற்றவர்கள் வேறு யார் உளர்? ஒருவருமில்லை.

वृषो वृद्धो यानं विषमशनमाशा निवसनं
श्मशानं क्रीडाभूः भुजगनिवहो भूषणविधिः ।
समग्रा सामग्री जगति विदितैव स्मररिपोः
यदेतस्यैश्वर्यं तव जननि सौभाग्यमहिमा ॥ १६ ॥

16. வ்ருஷோ வ்ருத்தோ யானம் விஷமஶனமாஶா நிவஸனம்
ஶ்மஶானம் க்ரீடாபூர்புஜகநிவஹோ பூஷண-[விதி:]
ஸமக்ராஸாமக்ரீஜகதி விதிதைவ ஸ்மரரிபோ-
ர்யதேதஸ்யைஶ்வர்யம் தவ ஜனனி ஸௌபாக்ய-
மஹிமா ॥

स्मररिपोः மதனனை வென்ற மஹேசனுக்கு **यानः** வாகனமோ **वृद्धःवृषः** கிழக்காளை ; **अशनं** உணவோ **विषम्** நஞ்சு ; **निवसनं** ஆடையோ **आशा** திசை ; **क्रीडाभूः** (தங்கி) விளையாடுமிடமோ **श्मशानं** சுடுகாடு ; **भूषणविधिः** ஆபரண வகையோ **भुजगनिवहः** பாம்புக் கூட்டம் ; (இவ்விதமான) **सामग्री समग्रा** (அவருடைய) அனுபவ ஸாதனங்கள் யாவும் **जगति** உலகில் **विदितैव** (எல்லோராலும்) அறியப்பட்டதே. (ஆயினும் இவ்வாறிருக்க) **जननि** தாயே **एतस्य** இவருக்கு

यत् ऐश्वर्यं ஈச்வரத்தன்மை இருக்கிறதென்பது **तव** உன்னு டைய **सौभाग्यमहिमा** ஸௌபாக்கியத்தின் சிறப்பன்றோ?

கருத்து :—தேவியே! உன்னுடைய ஸௌபாக்யத்தின் பெருமையை எவ்வாறு உரைப்பேன்? ஏறிச் செல்லத்தக்க வாகனமற்றவனும், தகாத வுணவுள்ளவனும், திகம்பரனும், செல்லத்தகாத இருப்பிடத்தை வாஸமாகக் கொண்டவனும், பாம்புகளை அணியாகப் பூண்டவனுமான உன் பர்த்தாவிற்கு ஈச்வரன் என்ற பெயர் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் உனது ஸௌபாக்ய மன்றோ?

குறிப்பு :—**सौभाग्यं** மாந்தர்கள் நல்ல பர்த்தாவையடைந்து செல்வங்களோடு இருப்பது பாக்கியமாகும். தானும் செல்வத்தை யனுபவிப்பதோடு பர்த்தாவையும் நல்ல நிலைமையில் வைத்து சந்தோஷப்படுவது ஸௌபாக்யம். அந்த ஸௌபாக்யம் தேவிக் குத்தான் பொருந்தியது என்று இரண்டு ச்லோகத்திலும் த்ருட மாகச் சொல்கிறார்.

अशेषब्रह्माण्डप्रलयविधिनैसर्गिकमतिः
श्मशानेष्वासीनः कृतभसितलेपः पशुपतिः ।
दधौ कण्ठे हालाहलमखिलभूगोलकृपया
भवत्याः संगत्याः फलमिति च कल्याणि कलये ॥ १७ ॥

17. அசேஷப்ரஹ்மாண்டப்ரலய விதிநைஸர்கிகமதி:
ஸ்மசானேஷ்வாஸீன: க்ருதபஸிதலேப: பசுபதி: ।
ததௌ கண்டே ஹாலாஹலமகிலபூகோலக்ருபயா
பவத்யா: ஸங்கத்யா: பலமிதி ச கல்யாணி கலயே ॥

कल्याणि ஸர்வமங்களரூபிணியே! **अशेषब्रह्माण्ड-प्रलयविधि-नैसर्गिकमतिः** ப்ரும்மாண்டம் முழுமையும் அழிப்பது என்ற காரியத்தில் இயற்கையான மனமுள்ள வராயும், **श्मशानेषु आसीनः** சுடுகாடுகளிலே வீற்றிருந்து **कृतभसितलेपः** அங்குள்ள சாம்பலை பூசிக்கொண்டவராயு மிருக்கிற **पशुपतिः** பசுக்களுக்குப் பதியாக இருப்பவர்

(பரமசிவன்) **अखिलभूगोलं-कृपया** (எந்த ப்ரும்மாண்டங்களை யழித்து சுடலையில் எரித்து சாம்பலை பூசிக்கொண்டிருக் கிறாரோ) அதே பூமண்டலங்களினிடத்துக் கருணையால் **हालाहलं** காலகூட விஷத்தை **कण्ठे** தனது கழுத்திலேயே **दधौ** வைத்துகொண்டார் (என்பது) **भवत्याः** தங்களுடைய **संगत्याः फलं** சேர்க்கையின் பயனே **इति च** என்பதை **कलये** நன்கு உணர்கிறேன்.

கருத்து :—எல்லோருக்கும் மங்களம் பொங்கச் செய்யும் குணமுடைய உன்னுடைய சேர்க்கையால் பரமேச்வரனது இயற்கைக் குணங்களான லோக ஸம்ஹாரம் முதலியவை மாறி விட்டன. அவ்விதமே பலவித தோஷம் பெற்ற என்னுடைய மனதிலும் பக்தி என்ற ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டு தோஷங்களை விலக்கி பூததயை முதலிய உத்தம குணங்களால் நிறையச் செய்து நற்கதி பெற அருள்புரிவீராக.

குறிப்பு :—**कल्याणि** மங்களரூபிணி! பக்தர்களின் அமங் களங்களை அகற்றி மங்களங்களைக் கொடுப்பவள்.

त्वदीयं सौन्दर्यं निरतिशयमालोक्य परया
भियैवासीद्गङ्गा जलमयतनुः शैलतनये ।
तदेतस्यास्ताम्यद्वदनकमलं वीक्ष्य कृपया
प्रतिष्ठामातेने निजशिरसि वासेन गिरिशः ॥ १८ ॥

18. த்வதீயம் ஸௌந்தர்யம் நிரதிசயமாலோக்ய பரயா
பியைவாஸீத்கங்கா ஜலமயதனுஃ சைலதநயே |
ததேதஸ்யாஸ்தாம்யத்வதநகமலம் வீக்ஷ்ய க்ருபயா
ப்ரதிஷ்டாமாதேனே நிஜசிரஸி வாஸேந கிரிசஃ ||

शैलतनये பர்வதராஜனின் மகளே! **त्वदीयं** உன்னு டையதான **निरतिशयं सौन्दर्यं** எல்லையற்ற வடிவழகை **आलोक्य** நன்றாகக் கண்டு **गङ्गा** கங்கையானவள் **परया भियैव**

அதிக பயத்தாலேயே **जलमयतनुः** (வேர்த்து) ஜலமயமான சரீரத்தை யுடையவளாக **आसीत्** ஆனாள். (**तत्** அதனால்) **एतस्याः** இவளுடைய **तत् ताम्यत् वदनकमलं** பயந்து வாடி வருந்தும் அந்த தாமரை போன்ற முகத்தை **कृपया वीक्ष्य** தயையோடு பார்த்து **गिरिशः** (நினது கணவரான) பரம சிவன் **निजशिरसि** தன்னுடைய தலையில் **वासेन** வஸிப்பதால் **प्रतिष्ठां** நிலையுள்ள நிலைமையை **आतेने** செய்தார்.

கருத்து :—உன்னுடைய வடிவழகைக் கண்டு பயந்து நீராக உருகுகிற கங்கையை கருணையோடு தன் ஜடையில் சிவன் வைத்துக் கொண்டார். அந்த கருணைக்கும் உன் சேர்க்கையே காரணம் என சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பயந்தவர்களுக்கு அபயம் கொடுத்து ரக்ஷிப்பது உனது இயற்கையல்லவா?

विशालश्रीखण्डद्रवमृगमदाकीर्णघुसृण-
प्रसूनव्यामिश्रं भगवति तवाभ्यङ्गसलिलम् ।
समादाय स्रष्टा चलितपदपांसून्निजकरैः
समाधत्ते सृष्टिं विबुधपुरपङ्केरुहदृशाम् ॥ १९ ॥

19. விஶாலஶ்ரீகண்டத்ரவம்ருகமதாகீர்ணகுஸ்ருண-
ப்ரஸூனவ்யாமிஶ்ரம் பகவதி தவாப்யங்கஸலிலம் ।
ஸமாதாய ஸ்ரஷ்டா சலிதபதபாம்ஸூன்நிஜகரைః
ஸமாதத்தே ஸ்ருஷ்டிம் விபுதபுரபங்கேருஹ-
த்ருஶாம் ॥

भगवति பாக்யம் பெற்றவளே! **स्रष्टा** பிரும்மதேவர் **विशाल-श्रीखण्डद्रव-मृगमदाकीर्णघुसृण-प्रसून-व्यामिश्रं** சிறந்த செஞ்சந்தனக் குழம்பு, கஸ்தூரி கலந்த குங்குமம்,

புஷ்பங்கள் இவை கலந்துள்ள **तव अभ्यङ्गसलिलं** உனது மங்களஸ்நான ஜலத்தையும் **चलितपदपांसून्** உன்னுடைய பாதங்களினின்று விழுகின்ற தூளிகளையும் **निजकरैः** தன் கைகளாலே **समादाय** வாரி எடுத்து **विबुधपुरपङ्केरुहदृशां** தேவலோகத்து கன்னிகைகளின் **सृष्टिं** ஸ்ருஷ்டியை **समाधत्ते** செய்து வருகின்றார்.

கருத்து:—"அழகில் தேவகன்னிகள் போல" என்று கவிகளின் கவியில் உபமானமாக இருந்து கௌரவம் பெற்ற தேவகன்னிகைகளை ப்ரும்மா உன்னுடைய மங்கள ஸ்நானத்தின் நீரைக் கொண்டும், பாத தூளிகளைக் கொண்டும், தம் கைகளாலே ஸ்ருஷ்டிக்கிறார் என்றால் உனது தேக ஸௌந்தர்யத்தைப் பற்றி நான் யாது சொல்லக்கூடும்?

वसन्ते सानन्दे कुसुमितलताभिः परिवृते
स्फुरन्नानापद्मे सरसि कलहंसालिसुभगे ।
सखीभिः खेलन्तीं मलयपवनान्दोलितजले
स्मरेद्यस्त्वां तस्य ज्वरजनितपीडापसरति ॥ २० ॥

20. வஸந்தே ஸானந்தே குஸுமிதலதாபி: பரிவ்ருதே
ஸ்புரந்நாநாபத்மே ஸரஸி கலஹம்ஸாலிஸுபகே ।
ஸகீபி: கேலந்தீம் மலயபவனாந்தோலிதஜலே
ஸ்மரேத்யஸ்த்வாம் தஸ்ய ஜ்வரஜனிதபீடாபஸரதி ॥

सानन्दे எங்குமானந்தம் நிரம்பிய **वसन्ते** வஸந்த காலத்தில் **कुसुमितलताभिः परिवृते** பூக்கள் நிரம்பிய பூங்கொடிகளால் சூழப்பெற்றதும், **स्फुरन्नानापद्मे** மலர்ந்து ப்ரகாசிக்கும் பற்பல தாமரைகளையுடையதும், **कलहंसालिसुभगे** இனிமையாக சப்திக்கின்ற அன்னங்களின் வரிசையால்

அழகு பெற்றதும், **मलयपवनान्दोलितजले** மலயமலையி னின்று வருகின்ற தென்றல் காற்றினல் சிறிது அலைவீசும் ஜலத்தையுடையதுமான **सरसि** தடாகத்தில் **सखीभिः** தோழிகளோடு **खेलन्तीं** (ஜலக்ரீடை செய்து) விளையாடு கின்ற **त्वां** உன்னை **यः** எவன் **स्मरेत्** நினைப்பானே **तस्य** அவனுக்கு **ज्वरजनितपीडा** ஜ்வரத்தால் ஏற்பட்ட துன்பம் **अपसरति** (தானே) அறவே நீங்கிவிடுகிறது.

கருத்து:—சுற்றிலும் பூங்கொடிகள் சூழப்பெற்று, தென் றல் வீசுங்கால் அசைகின்ற ஜலத்தில் ஆடுகின்ற தாமரையின் நடுவில் அமர்ந்து உல்லாஸமாக சப்திக்கின்ற ஹம்ஸங்கள் நிரம்பிய தடாகத்தில் வஸந்தகாலத்தில் ஸகிகளோடு நீர்விளை யாட்டு செய்வதாக உன்னை எவன் த்யானிக்கிருனே அவன் பல நாளாகவுள்ள ஸம்ஸாரம் என்ற ஜ்வரம் நீங்கி நித்ய ஸுகத்தை யடைகிருன்.

॥ इति श्रीमत्परहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ आनन्दलहरी संपूर्णा ॥

ஆனந்தலஹரீ முற்றிற்ற

॥ शुभम् ॥

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி

உ

॥ श्रीमीनाक्षीस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ மீனாக்ஷீ ஸ்தோத்ரம்

मधुरापुरनायिके नमस्ते मधुरालापिशुकाभिरामहस्ते ।
मलयध्वजपाण्ड्यराजकन्ये मयि मीनाक्षि कृपां विधेहि धन्ये ॥ १ ॥

1. மதுராபுரநாயிகே நமஸ்தே
 மதுராலாபிஶுகாபிராமஹஸ்தே |
 மலயத்வஜபாண்ட்யராஜகன்யே
 மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் விதேஹி தன்யே ||

मधुरापुरनायिके மதுரைமா நகரத்துத் தலைவியும், **मधुरालापिशुक** - இனிமையாகப் பேசுகின்ற கிளியால் **- अभिरामहस्ते** அழகிய கையோடுகூடியவளும், **मलयध्वज - पाण्ड्यराजकन्ये** மலயத்வஜனென்ற பாண்டியநாட்டு மன்னனின் மகளுமான **मीनाक्षि** மீன் போன்ற கண்களையுடையவளே! **ते** உனக்கு **नमः** நமஸ்காரம். **धन्ये** (உன்னைத் துதிக்கும்) பாக்யம் பெற்ற **मयि** என் விஷயத்தில் **कृपां** கருணையை **विधेहि** செலுத்துவாயாக.

கருத்து :—இம் மீனாக்ஷிஸ்துதியில் மீனாக்ஷிக்குக்கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் அடைமொழிகள் யாவையும் விளிவேற்றுமையில் இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. பாண்டியமன்னனாகிய மலயத்வஜன் காலகதியடைந்தபிறகு அவர் புதல்வியான மீனாக்ஷி அப் பாண்டிய நாட்டையாண்டுகொண்டு, திக்விஜயஞ்செய்து, வடகிழக்குமூலையாகிய ஈசான திக்கோணத்தை வெல்லச்செல்லுங்கால் யுவவேடம் பூண்டுவந்த சிவபெருமானைக்கண்டு தன் மூன்றுவது ஸ்தனம் மறைய, ஏற்கனவே நிகழ்ந்த அசரீரிவாக்கின்படி,

இவரே நமது கணவர் என்று தீர்மானித்து அச்சிவபெருமானை மணந்த பிறகு ஸுந்தர பாண்டியராஜன் என்ற திருநாமத்துடன் மதுரைமாநகரில் சிவபெருமான் அரசு புரிந்துவந்தார் என்ற திருவிளையாடல் புராணக்கதை இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் "மீனுக்ஷிதேவியே! என்னிடத்தில் தயை காட்டவேண்டும்" என வேண்டுகோளுக்கு அனுகுணமாக, 'धन्ये, शान्ते, दीने" என்ற விசேஷணங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பாண்டியதேசத்து மன்னனுன மலயத்வஜராஜனது தவப்புதல்வியாக அவதரித்து, மதுரைமாநகரத்துத் தலைவியாக விளங்குபவளும், கிளியைக் கையிலணிந்து அதற்கு இனிமையான பேச்சுக்களைப் பயிற்சிசெய்து வைத்திருப்பவளுமான ஓ மீனுக்ஷியே! உன்னைத் துதிக்கும் பாக்யம் பெற்ற என் விஷயத்தில் கருணைகூர்ந்து மனோரதங்களைக் கைகூடச்செய்வாயாக. "பிறரை தனிகனுகச் செய்பவன் சிறந்த தனவந்தனுக இருத்தல்வேண்டும். பிறரை ஆநந்திக்கச் செய்பவன் அதிக ஆநந்தியாக இருத்தல்வேண்டும். அவ்விதமே கிளிகளுக்கு இனியமொழி கற்பிப்பவள் ஸ்வயம் இனியமொழி நிரம்பியவளாயிருத்தல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

குறிப்பு:—உன்னைத் துதிக்கும் பாக்யம் பெறும்படி எனக்குக் கிருபை செய்த நீ மற்ற எல்லா விஷயங்களிலும் தன்யனுக ஆகும்படி கிருபை செய் என்பது கருத்து.

இச் செய்யுள்களில் **मयि** என்று போடப்பட்டிருப்பது, அஹங்தையுள்ளவனுயிருக்கிறேன்; ஆதலால் ஸர்வானர்த்தபீஜமான அவ்வஹங்தையை யகற்றி, தேவி! நீ எனக்கு அருள்புரிய வேண்டும்.

कचनिर्जितकालमेघकान्ते कमलासेवितपादपङ्कजान्ते ।
मधुरापुरवल्लभेष्टकान्ते मयि मीनाक्षि दयां विधेहि शान्ते ॥ २ ॥

2. கசநிர்ஜிதகாலமேவகாந்தே
கமலாஸேவிதபாதபங்கஜாந்தே |
மதுராபுரவல்லபேஷ்டகாந்தே
மயி மீனுக்ஷி தயாம் விதேஹி சாந்தே ||

कचनिर्जित - குழலால் ஜயிக்கப்பட்ட - **कालमेघकान्ते** மாரி காலத்து மேக காந்தி வாய்ந்தவளும், **कमलासेवित** - இலக்குமியால் ஸேவிக்கப்பட்ட - **पादपङ्कजान्ते** தாமரை போன்ற திருவடியின் விரல்களையுடையவளும், **मधुरा - पुरवल्लभ** - மதுரைமா நகரத்தரசனாகிய ஸுந்திர பாண்டிய ராஜனுடைய - **इष्टकान्ते** அன்பிற்கிடமான காதலியுமான **मीनाक्षि** மீன லோசனியே! **शान्ते** (ஐம்புலன்களை) அடக்கிய **मयि** என் விஷயத்தில் **दयां** கருணையை **विधेहि** கொள்வீராக.

கருத்து:—மாரிகாலத்து நீருண்டமேகம்போல கருத்தகுழல் கூட்டத்தால் விளங்குபவளும் இலக்குமியாள் தாமரைத்திருவடிகளில் பணியப்பெற்றவளும், உம்மை மணந்த ஈசனை ஸுந்தர பாண்ட்யராஜன் என்ற பெயருடன் மதுரைமா நகரில் அரசு புரியும்படி செய்தவளுமான ஓ மீனலோசனி! ஐம்புலன்களை யடக்கி உம்மை தியானிக்கும்படி செய்த நீரே என் விஷயத்தில் மேலும் கருணை கொள்வீராக.

குறிப்பு:—மீன்போல ஸூக்ஷ்மமாக கவனிக்கும் சக்தி வாய்ந்தவளாதலால் என்னையும் சற்று நோக்கி க்ருபைசெய். ஐம்புலன்களை அடக்கி உன்னை த்யானிக்கும் சக்தி ஏற்படும்படி தயை காட்டுவாயாக என்பதும் பொருள்படும். **निधेहि विधेहि** என்ற இருபதங்கள் மாறிமாறி வருகின்றன. **निधेहि** வைத்து விடு, **विधेहि** கட்டளையிடு (விதிசெய்) என்று கொஞ்சம் ஸூக்ஷ்மமாக அர்த்தபேத மிருந்தாலும் விதி செய்து, கட்டளையிட்டு, என்னிடம் கருணையை ஸ்திரமாக நிலைநாட்டி வைத்துவிடு என்ற இரண்டு பதங்களின் பொருளும் ப்ரதிச்லோகம் கொள்ளல் வேண்டும். கேசத்தையும் பாதத்தையும் வர்ணித்ததால் ப்ரத்யாஹார ந்யாயமாக கேசாதி பாதாந்தமான தேவியின் ஸர்வ அவயவங்களை ஸங்க்ரஹித்து வர்ணித்ததில் தாத்பர்யம். மதுரைமா நகரை இனிமையாகக் களிக்கும்படி யரசுபுரியும் ராஜனுடைய காதலி என்றதால் ப்ரஜாரஞ்ஜனத்தி லிருவர்களும் ஈடுபட்டு ஊக்கத்துடன் ஜனங்களைக் களிக்கச் செய்கிறவர்களென்றும் கணவன் மனோரதத்தை யநுஸரிப்பதே ஸதிதர்மம் என்றும் விளங்குகிறது.

कुचयुग्मविधूतचक्रवाके कृपया पालितसर्वजीवलोके ।
मलयध्वजसंततेः पताके मयि मीनाक्षि कृपां निधेहि पाके ॥ ३ ॥

3. குசயுக்ம விதூதசக்ரவாகே
க்ருபயா பாலிதஸர்வஜீவலோகே |
மலயத்வஜஸந்ததே: பதாகே
மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் நிதேஹி பாகே ||

कुचयुग्म - இரண்டு கொங்கைகளால் - **विधूत** - அவமதிக்கப்பட்ட - **चक्रवाके** சக்ரவாகபக்ஷியையுடையவளும், **कृपया** கருணைகூர்ந்து **पालित** காப்பாற்றப்பட்ட **सर्वजीवलोके** ஸகல ப்ராணி வர்க்கங்களையுடையவளும், **मलयध्वजसंततेः** மலயத்வஜராஜனது மரபிற்கு **पताके** கொடி போன்றவளுமான **मीनाक्षि** மீனாக்ஷியே ! **पाके** பாலனாகிய (விவேகமற்ற) **मयि** என்னிடத்தில் **कृपां** கருணையை **निधेहि** வைப்பீர்களாக.

கருத்து:—சக்ரவாகப் பறவைகளையொத்த இருகொங்கைகளால் எழில்பெற்றவளும், தயைகூர்ந்து எல்லா ப்ராணிவர்க்கங்களையும் ஸம்ரக்ஷிப்பவளும், மலயத்வஜபாண்ட்ய ராஜனது மரபிற்குக்கொடிபோல விளங்கி, அம்மரபைக் கீர்த்திபெறச் செய்பவளுமான மீனாக்ஷிதேவியே ! விவேகமற்ற பாலனாகிய எனக்கு நீரே ஆலோசித்து ஹிதத்தைத் தெரிவித்துக் கருணை புரிவீராக.

குறிப்பு:—கர்ம பலன்களை அளிக்குந் தேவியே ! ஸுக்ருதத்தைச் செய்பவனுக்குப் பலன் அளிக்கிறேன் என்று இருக்கக்கூடாது. தானே ஸுக்ருத துஷ்க்ருத கர்மாக்களை அறிந்து செய்யத் தகுந்த விவேகமற்றவன் யான். அது மட்டுமல்லாமல் அஹங்தையும் நிரம்பப் பெற்றவன் ஆதலால் பாலர்களுக்கு விவேகமற்ற பால்ய தசையில் மாதா பிதாக்கள் ஹிதமறிந்து பாலர்களை அந்தந்த காரியங்களைச் செய்விப்பதுபோல உலக அன்னையாகிய நீதான் விவேகமற்ற பாலனுக்கு ஹிதத்தை யறிவித்து அவைகளில் ப்ரவ்ருத்தித்துப் பலனடையும்படி செய்ய வேண்டும்.

கொடி (த்வஜம்) உன்னத ஸ்தானத்திலிருந்து அனைவரும் தூரதேசத்திலுள்ளவர்களும் அறியச் செய்வதுபோல மலயத்வஜ மரபை புகழ்படுத்தி உலக ப்ரஸித்தமாக்கியவள் மீனாக்ஷி தேவி.

विधिवाहनजेतृकेलियाने विमतामोटनपूजितापदाने ।
मधुरेक्षणभावपूतमीने मयि मीनाक्षि कृपां विधेहि दीने ॥ ४ ॥

4. விதிவாஹனஜேத்ருகேலியானே
விமதாமோடனபூஜிதாபதானே |
மதுரேக்ஷணபாவபூதமீனே
மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் விதேஹி தீனே ||

विधिवाहनजेतृकेलियाने விளையாட்டு நடையால் அன்ன (ப்ரும்மாவின் வாஹனம்) நடையை ஜயிக்கிறவளும், **विमता-मोटनपूजितापदाने** சத்துருக்களை வென்றதால் புகழப்படுகிற சரித்திரத்தையுடையவளும், **मधुरेक्षणभावपूतमीने** அழகிய கண்களாக அமைந்ததால் புனிதமாக்கப்பட்ட மச்சத்தையுடையவளுமான **मीनाक्षि!** மீனாக்ஷியே! **दीने** மிக எளியவனான **मयि** என் விஷயத்தில் **कृपां विधेहि** கருணைபுரிவீராக.

கருத்து:—நடையிற்சிறந்த அன்னநடையையும் அதிசயித்த விளையாட்டு நடைவாய்ந்தவளாதலால் நடையில் அன்னப்பக்ஷியை ஜயிக்கும் இயற்கைவாய்ந்தவளும், வேதமுறண்பாடான மதங்களை யறவே யழித்து வேதமார்க்கத்தை நிலை நாட்டியதால், துஷ்டர்களை யடக்கி ஸாதுக்களை உய்யச்செய்ததால் தேவஸ்திரீகள் முதலியவர்களால் புகழ்ந்து கொண்டாடிப் பாடப்படும் சரித்திரம் வாய்ந்தவளும், உருவத்திலும் சடுலமான இனிய பார்வையிலும் கண்களால் மீனை ஒத்தவளுமான ஓ! மீனம்பிகையே! மிக எளியவனை என் விஷயத்தில் தயையைச் செலுத்துவாயாக.

குறிப்பு:—விளையாட்டு நடையே அன்னநடையை ஜயிக்கும் வல்லமை வாய்ந்ததென்றால் ப்ரயத்ந புரஸ்ஸரமாக புத்திபூர்வகமாகச் செய்யப்படும் நடையின் அழகு வர்ணிக்கத் தக்கதன்று என்பது பொருள். தேவியின் அவதாரங்களுக்கு வேத முறண்பாடான மதங்களை யழித்து வேத வித்வேஷிகளான துஷ்டர்களை த்வம்ஸஞ் செய்வதுதான் முக்ய பலனென்பதைக் குறிக்கிறது. மீன்கள் ஜலத்திலுள்ள அழுக்கை யகற்றிச் சுத்தஞ் செய்வது போல பக்தர்களின் தைந்யத்தை நீக்கி பாக்யமளிக்க வல்லமை வாய்ந்த கடாக்ஷம்பெற்றவள் மீனம்பிகை.

तपनीयपयोजिनीतटस्थे तुहिनप्रायमहीधरोदरस्थे ।
मदनारिपरिग्रहे कृतार्थे मयि मीनाक्षि कृपां निधेहि सार्थे ॥ ५ ॥

5. தபனீயபயோஜிநீதடஸ்யே
துஹிநப்ராயமஹீயரோதரஸ்யே |
மதனாரிபரிக்ரஹே க்ருதார்யே
மயி மீனுக்ஷி க்ருபாம் நிதேஹி ஸார்யே ||

तपनीयपयोजिनीतटस्थे பொற்ருமரைக் குளத்தின் கரையிலிருப்பவளும் **तुहिनप्रायमहीधरोदरस्थे** பனி நிரம்பிய மலையின் நடுவிலிருப்பவளும், (இமயமலையின் பெண்ணுன வளும்) **मदनारिपरिग्रहे** காமனை எரித்தவனின் காதலியும், **कृतार्थे** பயனைத்தையும் பெற்றவளுமான **मीनाक्षि** மீனுக்ஷியே! **सार्थे** பயனைப்பெற விரும்புகின்ற **मयि** என்னிடத்தில் **कृपां** கருணையை **विधेहि** வைப்பீராக.

கருத்து:—"ஹேமாப்ஜினீ புஷ்கரிணீ" "பொற்ருமரைக் குளம்" என்று ப்ரஸித்தி பெற்ற தடாகத் தடத்தில் வீற்றிருப்ப வளும், பூமியைத் தாங்கும் பனிமலை நடுவிலிருப்பவளும், பனிமலை வயிற்றில் உதித்தவளும், காமனை வென்ற பெருமானை வசப்படுத் திய காதலியும் அவாப்த ஸமஸ்த காமனைகளை யுடையவளுமான ஓ! மகாதேவியே! விருப்பம் நிரம்பிய இச்சிறுவன்மீது தயை செலுத்திக் குழந்தையின் சில்லறை விருப்பங்களைப் பெற்ரோர்கள் நிறைவேற்றிக் களிக்கச் செய்வதுபோல எனது விருப்பங்களைக் கொடுத்து என்னைக் களிப்படையச் செய்வாயாக.

குறிப்பு:—தங்கத் தாமரைகள் நிரம்பிய புஷ்கரிணியின் அழகு கோடி சூர்யனுதித்ததை யொத்தது. அத்தடாகக் கரையில் வஸிக்கும் மீனலோசனியின் தேஜஸ்ஸோ மனத்தாலும் மதிப்பிட தகாதது. குளிர்ந்த ஹ்ருதயம் படைத்த தேவி, பனியால் குளிர்ந்த மலைநடுவில் வஸிப்பதும் அம்மலையின் வயிற்றிலவதரித்ததும் பொருத்தமானதே. பூமியைத் தாங்கும் மலையிலுண்டாகி அங் கேயே வீற்றிருப்பதும் உலகனைத்தும் காக்கும் பாரம் பூண்ட தேவிக்குத் தகுந்ததே. மதம் முதலிய அரிஷ்டவர்க்கங்களை ஒழிக் கும் பக்தர்களைத் தான் அநுக்ரஹித்து க்ருதார்த்தர்களாகச் செய் வாள் மீனும்பிகை என்பதும் மற்ருெரு பொருள். உன் பக்தர்கள்

கூட்டத்தில் கலந்த என் குற்றங்களைக் களைந்து தலைகூர்ந்து என்னைப் பக்தனென்று காப்பாயாக.

कलकीरकलोक्तिनाददक्षे कलितानेकजगन्निवासिरक्षे ।
मदनाशुगहल्लकान्तपाणे मयि मीनाक्षि कृपां कुरु प्रवीणे ॥ ६ ॥

6. கலகீரகலோக்திநாததக்ஷே
கலிதானேகஜகந்நிவாஸிரக்ஷே |
மதநாசுகஹல்லகாந்தபாணே
மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் குரு ப்ரவீணே ||

कलकीर - இனிமையாகப் பாடுகின்ற கிளியினுடைய -**कलोक्ति** - அழகிய மொழி போன்ற - **नाददक्षे** இசையில் தேர்ச்சி பெற்றவளும் **कलितानेकजगन्निवासिरक्षे** உலகத்தில வசிக்கும் ப்ராணிகளை காப்பவளும், **मदनाशुग** - *மன்மதனது பாணமாகிய - **हल्ल** - செந்தாமரையால் - **कान्तपाणे** அழகிய கையையுடையவளுமான **मीनाक्षि** மீனாக்ஷியே! **प्रवीणे** (உனது கருணையால்) கொடுக்கப்படுகிற ஸாகஸாதனங்களை ரக்ஷிக்கும் வல்லமை வாய்ந்த **मयि** என்னிடத்தில் **कृपां कुरु** கருணை செய்வீராக.

கருத்து:—கிளிபோல இனிய மொழிகளாலேயே துஷ்டர்களை யடக்கி உலகில் வஸிக்கும் ப்ராணிகளனைத்தையும் காப்பவளும், பஞ்சபாணனென்று உலகப்பிரஸித்தனுகி மதத்தைத் தரும் காமனுடைய முதல் பாணமாகிய அரவிந்தத்தைச் கையில் தாங்கியவளுமான ஓ மீனும்பிகையே! உனது ஹிதமொழிகளுக்குக் கிழ்படிந்து நடக்கத் திறமைவாய்ந்த தாஸனுன என் விஷயத்தில் கருணை செய்வீராக.

குறிப்பு:—இனிய மொழிகளால் அனைவரையும் ரக்ஷிப்பது எளிது. ஸாம தான பேத தண்டம் என்ற நான்கு உபாயங்களில் சிறந்தது ஸாமம். அதனுல் ஸாத்தியமாகாதது ஒன்றுமில்லை.

---

* தாமரை, அசோகம், மாம்பூ, நவமல்லிகை, கருநீல புஷ்பம் இவ்வைந்தும் மன்மதனுடைய பாணங்களாகும்.

ஸங்கித நாதத்தால் எவ்வித துக்கமு மகலும். ஸ்ரீ வாஸுதேவனது வேணுநாதத்தால் பசு பக்ஷிகளுங்கூட பசி யறியாது மயங்கி நின்றது உலகமறிந்த விஷயம். ஸங்கிதத்தால் அநுராகம் வளர்வது ஸஹஜம். **प्रवीणे** என்ற பதம் சிறந்த வீணை வாத்தியம் தரித்தவள் என்றும் பொருள்படும். வீணுதாரியான எனக்கு இனிமையான தந்த்ரீநாதத்தைக் கொடுத்து உலகங்களைச் சந்தோஷப்படுத்தும் (மதப்படுத்தும்) சக்தியைத் தந்தருள்வாயாக.

मधुवैरिविरिञ्चिमुख्यसेव्ये मनसा भावितचन्द्रमौलिसव्ये ।
तरसा परिपूतयज्ञहव्ये मयि मीनाक्षि कृपां विधेहि भव्ये ॥ ७ ॥

7. மது⁴வைரிவிரிஞ்சிமுக்²யஸேவ்யே
மனஸா பா⁴விதசந்த்³ரமௌலிஸவ்யே |
தரஸா பரிபூதயஞ்ஜஹவ்யே
மயி மீனுக்ஷி க்ருபாம் விதே⁴ஹி ப⁴வ்யே ||

मधुवैरि - மதுவை யழித்த மஹாவிஷ்ணு - **विरिञ्चि** - ப்ருமதேவன் - **मुख्य** - முதலியவர்களால் - **सेव्ये** ஸேவிக்கப்படுகிறவளும், **मनसा** மனதினுல் **भावित** - த்யானிக்கப்படுகிற - **चन्द्रमौलि-सव्ये** சிவனது இடப்புறமாயிருப்பவளும், **तरसा** சக்தியினுல் **परिपूत** - நன்கு புனிதமாக்கப்பட்ட **यज्ञहव्ये** வேள்வியின் ஹவிர்ப்பாகத்தையுடையவளுமான **मीनाक्षि** ஏ மீனுக்ஷியே! **भव्ये** பணிந்தவளுகிய **मयि** என் விஷயத்தில் **कृपां** கருணையை **विधेहि** புரிவீராக.

ப்ரும்மா விஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் இடைவிடாது தேவியை த்யானிக்கிறுர்கள். தேவி தெளிந்த மனத்தோடு இடைவிடாது தன் பதியான சிவனது இடப்பக்கத்தில் அமர்ந்துகொண்டு சிவனையே த்யானிக்கிறுள்.

கருத்து:—பிரமன், விஷ்ணு முதலியவர்களால் ஸேவிக்கப்படுகிறவளும், பிரமன் முதலியவர்களுக்கு ப்ரதானமான உபாஸ்ய தேவதையா யிருப்பவளும், சந்திரனை சேகரமாயணிந்துகொண்ட சிவனது இடப்புறமாக அமர்ந்திருப்பவளும், யாகங்களின் ஹவிர்

பாகத்தைப் புனிதமாக்குபவளுமான ஓ மீனாக்ஷித் தாயே! பணிந்த இந்த தாஸனுக்குத் தயை புரிவாயாக.

கருத்து;—உலகங்களைப் படைக்கும் ப்ரம்மதேவனுக்குப் படைத்தல் சக்தியையும், காக்கும் விஷ்ணுவுக்குக் காத்தல் சக்தியையும் கொடுத்தருளுவதால், அவர்களால் அந்தந்தத் தொழில் புரியுங்கால் ஸேவிக்கப்படுகிறாள். சந்திரனிடமிருந்து மனது உத்பத்தியானதாக ஸ்ருஷ்டி ப்ரகரணங்களிற் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் மனதுக்கு அநுக்ரஹ சக்தியைத் தந்தருளுவது சந்திரன். அச் சந்திரன் தலையிலணியாக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது அந்த அநுக்ரஹ தேவதையின் முன்னிலையில் மனதால் பதியை நினைப்பது மிக எளிது என்பதைக் காட்டுகிறது. சூர்யனுடைய ப்ரஸாதத்தால் கண் சக்தி வளர்வதுபோல சந்திரன் அநுக்ரஹத்தால் மனதின் ஸ்மரண சக்தி வளர்கிறது.

குறிப்பு:—யாகங்களில் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்ப்பாகம் மந்திர மஹிமையால் சுத்தமாகி அந்தந்த தேவதைகளின் திருப்திக்கு வேண்டிய அளவு வளர்கின்றதுஎன்பது ச்ருதி ஸித்தாந்தம். அதன்படி வேதவாக்ரூபியாக இருந்து யாகங்களில் கொடுக்கப்படும் ஹவிர்பாகங்களை சுத்தமாக்கி வேண்டிய அளவு வளரச் செய்து அந்தந்த தேவதைகளை புஜிக்கச் செய்து திருப்தி செய்விப்பவளான பரதேவதையே! சரண்யையான நீ, சரணமடைந்திருக்கும் என்னை, தயைகூர்ந்து காக்கவேண்டியது மிக்க அவச்யமானது.

जगदम्ब कदम्बमूलवासे कमलामोदमुखेन्दुमन्दहासे ।
मदमन्दिरचारुदृग्विलासे मयि मीनाक्षि कृपां निधेहि दासे ॥ ८ ॥

8. ஜகதம்ப கதம்பமூலவாஸே
கமலாமோதமுகேந்துமந்தஹாஸே ।
மதமந்திரசாருத்ருக்விலாஸே
மயி மீனாக்ஷி க்ருபாம் நிதேஹி தாஸே ॥

जगदम्ब லோகமாதாவும், **कदम्बमूलवासे** கடம்பமரத்தினடியில் வஸிப்பவளும், **कमलामोद** - தாமரை மணம் வீசும் - **मुखेन्दु**-சந்திரனுக்கொப்பான முகத்தில் - **मन्दहासे** புன்னகை கொண்டவளும், (அல்லது **कमलामोद** - லக்ஷ்மி கடாக்ஷம் நிரம்பிய - **मुखेन्दुमन्दहासे** சந்திரன் போன்ற

முகத்தில் புன்னகையை யுடையவளும்) **मदमन्दिर** - மதத்திற்கிருப்பிடமாகிய - **चारुदग्विलासे** அழகிய கண்ணோக்கை யுடையவளுமான **मीनाक्षि** மீனாக்ஷியே! **दासे** (புன்னகையையும் கடாக்ஷத்தையும் விரும்பி நிற்கும்) தாஸனாகிய **मयि** என் விஷயத்தில் **कृपां निधेहि** கருணை வைப்பீராக.

கருத்து :— தாமரைபோன்ற மணம் வீசும் நிச்வாஸம் பெற்றவளும், சந்திரன்போலக் களிப்பூட்டும் முககாந்தி நிரம்பியவளும், புன்னகையால் பக்தர்களை ஆனந்திக்கச் செய்பவளும், அழகிய கடாக்ஷத்தால் ஸம்பத்தை அளித்து மதம் நிரம்பச் செய்பவளும், அடம்ப மரத்தடியில் வஸிப்பவளுமான ஓ உலகத் தாயே! தாஸனுக்குப் புன்னகையையும் கடாக்ஷத்தையும் அளித்து அநுக்ரஹிப்பாயாக.

குறிப்பு:—ஸூர்யனுடைய ஒளி கடுமையானது. அதற்கு மாறுபாடாக சந்திரனது ஒளி மந்தமானது. ஆகலால் சந்திரன்போன்ற முகத்திலுண்டாகும் ஹாஸம் மந்தமாயிருப்பது பொருத்தமானது. சந்திரன் ஒளி, தாமரைகளை (ஆமோதிக்க) மலரச் செய்கிறது என்பது இயற்கைக்கு முரண்பாடு ஆயினும், முக சந்திரனது ஹாஸம் லக்ஷ்மிதேவியை வளர்க்கிறது என்பது பரிஹாரம். ஆனதுபற்றி விரோதாபாஸவணியாக இங்கு அமைந்துள்ளது.

पठतामनिशं प्रभातकाले मणिमालाष्टकमष्टभूतिदायि ।

घटिकाशतचातुरीं प्रदद्यात् करुणापूर्णकटाक्षसन्निवेशात् ॥ ९ ॥

9. படதாமனிசம் ப்ரபாதகாலே
மணிமாலாஷ்டக மஷ்டபூதிதாயி |
கடிகாசதசாதுரீம் ப்ரதத்யாத்
கருணாபூர்ண கடாக்ஷ ஸந்நிவேசாத் ||

अष्टभूतिदायि அணிமாதி அஷ்ட ஐச்வரியங்களையளிக்க வல்லமையுள்ள **मणिमालाष्टकं** (மணிகள் கோத்த மாலை போன்ற) மணிமாலாஷ்டகம் என்ற இத்துதி **अनिशं** தினந்தோறும் **प्रभातकाले** வைகறை வேளையில் **पठतां** (தேவியைத்யானித்து) பாராயணம் செய்பவர்களுக்கு **करुणापूर्ण**

தயை நிரம்பிய - **कटाक्षसन्निवेशात्** கடைக்கண்ணோக்கின் சம்பந்தத்தால் **घटिकाशतचातुरीं** (ஒரு முகூர்த்தத்தில் நூற்றுக்கணக்கான விஷயங்களைக் கவனிக்கும்) சதாவதானம் என்ற சக்தியை **प्रदद्यात्** அளிக்கட்டும்.

கருத்து:—நவரத்ன மாலைபோல ஒன்பது செய்யுள்களாலாகிய இந்த மீனாக்ஷிஸ்துதியைத் தவிராது ப்ரதிதினம் அதிகாலையிலெழுந்து பக்தியோடு படிப்பவர்களுக்கு தேவியினது கடாக்ஷபலத்தால் அஷ்டைச்வரியமும், சதாவதானம் என்ற விசேஷ சக்தியுமுண்டாகும்.

குறிப்பு:—அஷ்டகம் அஷ்ட ஐச்வரியங்களை யளிப்பது பொருத்தமானதே. முதலில்தயைபுரியவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்துப் பிறகு மந்தஹாஸத்தையும் கடாக்ஷ விலாஸத்தையும் வேண்டியதால், மீனாம்பிகை தயை நிரம்பிய புன்னகையுடன் கடாக்ஷத்தை யளித்து விரும்பிய யாவற்றையும் நிறைவேற்றிக்களிக்கச் செய்வாள். மீன் ஜலத்திலிருக்கும் அழுக்கை அகற்றிச் சுத்தஞ் செய்வது யாருமறிந்தது. அவ்வாறே, மீனாம்பிகையும் தாஸராக வந்தடைந்த அனைவர்களையும் தனது கடாக்ஷத்தால் வலுவிலே பாபங்களை விலக்கிப் புனிதர்களாக்கி ஞான ஒளி தந்து அருள்புரிகிறாள் என்பது வெளியாகிறது.

॥ श्रीमीनाक्षीस्तोत्रं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீ மீனாக்ஷீ ஸ்தோத்ரம் ஸமாப்தம்

ஸ்ரீ மீனாக்ஷீயின் துதி முற்றிற்று

॥ शुभम् ॥

॥ श्रीत्रिपुरसुन्दरीस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்ரம்

कदम्बवनचारिणीं मुनिकदम्बकादम्बिनीं
नितम्बजितभूधरां सुरनितम्बिनीसेविताम् ।
नवाम्बुरुहलोचनाम् अभिनवाम्बुदश्यामलां
त्रिलोचनकुटुम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमाश्रये ॥ १ ॥

1. கதம்பவனசாரிணீம் முனிகதம்பகாதம்பினீம்
நிதம்பஜிதபூதராம் ஸுரநிதம்பினீஸேவிதாம் ।
நவாம்புருஹலோசனாம் அபிநவாம்புதஶ்யாமலாம்
த்ரிலோசனகுடும்பினீம் த்ரிபுரஸுந்தரீமாஶ்ரயே ॥

कदम्बवनचारिणीं கடம்ப வனத்தில் உலாவுகிறவளும், **मुनिकदम्बकादम्बिनीं** மஹர்ஷிகள் கூட்டத்திற்கு மேக வரிசை போன்றவளும், **नितम्बजितभूधरां** நிதம்பத்தால் மலையை வென்றவளும், **सुरनितम्बिनीसेवितां** தேவ மாந்தர்களால் பணி செய்யப்படுகிறவளும், **नवाम्बुरुहलोचनां** புதிதாக மலர்ந்த தாமரைக்கு நிகரான கண்களோடு கூடியவளும், **अभिनवाम्बुदश्यामलां** புதிதாகத் தோன்றுகிற மேகம்போல் கருநிறத்தவளும் (தாபத்தை யகற்றுபவளும்) **त्रिलोचन-कुटुम्बिनीं** முக்கண்ணனது மனையாளுமான **त्रिपुरसुन्दरीं** த்ரிபுரஸுந்தரியை, **आश्रये** சரணம் புகுகிறேன்.

கருத்து:—நீருண்ட கார்காலத்து மேகவரிசைபோல, த்யானிக்கும் ஜனங்களது தாபத்தையகற்றிக் குளிரச் செய்பவளும், கடம்பவனத்தில் உலாவி நிற்பவளும், மலையை ஒத்த நிதம்பங்களும் தாமரையை ஒத்த நேத்திரங்களும் அமையப்பெற்றவளும்

தேவமார்களால் பணிசெய்யப்பட்டவளும், முக்கண்ணனது குடும்பத்தை நடத்துபவளும், முப்புரமெரித்த சிவபெருமானது கோபத்தைத் தணித்த ஸுந்தரியுமான த்ரிபுரஸுந்தரீதேவியை சரணமடைகிறேன்.

குறிப்பு :—சூர்யன், சந்திரன், அக்நி என்ற முத்தேஜஸ்ஸை யும் மூன்று கண்களாகக்கொண்ட ஸம்ஹார மூர்த்தியான ருத்ரரின் கோபம் அளவற்றது. அத்தேவனோடு குடும்பம் நடத்துவதால் கோபத்தைத் தணிக்கும் தேவியின் சக்தியும், வசீகார சக்தியும், சிறந்தது. முக்கண்ணனாக இருந்து முப்புரமெரித்த தேவனையும் அழகுபடுத்துவதினால் தேவீ என்பது பொருள். கதம்ப வனத்தில் ஸஞ்சரிக்கு மியற்கை யுள்ளவள் முனி கதம்பத்தை யநுக்ரஹிப்பதும், நிதம்ப அழகுபெற்றவள் நிதம்பினிகளால் ஸேவிக்கப்படுவதும், பொருத்தமானதே.

कदम्बवनवासिनीं कनकवल्लकीधारिणीं
महार्हमणिहारिणीं मुखसमुल्लसद्वारुणीम् ।
दयाविभवकारिणीं विशदलोचनीं चारिणीं
त्रिलोचनकुटुम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमाश्रये ॥ २ ॥

2. கதம்பவனவாஸினீம் கநகவல்லகீதாரிணீம்
மஹார்ஹமணிஹாரிணீம் முகஸமுல்லஸத்வாருணீம்।
தயாவிபவகாரிணீம் விஶதலோசனீம் சாரிணீம்
த்ரிலோசனகுடும்பினீம் த்ரிபுரஸுந்தரீமாஶ்ரயே ॥

कदम्बवनवासिनीं கதம்ப வனத்தை வாஸஸ்தலமாகக் கொண்டவளும், **कनकवल्लकीधारिणीं** ஸ்வர்ணயாழைக் கையிலேந்தியவளும், **महार्हमणिहारिणीं** மதிப்பிற்கெட்டாத ரத்னமாலை பணிந்தவளும், **मुखसमुल्लसद्वारुणीं** வாயிலுள்ள மத்யமென்ற மாதக த்ரவ்யத்தால் ப்ரகாசிப்பவளும், **दयाविभवकारिणीं** கருணைகூர்ந்து (பக்தர்களுக்கு) ஐச்வரியத்தை யளிப்பவளும், (அல்லது பக்தர்களிடத்து மிகுதியாக தயை காட்டுபவளும்) **विशदलोचनीं** களங்கமற்ற

கண்ணேக்கை யுடையவளும், (அல்லது நிர்மல ஞான வடிவா யிருப்பவளும்) **चारिणीं** எங்கும் பரவி நிற்பவளும், **त्रिलोचनकुटुम्बिनीं** சிவனது மனைவியுமான, **त्रिपुरसुन्दरीं** த்ரிபுரஸுந்தரியை **आश्रये** அண்டி நிற்கின்றேன்.

கருத்து :—கதம்ப வனத்தில் வஸிப்பவளும், தங்கமயமான யாழை ஏந்தியவளும், விலையுயர்ந்த ரத்னமாலை யணிந்தவளும், மாதக வஸ்துவை வாயில் கொண்டு விளங்குகிறவளும், தயை புரிந்து ஐச்வர்ய மளிப்பவளும், மாசற்ற கடாக்ஷத்தால் எங்கும் ஸஞ்சரிப்பவளும் முக்கண்ணனின் குடும்பினியுமான த்ரிபுர ஸுந்தரீ தேவியை யான் அடைக்கலமடைகிறேன்.

குறிப்பு :—பக்தர்களுக்குக் கருணைகூர்ந்து பிறவிக்கடலை அகற்றித் தெளிவான அறிவாகிய ஞானக் கண்ணைக் கொடுத்து த்ரிபுரஸுந்தரி அருள்புரிகிருள். **भव** என்பது பிறவிக் கடலாகிய ஸம்ஸாரத்தைக் குறிக்கும். **वि** என்பது அதன் இல்லாமையைக் காட்டும். **विशदलोचनं** ஞானக்கண். விலையுயர்ந்த ரத்னமாலை களணிந்தபோதிலும் மற்ற அணிகளை நீக்கி யாழையே சிறந்த ஆபரணமாக மதித்துத் தரித்திருப்பவள் என்பது **धारणीं, हारिणीं** என்ற பதங்களிலிருந்து வெளியாகிறது. **धारिणीं** தரித்திருப்பவள். **हारिणीं** நீக்குபவள்.

कदम्बवनशालया कुचभरोल्लसन्मालया
कुचोपमितशैलया गुरुकृपालसद्वेलया ।
मदारुणकपोलया मधुरगीतवाचालया
कयापि घननीलया कवचिता वयं लीलया ॥ ३ ॥

3. கதம்பவனஶாலயா குசபரோல்லஸந்மாலயா
குசோபமிதஶைலயா குருக்ருபாலஸத்வேலயா ।
மதாருணகபோலயா மதுரகீதவாசாலயா
கயாபி கநநீலயா கவசிதா வயம் லீலயா ॥

कदम्बवनशालया கதம்ப வனத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டதும், **कुचभरोल्लसन्मालया** பருத்த கொங்கைகளின் மேல் விளங்கும் ஹாரத்தை யுடையதும், **कुचोपमितशैलया** கொங்கைகளால் மலையை யொத்ததும், **गुरुकृपालसद्वेलया** கருணை மிகுதிக்குக் கரையாக விளங்குவதும், **मदारुण-कपोलया** மதத்தால் சிவந்த கன்னங்களையுடையதும், **मधुरगीतवाचालया** இனிமையான கீதத்தை மொழியாகக் கொண்டதும், **घननीलया** மேகம்போல் கரியதாக விளங்குகிறதுமான **कयाऽपि** முக்கரணங்களுக்குமெட்டாத **लीलया** (மனதைக் கவருகின்ற) லீலா விசேஷத்தால் **वयं** நாம் **कवचिताः** கவசமணிந்தவர்களாக்கப்பட்டோம்.

கருத்து :—கதம்பவனத்தை வீடாகக் கொண்டவளும், மலையை ஒத்த கொங்கைகளின் பாரத்தில் மாலையணிந்தவளும், கருணைக் கடலின் கரையாகி விளங்குபவளும், சிவந்த கன்னங்களால் ப்ரகாசிப்பவளும், மெய்மறந்து இனிய மொழி பாட்டுகளால் ஆனந்திப்பவளும், மேகம் போன்றவளுமான ஒரு லீலா விபூதியால் நாம் கவசமணிந்தவர்கள் போல காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறோம்.

குறிப்பு :—மலையில் அருவிபோல மலையை யொத்த கொங்கைகளில் மாலை அமைந்துள்ளது. அடம்பவனச் சோலையில் கொங்கை மலைகள் அமையப் பெற்றிருப்பதும் தகுந்ததே. குருவின் ப்ரஸாதத்தாலேதான் கருணைக்கடலையடைய முடியும் என்பதும், தக்ஷிணாமூர்த்தி உருவத்துடன் விளங்கும் பரமசிவனது கருணைக் கடலுக்குத் த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவீ கரையாக விளங்குகிறாள் என்பதும் வெளிபடுகிறது. மாதவ த்ரவியங்களை யுபயோகித்து கன்னங்களில் சிவந்த நிறம் ஏற்பட்ட பிறகே இனிமையான சங்கீதங்கள் உற்பத்தியாகும் என்ற இயற்கை வெளியாகிறது. மேகம்போல நீலவர்ணமுள்ள திருமேனி கொண்ட தேவியை இரும்புக் கவசமாக நிருபணஞ் செய்வது நிறத்திலும் குணத்திலும் பொருத்தமுள்ளது. கவசம் பூண்டவர்கள் யுத்தரங்கத்தில் அம்புகளின் வீழ்ச்சியால் காயமடையாமல் காக்கப்படுவார்கள். அவ்வாறே லீலைகளாக அவதரித்த தேவியின் கருணையால் துஷ்டர்களின் தொந்தரவு நீங்கப்பெற்றுக் காக்கப்படுகிறோம்.

कदम्बवनमध्यगां कनकमण्डलोपस्थितां
षडम्बुरुहवासिनीं सततसिद्धसौदामिनीम् ।
विडम्बितजपारुचिं विकचचन्द्रचूडामणिं
त्रिलोचनकुटुम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमाश्रये ॥ ४ ॥

4. கதம்பவனமத்யகாம் கனகமண்டலோபஸ்திதாம் [ம் |
ஷடம்புருஹவாஸினீம் ஸததஸித்தஸௌதாமினீ
விடம்பிதஜபாருசிம் விகசசந்த்ரசூடாமணிம்
த்ரிலோசனகுடும்பினீம் த்ரிபுரஸுந்தரீமாச்ரயே ||

कदम्बवनमध्यगां கதம்ப வனத்தின் நடுவை யடைந்தவளும், **कनकमण्डलोपस्थितां** ஸ்வர்ணமயமான ஸூர்ய மண்டலத்தில் தோற்றம் பெற்றவளும், **षडम्बुरुहवासिनीं** மூலாதாரம் முதலான ஆறு கமலங்களில் (சக்ரங்களில்) வாஸம் பெற்றவளும், **सततसिद्धसौदामिनीं** யோகிகளுக்கு நிலை பெற்ற மின்னலொளியாக விளங்குபவளும், **विडम्बितजपारुचिं** செம்பருத்தியின் காந்தியை யொத்தவளும், **विकचचन्द्रचूडामणिं** ஒளிர்கின்ற சந்திரகலையை தலையணியாக அணிந்தவளும், **त्रिलोचनकुटुम्बिनीं** பரமசிவனது க்ருஹிணியுமான **त्रिपुरसुन्दरीं** த்ரிபுரஸுந்தரியை **आश्रये** சரணமடைகின்றேன்.

கருத்து:—பூமியில் கடம்பக் காட்டின் நடுவில் வஸிப்பவளும், ஆகாயத்தில் ஸூர்ய மண்டலத்தின் நடுவில் யோகிகளால் த்யானிக்கப்படுபவளும், மூலாதாரம் முதலிய ஆறு தாமரை போன்ற சக்ரங்களில் சரீரத்தில் தோன்றுபவளும், உண்மையில் சுத்த ஸத்வ ப்ரதானமாய் மின்னல் கொடிபோல நிர்மலமாக இருப்பவளும், ரஜோ குணத்தின் சேர்க்கையால் செம்பரத்தியின் சிவந்த நிறம் பெற்றவளும், சந்திர கலையைச் சேகரமாக வஹித்து உலகங்களைக் களிக்கச் செய்கிறவளுமான த்ரிபுரஸுந்தரியை வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு :—தேவி ஆத்யாத்மிகத்தில் நமது தேஹத்திலேயே மூலாதாரம், ஸ்வாதிஷ்டானம், மணிபூரம், அநாஹதம், ஆஞ்ஞா, விசுத்தி என்ற ஷட்கமல சக்ரங்களில் வஸித்துக்கொண்டும், ஆதிதைவிகத்தில் ஸ்வர்ணமயமான பாநுமண்டலத்தில் வஸித்துக்கொண்டும், பக்தர்களுக்கு அருள்புரிகிருள். ஸித்தர்களான யோகிகளுக்கு மின்னல்கொடிபோல ஹ்ருதய கமலத்தில் த்யான காலத்தில் தோன்றுகிருள். ப்ரவ்ருத்தி மார்க்கத்தைக் கைக்கொண்ட கர்மிகளுக்கு ரஜோகுண ஸம்பந்தத்தால் சிவந்த உருவமாகத் தோன்றுகிருள். மின்னல் சஞ்சலமானது, தேவியோ (ஸித்தஸௌதாமினீ) நித்யமான அழிவற்ற மின்னல் கொடி என்று வ்யதிரேகவணியும் விளங்கும். சந்திரசேகரரான பரமசிவனையும் ஒளிபெறச் செய்கிருள் என்ருல் த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவியின் ஒளி மகிமை எவ்வாறு இருக்கவேண்டும்?

कुचाञ्चितविपञ्चिकां कुटिलकुन्तलालङ्कृतां
कुशेशयनिवासिनीं कुटिलचित्तविद्वेषिणीम् ।
मदारुणविलोचनां मनसिजारिसंमोहिनीं
मतङ्गमुनिकन्यकां मधुरभाषिणीमाश्रये ॥ ५ ॥

5. குசாஞ்சிதவிபஞ்சிகாம் குடிலகுந்தலாலங்க்ருதாம்
குசேசயநிவாஸினீம் குடிலசித்தவித்வேஷிணீம் |
மதாருணவிலோசனும் மனஸிஜாரிஸம்மோஹினீம்
மதங்கமுனிகன்யகாம் மதுரபாஷிணீமாச்ரயே ||

कुचाञ्चितविपञ्चिकां கொங்கைதனிலணைக்கப்பட்ட யாழையுடையவளும், **कुटिलकुन्तलालंकृतां** சுருண்டகுழல்களால் எழில் பெற்றவளும், **कुशेशयनिवासिनीं** தாமரையில் அமர்பவளும், **कुटिलचित्तविद्वेषिणीं** வஞ்சக எண்ணத்தை விசேஷமாக வெறுப்பவளும், **मदारुणविलोचनां** மதத்தால் சிவந்த கண்களையுடையவளும், **मनसिजारिसंमोहिनीं** மாரனை யெரித்த சிவனையும் மயங்கச் செய்பவளும், **मधुरभाषिणीं** இனிமையான மொழி வாய்ந்தவளுமான **मतङ्गमुनिकन्यकां**

மதங்க முனிவரின் புதல்வியை (திரிபுரஸுந்தரியை) **आश्रये** அடைக்கலம் புகுகிறேன்.

கருத்து:—சிரஸில் சுருண்ட குழல்களால் சுழல் பெற்றிருப்பவளும், மார்பில் அணைக்கப்பட்ட வீணையால் விளங்குபவளும், மிருதுவான தாமரையிலமர்ந்துகொண்டு மிருதுவான ஹ்ருதய கமலம் படைத்தவர்களிடம் அன்பு காட்டுகிறவளும், மதத்தால் சிவந்த கண்களின் பார்வையால் மதனனை யழித்த ஈசனையும் நன்கு மயக்குகிறவளும், இனிமையாகப் பேசும் இயற்கையுள்ளவளும், மதங்க முனிவரின் புதல்வியுமான த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவியைப் பணிகிறேன்.

स्मरप्रथमपुष्पिणीं रुधिरबिन्दुनीलाम्बरां
गृहीतमधुपात्रिकां मधुविघूर्णनेत्राञ्चलाम् ।
घनस्तनभरोन्नतां गलितचूलिकां श्यामलां
त्रिलोचनकुटुम्बिनीं त्रिपुरसुन्दरीमाश्रये ॥ ६ ॥

6. ஸ்மரப்ரயமபுஷ்பிணீம் ருயிரபிந்து நீலாம்பராம்
ம்ருஹீதமயுபாத்ரிகாம் மயுவிகூர்ணநேத்ராஞ்-
[சலாம் ।
வனஸ்தனஹரோன்னதாம் மலிதசூலிகாம் ஸ்யாமளாம்
த்ரிலோசனகுடும்பினீம் த்ரிபுரஸுந்தரீமாஸ்ரயே ॥

स्मरप्रथमपुष्पिणीं மதனனது பாணங்களுள் முதலான அரவிந்தத்தை கையிலேந்தியவளும், **रुधिरबिन्दुनीलाम्बरां** சிவப்புப் புள்ளிகள் நிரம்பிய கரிய ஆடை தரித்தவளும், **गृहीतमधुपात्रिकां** மது பாத்திரத்தைக் கையில் கொண்டவளும், **मधुविघूर्णनेत्राञ्चलां** மதுவை அருந்தியதால் சுழலுகின்ற கண்ணோரங்களை யுடையவளும், **घनस्तनभरोन्नतां** பருத்த கொங்கைகளின் பாரத்தால் (சிறிது) நிமிர்ந்தவளும், **गलितचूलिकां** தொங்குகிற பின்னலையுடையவளும், **श्यामलां** கரிய மேனியை உடையவளும், (ச்யாமளா தேவி

யும்) **त्रिलोचनकुटुम्बिनीं** பரமேச்வரனது மனையாளுமான **त्रिपुरसुन्दरीं** த்ரிபுரஸுந்தரியை **आश्रये** சரணமடைகிறேன்.

கருத்து :—அரவிந்த பாணமேந்தி, சிவப்புப் புள்ளி நிரம்பிய கரிய மதுரைச் சுங்குடி ஆடைதரித்து, மதுபாத்ரத்தைக் கையில்கொண்டு, மதுவை அருந்தி, தானும் சுழன்று, உலகங்களையும் சுழற்றுகிறவளும், நெருக்கமான கொங்கை பாரங்களால் நிமிர்ந்தவளும், தொங்கும் வேணீபந்தமுடையவளுமான த்ரிபுரஸுந்தரியைச் சரணமடைகிறேன்.

குறிப்பு :—ச்யாமளா தேவியின் ஸ்வரூபமிங்கு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

* सकुङ्कुमविलेपनां अल(लि)कचुम्बिकस्तूरिकां
समन्दहसितेक्षणां सशरचापपाशाङ्कुशाम् ।
अशेषजनमोहिनीम् अरुणमाल्यभूषाम्बरां
जपाकुसुमभासुरां जपविधौ स्मराम्यम्बिकाम् ॥ ७ ॥

7. ஸகுங்குமவிலேபனாம் அல(லி)கசும்பிகஸ்தூரிகாம்
ஸமந்தஹஸிதேக்ஷணாம் ஸசராசாபபாசாங்குசாம்
அசேஷஜனமோஹினீம் அருணமால்யபூஷாம்-
[பராம்
ஜபாகுஸுமபாஸுராம் ஜபவிதௌ ஸ்மராம்யம்-
பிகாம் ॥

सकुङ्कुमविलेपनां குங்குமப்பூக் கலந்த சந்தனப் பூச்சு உடையவளும், **अल(लि)कचुम्बिकस्तूरिकां** (மகுட்டில்) நெற்றியில் கஸ்தூரி யணிந்தவளும், அல்லது கஸ்தூரியைத் தொடுகின்ற அளகத்தையுடையவளும், **समन्दहसितेक्षणां** புன்னகை பொருந்திய பார்வைவாய்ந்தவளும், **सशरचाप - पाशाङ्कुशां** கணை, வில், கயிறு, அங்குசம் என்ற ஆயுதங்

* ஸ்ரீ மஹா திரிபுரஸுந்தரீ மந்திரத்தை ஜபிக்குமவர்களுக்கு இது த்யான ச்லோகமாகக் கொள்ளத்தக்கது.

களைத் தரித்தவளும், **अशेषजनमोहिनीं** ஜனங்களனைவரையும் மாயைக்குட்படுத்துபவளும், **अरुणमाल्यभूषाम्बराम्** ஆரத்திலும் அணியிலும், ஆடையிலும் செம்மை வாய்ந்தவளும், **जपाकुसुमभासुरां** செம்பருத்திப் பூவைப்போல் ப்ரகாசிப்பவளுமான **अम्बिकां** உலகத்தன்னையை **जपविधौ** ஜபகார்யத்தில் **स्मरामि** த்யானிக்கின்றேன்.

கருத்து :—குங்குமப்பூ கலந்த சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, நெற்றியிலும் வகுட்டியிலும் கஸ்தூரிப் பொட்டு தரித்து, சதுர் புஜங்களிலும் கணை, வில், கயிறு, அங்குசம் என்ற நான்கு ஆயுதங்களைத் தாங்கி, மாலை, நகை, ஆடைகளில் சிவந்த நிறமுள்ளவளாய், மந்தஹாஸத்துடன் அபாங்கத்தால் சற்று நோக்கி, ஜனங்களனைவரையும் மாயாவலையில் சிக்கச் செய்யும் தாயை ஜபகாலத்தில் நினைக்கவேண்டும்.

குறிப்பு :—ப்ரவ்ருத்தி மார்க்கத்துக்குத் தகுந்த ரஜோகுணம் நிரம்பியவளாய், பூச்சு, மாலை, நகை, ஆடை, பொட்டு முதலிய யாவற்றிலும் செம்மை நிறம் வாய்ந்தவளாக த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவியை ஜப காலத்தில் தியானிக்கவேண்டும். துஷ்டநிக்ரஹத்தின் பொருட்டு நான்கு கைகளிலும் நான்கு ஆயுதந்தரித்தவளாகவும் தியானிக்கவேண்டும். அனுக்ரஹம் செய்யும் காலத்தில் மந்தஹாஸத்துடன் கடைக்கண் நோக்கைச் செலுத்துகிறவளாகவும் த்யானிக்கவேண்டும்.

पुरन्दरपुरन्ध्रिकाचिकुरबन्धसैरन्ध्रिकां
पितामहपतिव्रतापटुपटीरचर्चारताम् ।
मुकुन्दरमणीमणीलसदलंक्रियाकारिणीं
भजामि भुवनाम्बिकां सुरवधूटिकाचेटिकाम् ॥ ८ ॥

8. புரந்தரபுரந்த்ரிகாசிகுரபந்தஸைரந்த்ரிகாம்
பிதாமஹ பதிவ்ரதா படுபடீரசர்சாரதாம் |
முகுந்தரமணீமணீலஸதலங்க்ரியாகாரிணீம்
பஜாமி புவனாம்பிகாம் ஸுரவதூடிகாசேடிகாம் ||

पुरन्दरपुरन्ध्रिका-தேவ மாந்தர்களை-**चिकुरबन्धसैरन्ध्रिकां** கூந்தலை ஒன்று சேர்த்துப் பின்னல் புரியுந் தொழில்

செய்பவர்களாக உடையவளும், **पितामहपतिव्रता** - ப்ரும்ம னின் மனைவியான கலைமகளை - **पटुपटीरचर्चारतां** தேர்ச்சி பெற்ற சந்தனம் பூசுகிறவளாக உடையவளும், **मुकुन्दरमणी**- விஷ்ணுவின் மனைவியான ஸ்ரீ லக்ஷ்மியை - **मणीलसदलं** - **क्रियाकारिणीं** அணிகளை யமைத்து அலங்கரிக்கும் காரியத் தில் ஈடுபட்டவளாகக் கொண்டவளும் **सुरवधूटिकाचेटिकां** தேவ மாந்தர்களைத் தொண்டுபுரிபவர்களாகக் கொண்ட வளுமான **भुवनाम्बिकाम्** லோக மாதாவை **भजामि** பணி கின்றேன்.

கருத்து :—கூந்தலைச் சேர்த்து வாரிப் பின்னலாக்கிக் கொண்டும், நல்ல மணம் பொருந்திய பூச்சுப் பூசிக்கொண்டும், ரத்ன பூஷணங்களணிந்து விளங்கும் உத்தம மாந்தர்கள், சேடிப் பெண்களால் சூழப்படுவார்கள். த்ரிபுரிஸுந்தரியின் கூந்தலைச் சேர்த்து அழகுபடுத்துபவர்கள் இந்த்ரலோகத்து மாந்தர்களான அப்ஸரப் பெண்கள். வாஸனைப் பூச்சுப் பூசுபவள் ப்ரம்மனின் மனைவியான ஸரஸ்வதிதேவியானவள்; ரத்னாபரணங்களால் அழகு படுத்துபவள் விஷ்ணுவின் மனைவியான லக்ஷ்மீதேவியாவள். பணிவிடை செய்யக் காத்திருக்கும் சேடிகளாகச் சூழ்ந்து நிற்கிறார்கள் தேவகன்யகைகள். இவ்விதம் ஸகல உலகிற்கும் தாயான த்ரிபுரஸுந்தரீ தேவியை நான் ஸேவித்துச் சரணமடை கிறேன்.

குறிப்பு :—தந்தைக்கும் தந்தையான பிதாமஹரின் பதிவ் ரதை சந்தனம் பூசுவதால் சந்தான பாக்யமும் பாதிவ்ரத்ய மகிமையும் நிரம்பியவள் என்றும், ரத்னாகரத்திலுதித்த மகா லக்ஷ்மி அணிகளை யமைப்பதால் ரத்னமயமான பூஷணங்கள் அபரிமிதமானவை என்றும், த்ரிபுரஸுந்தரிக்குச் சேடியாக இருந்த பாக்யத்தால் தேவமாதர்களானார்கள் என்பது பொருந் தும்.

॥ श्री त्रिपुरसुन्दरीस्तोत्रं समाप्तम् ॥

ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்ரம் ஸமாப்தம்

ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ ஸ்தோத்திரம் முற்றிற்று

॥ शुभम् ॥

॥ श्री अन्नपूर्णाष्टकम् ॥

ஸ்ரீ அன்னபூர்ணஷ்டகம்

नित्यानन्दकरी वराभयकरी सौन्दर्यरत्नाकरी
निर्धूताखिलघोर[1]पापनिकरी प्रत्यक्षमाहेश्वरी ।
प्रालेयाचलवंशपावनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ १ ॥

1. நித்யானந்தகரீ வராபயகரீ ஸௌந்தர்யரத்னாகரீ
நிர்தூதாகிலகோரபாபநிகரீ ப்ரத்யக்ஷமாஹேச்வரீ ।
ப்ராலேயாசலவம்சபாவனகரீ காசீபுராதீச்வரீ
பிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்பனகரீ மாதான்னபூர்ணே-
[ச்வரீ ॥

नित्यानन्दकरी அழிவற்ற ஆனந்தமென்ற மோக்ஷத்தை யளிப்பவளும், **वराभयकरी** இருகரங்களால் (பக்தர்களுக்கு) வரப்ரதான முத்ரையையும், அபயப்ரதான முத்ரையையும் தாங்கி நிற்பவளும், **सौन्दर्यरत्नाकरी** அழகிற்குக் கடலாக யிருப்பவளும், **निर्धूताखिलघोर-पापनिकरी** கடுமையான பாபங்களனைத்தையும் அறவே யழித்துப் புனிதமாக்குபவளும், **प्रत्यक्षमाहेश्वरी** (ப்ராணிகளுக்கு அன்னமளித்து) மஹேசனானது மனைவித் தன்மையை கண்முன்னே காண்பிப்பவளும் **प्रालेयाचलवंशपावनकरी** பனிமலையின் (இமயனின்) குலத்தை (தான் அவதரித்து) புனிதமாக்குபவளும், **काशी-पुराधीश्वरी** காசீ நகரத்தின் எஜமானியும் **कृपावलम्बनकरी** கருணையாகிய ஊன்றுகோலை (பக்தர்களுக்கு) கொடுப்பவளும் **अन्नपूर्णेश्वरी माता** நிரம்ப அன்னமளிக்கும் தாயாக இருந்து உலகத்தை யடக்கி ஆளுபவளுமான (**त्वं** நீ) **भिक्षां देहि** எனக்கு பிச்சை யிடுவாயாக.

---

1 **पावनकरी** என்றும் பாடம் இருக்கிறது.

கருத்து :—அகண்டமான மாயாசக்தியானது பக்தர்களுக்கு அனுக்ரஹிப்பதை முன்னிட்டு அவ்வப்பொழுது உருவெடுத்து பக்தர்களின் மனப்பான்மைக்குரிய வரமளிக்கிறது.

नानारत्नविचित्रभूषणकरी हेमाम्बराडम्बरी
मुक्ताहारविलम्बमानविलसद्वक्षोजकुम्भान्तरी ।
काश्मीरागरु[1]वासिता रुचिकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ २ ॥

2. நாநாரத்னவிசித்ரபூஷணகரீ ஹேமாம்வரா஡ம்வரீ
முக்தாஹாரவிலம்பமானவிலஸத்வக்ஷோஜகும்பாந்-
காஸ்மீராகருவாஸிதா ருசிகரீ காஸீபுராதீஸ்வரீ [தரீ ।
பிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்பநகரீ மாதாந்ந-
பூர்ணேஸ்வரீ ॥

नानारत्नविचित्रभूषणकरी பலவித ரத்னங்கள் இழைக்கப் பெற்ற அணிகளை கையில் அணிந்தவளும், **हेमाम्बराडम्बरी** தங்கநிறமுள்ள ஆடையால் அழகு பெற்றிருப்பவளும், **मुक्ताहार - विलम्बमान - विलसद् - वक्षोजकुम्भान्तरी** தொங்குகின்ற முத்தாரங்களால் எழில்பெற்ற குடத்தை யொத்த கொங்கைகளின் நடுவையுடையவளும், **काश्मीरागरु-वासिता** காச்மீரத்து அகில் தூபத்தால் நறுமண மூட்டப்பட்டவளும், **रुचिकरी** ஆசையை வளர்ப்பவளுமான ***काशी—भिक्षां देहि** ॥

---

[1] **वासिताङ्गरुचिरे** என்றும் பாடமிருக்கிறது.

* [இந்த ச்லோகத்திலிருந்து ஒவ்வொரு ச்லோகத்திலும் **काशीपुराधीश्वरी** என்பது முதல் **मातान्नपूर्णेश्वरी** என்பது வரை முதல் ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டபடி அர்த்தம் செய்து கொள்ளவும்.

योगानन्दकरी रिपुक्षयकरी [1]धर्मैकनिष्ठाकरी
चन्द्रार्कानलभासमानलहरी त्रैलोक्यरक्षाकरी ।
[2]सर्वैश्वर्यकरी तपःफलकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ३ ॥

3. யோகாநந்தகரீ ரிபுக்ஷயகரீ யர்மைகநிஷ்டாகரீ
சந்த்ரார்காநலபாஸமாநலஹரீ த்ரைலோக்யரக்ஷாகரீ
ஸர்வைஶ்வர்யகரீ தப:பலகரீ காஶீபுராதீஶ்வரீ [ஶ்வரீ ||
பிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்பநகரீ மாதாந்நபூர்ணே-

योगानन्दकरी யோக மார்க்கத்தால் ஏற்பட்ட ஆனந்தத்தை யளிப்பவளும், **रिपुक्षयकरी** சத்ருக்களை (அகத்திலும் புறத்திலும்) அழிப்பவளும், **धर्मैकनिष्ठाकरी** அறம் ஒன்றையே கடைப் பிடித்திருப்பவளும், **चन्द्रार्कानल-भासमानलहरी** சந்திரன், சூரியன், அக்னி இம்மூன்றிலும் தோன்றும் தேஜோ வடிவானவளும், **त्रैलोक्यरक्षाकरी** மூவுலகைக் காத்தருள்கிறவளும், **सर्वैश्वर्यकरी** எல்லா ஐச்வரியத்தையு மளிப்பவளும், **तपः फलकरी** தவத்தின் பயனைக் கொடுப்பவளும், **काशी—भिक्षां देहि** ॥

கருத்து ;—புறத்தில் உள்ள சத்ருக்களையும் அகத்திலுள்ள காமம் குரோதம் முதலான ஆறு சத்ருக்களையும் அழித்து பேரானந்தத்தைக் கொடுப்பவளே! தர்மத்தை நிலை நாட்டி சூரிய சந்திர உலகமடைதல் என்ற பயனை யளித்து மூவுலகைக் காப்பவளே! தவப் பயனையு மளிப்பவளே! எனக்குப் பிச்சையிடு.

---

1 "**धर्मार्थनिष्ठाकरी**" என்றும் பாடமுள்ளது.

2 **सर्वैश्वर्यसमस्तवाञ्छितकरी** என்றும் பாடமுள்ளது.

कैलासाचलकन्दरालयकरी गौरी ह्युमा शांकरी-
कौमारी निगमार्थगोचरकरी ह्योंकारबीजाक्षरी ।
मोक्षद्वारकवाटपाटनकरी काशोपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ४ ॥

4. கைலாஸாசலகந்த்ராலயகரீ கௌரீ ஹ்யுமா ஶாங்கரீ
கௌமாரீ நிகமார்த்தகோசரகரீ ஹ்யோங்காரபீஜாக்ஷரீ ।
மோக்ஷத்வாரகவாடபாடநகரீ காஶீபுராதீஶ்வரீ [ஶ்வரீ ॥
பிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்பநகரீ மாதாந்நபூர்ணே-

कैलासाचल-कन्दरालयकरी வெள்ளி மலையின் குகையை இருப்பிடமாகக் கொண்டவளும், **गौरी** செம்பொன்னிற முள்ளவளும், **उमा** உமாதேவியும் **शांकरी** சங்கரனைச்சார்ந்தவளும், **कौमारी** நித்ய யௌவனம் பெற்றவளும், **निगमार्थ-गोचरकरो** வேத வாக்யங்களின் பொருளாகத் தோன்றுகிறவளும், (வேதத்தின் பொருளை அறியச் செய்பவளும்) **ओङ्कारबीजाक्षरी** ப்ரணவத்தைப் பீஜாக்ஷரமாகக் கொண்டவளும், **मोक्षद्वारकवाटपाटनकरी** முக்தி நகரத்திற்கு வாயிற் கதவைத் திறப்பவளும், **काशी—भिक्षां देहि** ॥

கருத்து:—ஓங்காரத்தை பீஜாக்ஷரமாகக் கொண்டிருப்பதால் பரம், அபரம் என்று இருவிதமான ஓங்கார உபாஸனத்தின் வழியே ப்ரணவோபாஸனம் செய்கின்ற ஸந்யாஸிகளுக்கும் மோக்ஷமென்ற பிக்ஷையைத் தருபவளே! எனக்கும் பிக்ஷையிடு.

दृश्यादृश्यविभूतिवाहनकरी ब्रह्माण्डभाण्डोदरी
लीलानाटकसूत्रखेलनकरी विज्ञानदीपाङ्कुरी ।
श्रीविश्वेशमनःप्रसादनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ५ ॥

5. த்ருஶ்யாத்ருஶ்யவிபூதிவாஹநகரீ ப்ருஹ்மாண்ட-
[பாண்டோதரீ
லீலாநாடகஸூத்ரகேலநகரீ விஜ்ஞானதீபாங்குரீ |
ஸ்ரீவிச்வேசமந:ப்ரஸாதநகரீ காசீபுராதீச்வரீ [ச்வரீ ||
பிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்பநகரீ மாதாந்நபூர்ணே-

दृश्यादृश्य-विभूतिवाहनकरी மூர்த்தம், அமூர்த்தம் என்ற ப்ரபஞ்ச விபூதிக்கு ஆதாரமாக நிற்பவளும், **व्रह्माण्डभाण्डोदरी** ப்ரும்மாண்டத்தை உதரத்தில் அடக்கு கிறவளும், **लीलानाटक-सूत्रखेलनकरी** உலக லீலை என்ற நாடகத்தை ஸூத்ரதாரியா யிருந்து நடத்துபவளும், **विज्ञानदीपाङ्करी** தத்துவ ஞானமாகிய விளக்கினது ஜ்வாலை யாகத் தோன்றுபவளும், **श्रीविश्वेश-मनः-प्रसादनकरी** விச்வேச்வரரது மனதை சந்தோஷமுறச் செய்பவளும், **काशी—भिक्षां देहि** ॥

கருத்து :—இப் பஞ்ச பூதங்களிலிருந் துண்டாகும் ப்ர பஞ்சத்திற்கு உத்பத்தி ஸ்தானமாகவும் லய ஸ்தானமாகவும் இருந்து, ஸ்திதி காலத்தும் நாடகம்போல் விளையாட்டாக ஆட்டி வைத்து, இறுதியில் பரிபூர்ண ஞான ஒளியாக விளங்குபவளே! எனக்கு ஞானப் பிச்சையிடு.

குறிப்பு :—**दृश्यादृश्यं** புலப்படுவது, புலப்படாதது. **दृश्य** பிருதிவி, அப்பு, தேயு, **अदृश्यं** வாயு, ஆகாயம்.

आदिक्षान्तसमस्तवर्णनकरी [1]शम्भोस्त्रिभावाकरी
काश्मीरा त्रिपुरेश्वरी त्रिनयनी विश्वेश्वरी शर्वरी ।
स्वर्गद्वारकवाटपाटनकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ६ ॥

---

[1] **शम्भुप्रिया शाङ्करी** என்றும் பாடம்.

6. ஆதிக்ஷாந்தஸமஸ்தவர்ணநகரீ ஶம்போஸ் த்ரிபாவாகரீ
காஶ்மீரா த்ரிபுரேஶ்வரீ த்ரிநயநீ விஶ்வேஶ்வரீ ஶர்வரீ |
ஸ்வர்கத்வாரகவாடபாடனகரீ காஶீபுராதீஶ்வரீ [ஶ்வரீ ||
பிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்பநகரீ மாதாந்நபூர்ணே-

आदिक्षान्त-समस्त-वर्णनकरी அகாரம் முதல் க்ஷகாரம் வரையிலுள்ள எழுத்துக்களா யிருப்பவளும், **शंभोः त्रिभावाकरी** பரமசிவனது மூன்று தோற்றங்களுக்கு மிருப்பிட மானவளும், **काश्मीरा** குங்குமப்பூச்சு உள்ளவளும், **त्रिपुरेश्वरी** முப்புரத்தை யெரித்தவளின் மனையாளும் **त्रिनयनी** முக்கண்ணனின் மனைவியும், **विश्वेश्वरी** விச்வேச்வரரது காதலியும் **शर्वरी** ராத்திரி தேவதா ரூபிணியும் **स्वर्गद्वारकवाटपाटनकरी** ஸ்வர்க்கத்தின் வாயிற்கதவைத் திறப்பவளுமான, **काशी—भिक्षां देहि** ॥

கருத்து—இரவுபோல் உண்மையை மறைக்கும் மாயை யாகவுமிருப்பதால் மாயிகமும் அழிவுள்ளதுமான ஸ்வர்க்க ஸுகத்தை கர்ம மார்க்கத்தில் செல்பவர்களுக்குக் கொடுப் பவளே! எனக்கும் ஸ்வர்க்க பிச்சை யிடுவாயாக.

उर्वी सर्वजनेश्वरी जयकरी माता कृपासागरी
[1]वेणीनीलसमानकुन्तलधरीं नित्यान्नदानेश्वरीं ।
साक्षान्मोक्षकरी सदा शुभकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ७ ॥

7. உர்வீ ஸர்வஜனேஶ்வரீ ஜயகரீ மாதா க்ருபாஸாகரீ
வேணீநீலஸமாநகுந்தலதரீ நித்யான்னதானேஶ்வரீ |
ஸாக்ஷாந்மோக்ஷகரீ ஸதா ஶுபகரீ காஶீபுராதீஶ்வரீ
பிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்பநகரீ மாதாந்நபூர்ணே-
ஶ்வரீ ||

---

[1] **नारीनील** என்றும் பாடம்.

उर्वी பூரூபியும், **सर्वजनेश्वरी** ஸகல ஜனங்களுக்கும் எஜமானியும், **जयकरी** ஜயமளிப்பவளும், **माता** (உலக) அன்னையும் **कृपासागरी** கருணைக்கடலானவளும், **वेणी-नीलसमान-कुन्तल-धरी** கருநீலத்திற்கு ஸமமான கூந்தலை பின்னலாகக் கொண்டவளும், **नित्यान्नदानेश्वरी** இடைவிடாது அன்னமளிப்பவளும், **साक्षान्मोक्षकरी** நேராக முக்தியளிப்பவளும், **सदा शुभकरी** எப்பொழுதும் மங்களத்தைச் செய்பவளுமான, **काशी—भिक्षां देहि** ॥

குறிப்பு :— **नित्यान्न** என்பது "**अहमन्नमहमन्नं**" என்ற தைத்திரீய வாக்யப்படி ஆத்ம வஸ்துவைக் குறிக்கும். ஆத்ம ஞானத்தை யளித்து மோக்ஷ மளிப்பவளே! எனக்கும் ஞானப் பிச்சையிடு.

देवी सर्वविचित्ररत्नरचिता दाक्षायणी सुन्दरी
वामा स्वादुपयोधरा प्रियकरी सौभाग्यमाहेश्वरी ।
भक्ताभीष्टकरी सदा शुभकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ८ ॥

8. தேவீ ஸர்வவிசித்ரரத்னரசிதா தாக்ஷாயணீ ஸுந்தரீ
வாமா ஸ்வாதுபயோதரா ப்ரியகரீ ஸௌபாக்ய-
மாஹேச்வரீ ।
பக்தாபீஷ்டகரீ ஸதாசுபகரீ காசீபுராதீச்வரீ
பிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்பனகரீ மாதாந்ந-
பூர்ணேச்வரீ ॥

देवी ப்ரகாசிப்பவளும், **सर्वविचित्ररत्न-रचिता** பலவித ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், **दाक्षायणी** தக்ஷனது மகளும், **सुन्दरी** அழகு பொருந்தியவளும், **वामा** ஆசைப்படத் தகுந்தவளும், **स्वादुपयोधरा** இனிப்பான

பாலமுதத்தை ஊட்டுபவளும், **प्रियकरी** ப்ரியத்தை செய்ப வளும் **सौभाग्यमाहेश्वरी** அழகின் அதிஷ்டான தேவதை யும், **भक्ताभीष्टकरी** அடிபணிந்தவர்களது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுபவளும் **सदा शुभकरी** எப்பொழுதும் மங்கள மளிப்பவளுமான, **काशी—भिक्षां देहि** ॥

चन्द्रार्कानलकोटिकोटिसदृशी चन्द्रांशुबिम्बाधरी
चन्द्रार्काग्निसमानकुण्डलधरी चन्द्रार्कवर्णेश्वरी ।
मालापुस्तकपाशसाङ्कुशधरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ ९ ॥

9. சந்த்ரார்கானலகோடிகோடிஸத்ருஶீ சந்த்ராம்ஶு-
விம்பாதரீ
சந்த்ரார்காக்நிஸமானகுண்டலதரீ சந்த்ரார்கவர்ணேஶ்வரீ।
மாலாபுஸ்தகபாஶஸாங்குஶதரீ காஶீபுராதீஶ்வரீ
பிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்பனகரீ மாதாந்ந-
பூர்ணேஶ்வரீ ॥

चन्द्रार्कानलकोटिकोटि-सदृशी கோடிக்கணக்கான சந்திரன் ஸூர்யன் அக்னி இவர்களுக் கொப்பானவளும், **चन्द्रांशु-बिम्बाधरी** சந்திர கிரணம் போன்ற (பற்காந்திகளோடு கூடிய) கோவைக்கனிக்குச் சமமான உதடுள்ளவளும், **चन्द्रार्काग्नि-समानकुण्डलधरी** சந்திர சூரியன் அக்னிகளைப் போன்ற காதோலை யணிந்திருப்பவளும், **चन्द्रार्कवर्णेश्वरी** மேனியின் ஒளியால் சூரியனையும் சந்திரனையும் ஒத்த வளும், **माला-पुस्तकपाश-साङ्कुशधरी** மாலை, புஸ்தகம், பாசக் கயிறு, அங்குசம் இவைகளை கையிலேந்தியவளுமான **काशी—भिक्षां देहि** ॥

क्षत्रत्राणकरी महाभयहरी माता कृपासागरी
सर्वानन्दकरी सदा शिवकरी विश्वेश्वरश्रीधरी ।
दक्षाक्रन्दकरी निरामयकरी काशीपुराधीश्वरी
भिक्षां देहि कृपावलम्बनकरी मातान्नपूर्णेश्वरी ॥ १० ॥

10. க்ஷத்ரத்ராணகரீ மஹாபயஹரீ மாதா க்ருபாஸாகரீ
ஸர்வாநந்தகரீ ஸதா ஶிவகரீ விஶ்வேஶ்வரஶ்ரீதரீ |
தக்ஷாக்ரந்தகரீ நிராமயகரீ காஶீபுராதீஶ்வரீ [ஶ்வரீ ||
பிக்ஷாம் தேஹி க்ருபாவலம்பநகரீ மாதாந்நபூர்ணே-

क्षत्रत्राणकरी க்ஷத்ர தர்மத்தைக் காப்பவளும் **महाभयहरी** மிகுந்த பயத்தை நீக்குபவளும், **माता** தாயும், **कृपासागरी** கருணைக் கடலும், **सर्वानन्दकरी** எல்லோருக்கும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவளும், **सदा शिवकरी** எப்பொழுதும் மங்களமளிப்பவளும், **विश्वेश्वरश्रीधरी** விச்வேச்வரரது பாக்யத்திற்குக் காரணமானவளும், **दक्षाक्रन्दकरी** தக்ஷனைக் கதறச் செய்தவளும், **निरामयकरी** (ஸம்ஸார) பிணியையகற்றுபவளும் **काशी—भिक्षां देहि** ॥

கருத்து :—க்ஷத்ர தர்மத்தை ஓங்கச்செய்து ஸகல பயத்தையும் நீக்கி, தாய்போல் கருணைபுரிந்து வ்யாதிகளைப் போக்கி, ஆரோக்கிய மளித்து, அன்னப் பிச்சை இடுபவளே! நெடுங் காலமாய் ஏற்பட்டுள்ள பவரோகத்தை நீக்கி ஆத்மானந்தமென்ற ஆரோக்யத்தை அளிப்பவளே! பிச்சையிடு,

अन्नपूर्णे सदा पूर्णे शंकरप्राणवल्लभे ।
ज्ञानवैराग्यसिद्ध्यर्थं भिक्षां देहि च पार्वति ॥ ११ ॥

11. அன்னபூர்ணே ஸதா பூர்ணே ஶங்கரப்ராணவல்லபே।
ஜ்ஞானவைராக்யஸித்த்யர்த்தம் பிக்ஷாம் தேஹி
ச பார்வதி ||

सदा पूर्णे என்றும் நிரம்பிய, **अन्नपूर्णे** அன்னபூர்ணையே! **शंकरप्राणवल्लभे** சங்கரரது மனைவியே! **पार्वति** மலைமகளே! **ज्ञानवैराग्यसिद्ध्यर्थं च** (மோக்ஷ ஸாதனமான) ஞானம் வைராக்யம் நிலைபெறுவதற்காகவும் **भिक्षां देहि** பிச்சை யிடுவாயாக.

माता च पार्वती देवी पिता देवो महेश्वरः ।
बान्धवाः शिवभक्ताश्च स्वदेशो भुवनत्रयम् ॥ १२ ॥

12. மாதா ச பார்வதீ தேவீ பிதா தேவோ மஹேஶ்வர: |
஬ாந்யவா: ஶிவஹக்தாஶ்ச ஸ்வதேஶோ ஹுவன-
த்ரயம் ||

पार्वती देवी மலைமகளான தேவிதான் (எனக்கு) **माता** அன்னை, **देवः महेश्वरः** பரமசிவன்தான் (எனக்கு) **पिता** தந்தை, **शिवभक्ताश्च** ஈசனடியார்கள்தாம் **बान्धवाः** (எனக்கு) உற்றார்கள், **भुवनत्रयं** மூவுலகும், **स्वदेशः** எனக்குரிய இடம்.

கருத்து :—இத் துதியால் தேவியைத் துதிப்பவர்கள் ஸம புத்தி யுள்ளவர்கள் ஆகி, மூவுலகையும் தம்மிருப்பிடமாகவும், சிவ பக்தர்களனைவரையும் தம் உறவினர்களாகவும், உலகிற்கு அன்னையும் பிதாவுமான பார்வதி பரமேச்வரர்களைத் தம் பெற்றோர்களாகவும் கொண்டு களிப்பார்கள்.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
अन्नपूर्णाष्टकं संपूर्णम् ॥

ஸ்ரீ அன்னபூர்ணஷ்டகம் முற்றிற்று.

॥ शुभम् ॥

॥ श्री अम्बापञ्चरत्नम् ॥

ஸ்ரீ அம்பாபஞ்சரத்னம்

अम्बा शम्बरवैरितातभगिनी श्रीचन्द्रबिम्बानना
बिम्बोष्ठी स्मितभाषिणी शुभकरी कादम्बवाट्याश्रिता ।
ह्रीङ्काराक्षरमन्त्रमध्यसुभगा श्रोणीनितम्बाङ्किता
मामम्बापुरवासिनी भगवती हेरम्बमाताऽवतु ॥ १ ॥

1. அம்பா ஶம்பரவைரிதாதஹகினீ ஶ்ரீசந்த்ரபிம்பா-[னநா
ஸிம்போஷ்டீ ஸ்மிதஹாஷிணீ ஶுஹகரீ காதம்ப-[வாட்யாஶ்ரிதா ।
ஹ்ரீங்காராக்ஷரமந்த்ரமத்யஸுஹகா ஶ்ரோணீ-[நிதம்பாங்கிதா
மாமம்பாபுரவாஸினீ ஹகவதீ ஹேரம்பமாதா'வது ॥

अम्बा உலகன்னையும், **शम्बरवैरि-तात**-சம்பராஸுரனை வதைத்த மன்மதனது தந்தையான மகாவிஷ்ணுவிற்கு **-भगिनी** சகோதரியாகத் தோன்றியவளும், **श्रीचन्द्रबिम्बानना** பூர்ண வடிவோடு அழகாகத் தோன்றும் சந்திரன் போன்ற முகமுள்ளவளும், **बिम्बोष्ठी** கோவைக் கனிபோன்ற உதடுள்ளவளும், **स्मितभाषिणी** புன்னகை பொருந்தப் பேசபவளும், **शुभकरी** (எல்லோருக்கும்) மங்களமளிப்பவளும், **कादम्बवाट्याश्रिता** கதம்பமரச் சோலையிலிருப்பவளும், **ह्रींकाराक्षर-मन्त्रमध्यसुभगा** 'ஹ்ரீம்' என்ற எழுத்தை நடுவாகக் கொண்ட மந்திரத்தின் நடுவே ப்ரகாசிப்பவளும்,

श्रोणीनितम्बाङ्किता தாழ்வரை போன்ற நிதம்பத்தை யுடையவளும், **भगवती** எல்லாவித பாக்யம் பெற்றவளும், **अम्बापुरवासिनी** அம்பாபுரம் என்ற ஊரை வாஸஸ்தானமாகக் கொண்டவளுமான **हेरम्बमाता** விநாயகரின் தாயான தேவி, **मां** என்னை **अवतु** ரக்ஷிப்பாளாக.

உலகில் தாய் குழந்தைகளைத் தேடுவதும் குழந்தைத் தாயைத் தேடிச் செல்வதுமுண்டு. அங்குமிங்கு மலைந்து திரிந்து தாய் நிச்சயமாக எங்கிருக்கக் கூடுமோ அந்த இடத்தையே குழந்தை அறிந்து அந்த இடம்தான் தாயிருக்குமிடம் என்பதை பழக்கத்தால் அறிந்துகொள்ளும். அல்லது “அங்கு'உனது தாய் இருக்கிறாள், செல்” என்று சிலர் இரக்கத்தோடு காண்பிப்பார்கள். அவ்விதமே ஸ்ரீ ஆசாரியர்கள் பிணியாலும் தாகத்தாலும் தவித்துத் தாயிருக்கு மிடத்தையு மறியாமலலைந்து திரிகின்ற குழந்தைகளான நமக்கு தாயிருக்கு மிடத்தை கருணையோடு தெரிவிக்கிறார்கள். அதுதான் ‘தாயிருக்குமிடம்’ ‘அம்பாபுரம்’ என்று (அம்பா-தாய், புரம்-வாஸஸ்தானம்) என்று பொருள் கூறலாம். அங்கு சென்று நாம் நம் தாயைப் பார்த்து அவளுடைய கடாக்ஷாமுதத்தைப் பெற்று களிப்போமாக.

கருத்து :—இந்த ச்லோகத்தில், தியானம் செய்யத் தகுந்தவளும் அந்த தேவியே. நேரில் கண்ணாரக் கண்டு களிக்கக்கூடியவளும் தேவியே.

குறிப்பு :—**स्मितभाषिणी, शुभकरी** இந்த விசேஷங்கள் உலகன்னைக்கு மிகப் பொருந்தியது. பால் குடிக்க ஆவலோடு வரும் குழந்தைகளை தாயானவள் புன்னகையுடன் வா வா என்று அழைப்பது ஸ்வபாவமல்லவா? அவ்வாறே தேவியும் பக்தர்களை புன்னகை புரிந்துப் பேசி அழைக்கிறாள்.

कल्याणी कमनीयसुन्दरवपुः कात्यायनी कालिका
कालश्यामलमेचकद्युतिमती कादित्रिपञ्चाक्षरी ।
कामाक्षी करुणानिधिः कलिमलारण्यातिदावानला
मामम्बापुरवासिनी भगवती हेरम्बमाताऽवतु ॥ २ ॥

2. கல்யாணீ கமனீயஸுந்தரவபுః காத்யாயனீ காலிகா
காலஶ்யாமலமேசகத்யுதிமதீ காதித்ரிபஞ்சாக்ஷரீ |
காமாக்ஷீ கருணாநிதிః கலிமலாரண்யாதிதாவானலா
மாமம்பாபுரவாஸினீ பகவதீ ஹேரம்பமாதா'வது ||

कल्याणी ஸகல மங்கள மளிப்பவளும், **कमनीयसुन्दरवपुः** ஆசைப்படத் தகுந்த அழகிய திருமேனியை யுடையவளும் **कात्यायनी** காத்யாயனீ என்ற பெயர் பெற்றவளும், **कालिका** காளி உருக்கொண்டவளும், **कालश्यामलमेचकद्युतिमती** மேகம்போல் கரியமேனியின் காந்தியுள்ளவளும், **कादित्रि-पञ्चाक्षरी** க என்ற அக்ஷரம் முதற்கொண்ட மூவைந்து அக்ஷரரூபிணியும், **कामाक्षी** (பக்தர்களின்) விருப்பத்தை உடனே கைகூடச் செய்யும் கண்களையுடையவளும், **करुणानिधिः** இரக்கத்திற் கிருப்பிடமானவளும், **कलिमला-रण्यातिदावानला** கலியிலுள்ள தோஷங்களாகிய காட்டை யழிக்கவந்த காட்டுத் தீ போன்றவளுமான **अम्बापुरवासिनी मां अवतु.**

[நான்காவது பாதத்திற்கு முதல் ச்லோகத்தில் சொல்லியபடி அர்த்தம் வைத்துக் கொள்ளவும்.]

குறிப்பு :—தேவியின் மூல மந்த்ரம், பதினைந்து எழுத்துக்களாலமைந்த பஞ்ச தசாக்ஷரீ என்பது. அம் மந்திரம் 'க' என்ற எழுத்திலாரம்பமாகிறது. க முதலிய ஒவ்வொரு எழுத்துக்களிலும் இருபது நாமாக்கள் வீதம் பதினைந்து எழுத்துகளிலும் 300 நாமாக்கள் அடங்கியது தான் லலிதாத்ரிஶதீ என்று சொல்லப்படுகிறது.

काञ्चीकङ्कणहारकुण्डलवती कोटीकिरीटान्विता
कन्दर्पद्युतिकोटिकोटिसदना पीयूषकुम्भस्तना ।
कौसुम्भारुणकाञ्चनाम्बरवृता कैलासवासप्रिया
मामम्बापुरवासिनी भगवती हेरम्बमाताऽवतु ॥ ३ ॥

3. காஞ்சிகங்கணஹாரகுண்டலவதீ கோடீகிரீடாந்விதா
கந்தர்பத்யுதிகோடிகோடிஸதநா பீயூஷகும்பஸ்தநா ।
கௌஸும்பாருண-காஞ்சநாம்பரவ்ருதா கைலாஸ-
[வாஸப்ரியா
மாமம்பாபுரவாஸிநீ பகவதீ ஹேரம்பமாதா’வது ॥

काञ्चीकङ्कणहारकुण्डलवती இடுப்பில் ஒட்டியாணத்தை யும், கைகளில் வளையல்களையும் மார்பில் ஹாரத்தையும், செவிகளில் தோடுகளையுமணிந்தவளும், **कोटीकिरीटान्विता** கூர்மையான முனையுடன் கூடிய கிரீடந் தரித்தவளும் **कन्दर्पद्युतिकोटिकोटिसदना** கோடிக் கணக்கான காம தேவர் களின் காந்திக்கு இருப்பிடமானவளும் **पीयूषकुम्भस्तना** அமுதம் நிரம்பிய குடம்போன்ற கொங்கைகளைப் பெற்ற வளும், **कौसुम्भारुणकाञ्चनाम्बरवृता** குஸும்பச்சாயமேற்றிய சிவந்த ஸ்வர்ண ஆடையால் மறைக்கப்பட்டவளும் **कैलासवासप्रिया** கைலயங்கிரியில் வஸிக்கும் சிவபெருமா னின் காதலியுமான **अम्बापुरवासिनी मामवतु** ।

குறிப்பு :—இயற்கையாகவே கோடி மன்மதனையொத்த ஒளி வீசப்பெறும் அன்னை, ஆரம், தோடு, கிரீடம் முதலிய ஆபரணம் பூண்டு, செவ்வாடை உடுத்தி, வெள்ளிமலை நாதனுக்கு மயக்கம் தரும்படி ஒளிபெற்று அமுதக் குடம்போன்ற பால் நிரம்பிய கொங்கைகளோடு விளங்குகிறாள்.

या सा शुंभनिशुंभदैत्यशमनी या रक्तबीजाशनी
या श्रीविष्णुसरोजनेत्रभवना या ब्रह्मविद्या सती ।
या देवी मधुकैटभासुररिपुः या माहिषध्वंसिनी
मामम्बापुरवासिनी भगवती हेरम्बमाताऽवतु ॥ ४ ॥

4. யா ஸா ஶும்ப⁴நிஶும்ப⁴தை³த்யஶமநீ யா ரக்தபீ³ஜாஶநீ
யா ஶ்ரீவிஷ்ணுஸரோஜநேத்ரப⁴வநா யா ப்³ரஹ்ம-
[வித்³யா ஸதீ ।
யா தே³வீ மது⁴கைடபா⁴ஸுரரிபு: யா மாஹிஷத்⁴வம்ஸினீ
மாமம்பா³புரவாஸினீ ப⁴க³வதீ ஹேரம்ப³மாதா'வது ॥

या எவள் **शुंभ-निशुम्भ-दैत्य-शमनी** சும்பன் நிசும்பன் என்ற அசுரர்களை வதைத்து (உலகைக்காப்பாற்றினாளோ) **या** எவள் **रक्तबीजाशनी** ரக்தபீஜன் என்ற அசுரனையுமழித்த வளோ, **या** எவள் **श्रीविष्णुसरोजनेत्रभवना** அழகு வாய்ந்த எங்கும் பரவிய ஈசனது தாமரை போன்ற கண்களால் அன்போடு பார்க்கப்படுகிறாளோ, **या** எவள் **देवी ब्रह्मविद्या सती** ஸத் ரூபமாயும் சைதன்ய வடிவாயும் ப்ரும்மவித்யா ரூபமாயும் உபநிஷத்துக்களில் தோன்றுபவளோ **या** எவள் **मधुकैटभासुररिपुः** மது கைடபர்களை வென்றவளோ, **या** எவள் **माहिषध्वंसिनी** மஹிஷாஸுரனை நாசமாக்கியவளோ **सा** அந்த **अम्बापुरवासिनी—मां अवतु** ॥

கருத்து:—எந்த தேவியானவள் இங்கு கூறப்பட்டுள்ள ஆறுவித அசுரர்களை அழிப்பதின் நிமித்தம் பல உருவங்கள் கொண்டு ஜகத்தை ரக்ஷித்து அபயம் கொடுத்தாளோ, அந்த தேவி எனது மனதில் குடிகொண்டு என்னை பாழாக்கும் சத்ருக்களான காமம், க்ரோதம், லோபம், மோஹம், மதம், மாத்ஸர்யம் என்பவர்களையும் வதைத்து உபநிஷத்துக்களில் அறிவிக்கப் படுகிற 'ஸத்' 'சித்' ஆனந்தம், என்ற உண்மையான ஸ்வரூபத்தைத் தோன்றும்படி அருள்புரிவாளாக.

देवी சித், **सती** ஸத்.

श्रीविद्या परदेवताऽऽदिजननी दुर्गा जया चण्डिका
बाला श्रीत्रिपुरेश्वरी शिवसती श्रीराजराजेश्वरी ।
श्रीराज्ञी शिवदूतिका श्रुतिनुता शृङ्गारचूडामणिः
मामम्बापुरवासिनी भगवती हेरम्बमाताऽवतु॥ ५ ॥

5. ஸ்ரீவித்யா பரதேவதாதிஜநநீ துர்கா ஜயா சண்டிகா
பாலா ஸ்ரீத்ரிபுரேஶ்வரீ ஶிவஸதீ ஸ்ரீராஜராஜேஶ்வரீ |
ஸ்ரீராஜ்ஞீ ஶிவதூதிகா ஶ்ருதிநுதா ஶ்ருங்காரசூடா-
[மணி:
மாமம்பாபுரவாஸிநீ பகவதீ ஹேரம்பமாதா'வது ||

श्रीविद्या ஸ்ரீ வித்யா என்று ப்ரஸித்திபெற்ற வித்யா ஸ்வரூபிணியும் **परदेवता** சிறந்த தேவதையும் **आदिजननी** உலகிற்கு முதல் அன்னையும் **दुर्गा** துர்க்கை ரூபந் தரித்தவளும் **जया** ஜயை என்ற ஸகி வேடந்தரித்தவளும் **चण्डिका** சண்டீ என்ற நாமம் பூண்டு விளங்குபவளும் **वाला** பாலா ரூபிணியும் **श्रीत्रिपुरेश्वरी** ஸ்ரீ த்ரிபுரஸுந்தரீ என்று க்யாதி பெற்றவளும் **शिवसती** சிவனது ஸதீ (பதிவ்ரதா) தேவியும் **श्रीराजराजेश्वरी** ஸ்ரீ ராஜராஜேஶ்வரியும் **श्रीराज्ञी** ஜகத்துக்கு ஸம்பத்து நிறைந்த அரசியாக விளங்குபவளும் **शिवदूतिका** சிவனது தூதியும் **श्रुतिनुता** வேதங்களால் புகழப்படுகிறவளும் அல்லது **शिवदूतिकाश्रुतिनुता** சிவனது தூதிகளால் வேத வாக்யங்களைக் கொண்டு துதிக்கப்படுபவளும், **शृङ्गार-चूडामणिः** ச்ருங்கார ரஸத்துக்குத் தலையாபரணமாகச் சிறப்புற்று விளங்குபவளுமான **अम्बापुर-वासिनी अवतु**—

ஸ்ரீ சக்கரத்தில் அமையப்பெற்ற ஸ்ரீ வித்யா ரூபிணீ, பரதேவதை, துர்க்கை, ஜயை, சண்டீ, பாலை, த்ரிபுரஸுந்தரீ,

தே—8

ராஜராஜேச்வரீ என்பவைகள், அந்தந்த காலங்களில் பல காரியங்களின் நிமித்தம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட மூர்த்தி பேதங்கள். வேத வேதாந்தங்கள் யாவற்றிற்கும் உட்பொருளாக விளங்குபவள் தேவியே. ப்ரஹ்மானந்தத்திற்கு நிகராக ச்ருதிகளிலேயே சொல்லப்பட்டுள்ள ப்ரியன் ப்ரியை விஷயமான அன்பு எனப்படும் நவரஸங்களுள் முக்கியமான ச்ருங்காரத்திற்குச் சிறந்த அதிஷ்டான தேவதையாக விளங்கி நிற்பவள் தேவியே. அதனால் சிரோமணிபோல ப்ரதான ஸ்தானம் பெற்றதுபற்றி ச்ருங்கார சூடாமணி என்று வழங்கப்படுகிறாள்.

இந்த ச்லோகத்தில் தேவியின் அடைமொழிகள் யாவும் ஸஹஸ்ரநாம, அஷ்டோத்தர, த்ரிசதீ நாமாவளிகளில் உள்ளன என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

अम्बापञ्चकमद्भुतं पठति चेद्यो वा प्रभातेऽनिशम्
दिव्यैश्वर्यशतायुरुत्तममतिं विद्यां श्रियं शाश्वतीम् ।
लब्ध्वा भूमितले स्वधर्मनिरतां श्रीसुन्दरीं भामिनी-
मन्ते स्वर्गफलं लभेत विबुधैस्संस्तूयमानो नरः ॥ ६ ॥

6. அம்பாபஞ்சகமத்புதம் பठதி சேத்யோ வா ப்ரபாதேऽநிசம்
திவ்யைச்வர்யசதாயுருத்தமமதிம் வித்யாம் ச்ரியம் சாச்வதீம் ।
லப்த்வா பூமிதலே ஸ்வதர்மநிரதாம் ஸ்ரீஸுந்தரீம் பாமினீம்
அந்தே ஸ்வர்கபலம் லபேத விபுதைஸ்ஸம்ஸ்தூயமானோ நர: ॥

यो वा எவனொருவன் **अद्भुतं** ஆச்சரியப்படக்கூடிய **अम्बापञ्चकं** அம்பா பஞ்சரத்ன மென்ற இத்துதியை **प्रभाते** அதிகாலையில் **अनिशं** தினந்தோறும் **पठति चेत्** படிக்கிறானோ (அல்லது **पठति** படிக்கிறானோ **सः** அவன் **चेत्** நிச்சயமாக) **दिव्यैश्वर्यशतायुः** தேவ உலகத்து ஸம்பத்தையும் தேவ மானப்படி நூறு வருஷங்கொண்ட ஆயுளையும் **उत्तममतिं** சிறந்த புத்தி சக்தியையும் **विद्यां** கல்வியையும் **शाश्वतीं श्रियं** அழிவற்ற நிலைத்த செல்வத்தையும் **स्वधर्मनिरतां** தன் கடமைகளைச் செய்வதில் ஊக்கங்கொண்ட **श्रीसुन्दरीं** லக்ஷ்மீதேவிபோல அழகு வாய்ந்த **भामिनीं** எழில்பெற்று விளங்கும் உத்தமமான பத்நீ என்ற பெண்டிரையும் **भूमितले** இப்பூவுலகில் **लब्ध्वा** அடைந்து **विबुधैः** படித்த வித்வான்களால், விண்ணுலகத்திய தேவர்களால் **संस्तूय-मानः** நன்கு சிறப்புற்றுப் புகழப்படும் **नरःसन्** மனிதனாக இருந்துகொண்டு **अन्ते** முடிவில் (பூவுலகத்திய ஸுகங்க ளனைத்து மநுபவித்து முடிந்த பிறகு) **स्वर्गफलं लभेत** விண்ணுலகத்திய ஸுகத்தை அடைவான்.

கருத்து :—பூவுலகில் சுக வாழ்க்கைக்கு முக்கிய காரண மானவை மூன்று, வச்யையான மனைவி, அளவற்ற நிலைத்த செல்வம், விவேசன சக்தியுடன் கூடிய சிறந்த கல்வி. அதிலும் புத்தியும் கல்வியு மில்லாதவனிடம் சென்ற செல்வம் அனர்த் தத்தை யளிக்கும் என்பது ப்ரஸித்தமாதலால் "**ततो मे श्रियमावह**" (புத்தி சக்தி யளித்த பிறகு எனக்கு நிலைத்த செல்வப் பெருக்கை யளிக்கவேண்டும்) என்று வேண்டு கிறது வேதம். தன் கடைமைகளை ஆக்குதல் தான் முதல் குணம் மனையாளுக்கு. இரண்டாவதாக அழகு என்ற அடைமொழி கருத்துடன் க்ரமமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பூவுலகில் வித் வான்க்ளால் துதிக்கப்பட்டு விண்ணுலகிலும் தேவர்களால் துதிக்

கப்படுவான் என்று இரண்டு அர்த்தங்கள் விளங்கும்படி ச்லேஷை யாக **विबुध** என்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நரனாக மனிதனாக இருந்தாலும் தேவர்களால் விண்ணுலகத்தார்களால் மண்ணுலகத்தான் நன்கு துதிக்கப்படுகிறான் என்று விரோதாபாஸவணி யும் பெற்றுள்ளது. '**उभाभ्यामेव मनुष्यलोकम्**'' என்றபடி புண்ய பாபங்களின் பயனாக அமையப்பெற்றது பூவுலகில் ஜன்மம். ஸ்வர்க்க ஸுகமோ அதற்கு மறுபாடாக துக்கம் கலக்கப்படாத சுத்தஸுக ஸ்வரூபமானது. அவ்விதமான சுகத்தை ப்ராரப்த கர்மத்தின் முடிவில் சந்திரலோகம் சென்று அநுபவிப்பான் என்பது பொருள்.

॥ श्री अम्बापञ्चरत्नं संपूर्णम् ॥

அம்பாபஞ்சரத்னம் முற்றிற்று.

சுபம் பவது

॥ ॐ ॥

॥ श्री कनकधारास्तवः ॥

ஸ்ரீ கனகதாராஸ்தவம்

अङ्गं हरेः पुलकभूषणमाश्रयन्ती
भृङ्गाङ्गनेव मुकुलाभरणं तमालम् ।
अङ्गीकृताखिलविभूतिरपाङ्गलीला
माङ्गल्यदाऽस्तु मम मङ्गळदेवतायाः ॥ १ ॥

1. அங்கம் ஹரேः புலகபூஷணமாஶ்ரயந்தீ
ப்ருங்காங்கனேவ முகுலாபரணம் தமாலம் |
அங்கீக்ருதாகிலவிபூதிரபாங்கலீலா
மாங்கல்யதா'ஸ்து மம மங்களதேவதாயாः ||

मुकुलाभरणं மொக்குகளாலலங்கரிக்கப்பட்ட **तमालं** பச்சிலை மரத்தை **भृङ्गाङ्गनेव** பெண்வண்டு (அண்டியிருப்பது) போல **पुलकभूषणं** மயிர்கூச்சாலலங்கரிக்கப்பட்ட **हरेः अङ्गं** ஸ்ரீமந்நாராயணனின் உடம்பை **आश्रयन्ती** தழுவியிருப்பதும் **अङ्गीकृताखिलविभूतिः** விபூதிகளனைத்தையும் ஏற்றதுமான **मङ्गलदेवतायाः** மங்களங்களுக்கதிஷ்டான தேவதையான ஸ்ரீ மகாலக்ஷ்மியின் **अपाङ्गलीला** கடைக்கண் விலாஸம் **मम** எனக்கு **माङ्गल्यदा अस्तु** மங்களங்களை அளிப்பதாக இருக்கட்டும்.

கருத்து :—தேவியின் கடைக்கண்நோக்கு, ஸ்ரீ நாராயணன் மேலே பட்டவுடனே, அவர் புளகாங்கிதராகிவிடுகிறார். எட்டுவித ஐச்வர்யங்களையும் பக்தர்களுக்கு எளிதிலளிக்க வல்லது என்பது உட்கருத்து.

குறிப்பு :—விஷ்ணுவின் நீலமானமேனி பச்சிலைமரத்திற்கும், மயிர்கூச்சல் மொட்டுகளுக்கும், கடைக்கண் நோக்கு பெண் வண்டுக்கும் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

मुग्धा मुहुर्विदधती वदने मुरारेः
प्रेमत्रपाप्रणिहितानि गतागतानि ।
माला दृशोर्मधुकरीव महोत्पले या
सा मे श्रियं दिशतु सागरसंभवायाः ॥ २ ॥

2. முக்³தா⁴ முஹுர்வித³த⁴தீ வத³நே முராரே:
ப்ரேமத்ரபாப்ரணிஹிதாநி க³தாக³தாநி |
மாலா த்³ருஶோர்மது⁴கரீவ மஹோத்பலே யா
ஸா மே ஶ்ரியம் தி³ஶது ஸாக³ரஸம்ப⁴வாயா: ||

या எது प्रेमत्रपाप्रणिहितानि அநுராகத்தாலும் வெட்கத்தாலும் ஏற்பட்ட गतागतानि செல்லுதல் திரும்புதல்களை मुरारेः முரனையழித்த கடவுளுடைய वदने முகத்தில் मुहुः அடிக்கடி विदधती செய்கின்றதோ, मुग्धा அழகுவாய்ந்து, தைர்யம் ஏற்படாது महोत्पले मधुकरीव பெரிய கருநீலத் தாமரையில் (உட்கார்ந்து கொண்டும் வெளியில் சென்று கொண்டும்) இருக்கிற பெண் வண்டுபோன்றதோ सा அவ்விதமான सागरसम्भवायाः பாற் கடலிலுதித்த மகாலக்ஷ்மியினது दृशोर्माला கண்நோக்கின் வரிசை मे எனக்கு श्रियं दिशतु ஸம்பத்தை யளிக்கட்டும்.

கருத்து :—அநுராகவசத்தால் பதியைக் கடைக்கண்ணால் நோக்குங்கால் வெட்கம் குறுக்கிட்டுத் தடைசெய்கிறது ஆதலாலே முக்தை.

குறிப்பு :—முராரியின் முககமலம் உத்பல புஷ்பத்திற்கும், கண் பார்வைகளின் வரிசை பெண் வண்டிற்கும் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அநுராகத்தால் முககமலத்தில் செல்லுதல், வெட்கத்தால் திரும்பிவருதல் என்று முறையே அர்த்தஞ் செய்வதால் யதாஸங்கியவணி இங்கு தோன்றும்.

आमोलिताक्षमधिगम्य मुदा मुकुन्दम्
आनन्दकन्दमनिमेषमनङ्गतन्त्रम् ।
आकेकरस्थितकनीनिकपक्ष्म नेत्रम्
भूत्यै भवेन्मम भुजङ्गशयाङ्गनयाः ॥ ३ ॥

3. ஆமீலிதாக்ஷமயிகம்ய முதா முகுந்தம்
ஆனந்தகந்தமநிமேஷமநங்கதந்த்ரம் |
ஆகேகரஸ்யிதகநீநிகபக்ஷ்மநேத்ரம்
ஹூத்யை ஹவேந்மம ஹுஜங்கஶயாங்கநாயாः ||

मुदा ஸந்தோஷத்தினால் **आमोलिताक्षं** கொஞ்சம் ஒரு பாகத்தில் மூடிக்கொள்ளப்பட்ட கண்ணையுடைய **मुकुन्दं** பெருமானை **अधिगम्य** அடைந்து **आनन्दकन्दं** ஆனந்தத்துக்கு மூலமாயும் **अनिमेषम्** இமைக்கொட்டு நீங்கப் பெற்றதும் **अनङ्गतन्त्रम्** காமத்தை (அநுராகத்தை) வளர்ப்பதும் **आकेकरस्थितकनीनिकपक्ष्म** கொஞ்சம் கோணலாக்கப்பட்ட கருவிழி, இமைகளை உடையதுமான **भुजङ्गशयाङ्गनायाः** சேஷதல்பத்திலே சயனித்திருக்கும் பெருமானின் பிராட்டியினுடைய **नेत्रम्** திருஷ்டிவிலாஸம் **मम** எனக்கு **भूत्यै भवेत्** க்ஷேமத்தை யளிக்கட்டும்.

கருத்து :—ஆனந்தத்தை அநுபவிக்குங்கால் கண் கொஞ்சம் மூடப்படுவது ஸஹ்ருதய ஸாக்ஷிகம். மங்களங்களை அளிக்கும் வல்லமை மங்களாதிஷ்டான தேவதைக்கு, ஸம்பத்தையளிக்கும் வல்லமை ரத்னகரத்திலுதித்த தேவதைக்கு, பயத்தை நீக்கி க்ஷேமமளிக்கும் திறமை ஸர்ப்பராஜன் அருகில் பழகும் தேவதைக்குப் பொருத்தமானது என்ற கருத்து முறையே மூன்று பத்யங்களிலுள்ள லக்ஷ்மியைக் குறிக்கும் பதங்களால் வெளிப்படுகிறது.

बाह्वन्तरे मधुजितः श्रितकौस्तुभे या
हारावलीव हरिनीलमयी विभाति ।
कामप्रदा भगवतोऽपि कटाक्षमाला
कल्याणमावहतु मे कमलालयायाः ॥ ४ ॥

4. வாஹ்வந்தரே மதுஜித: ச்ரிதகௌஸ்துபே யா
ஹாராவலீவ ஹரிநீலமயீ விபாதி |
காமப்ரதா பகவதோ'பி கடாக்ஷமாலா
கல்யாணமாவஹது மே கமலாலயாயா: ||

श्रितकौस्तुभे கௌஸ்த்துப ரத்னமணிந்த **मधुजितः** மதுவைவென்ற நாரணனுடைய **बाह्वन्तरे** மார்பில் **या** எது **हरिनीलमयी** இந்திரநீலக் கற்களாலாகிய **हारावलीव** மாலை வரிசைபோல **विभाति** விளங்குகிறதோ, **भगवतोऽपि** ஷாட்குண்யம் நிரம்பிய கடவுளுக்கும் **कामप्रदा** இஷ்டத்தை (அநுராகத்தை) யளிக்கவல்ல **कमलालयायाः** தாமரையில் வீற்றிருக்கும் தேவியின் **सा** அந்த **कटाक्षमाला** கடைக்கண் நோக்கின் வரிசை **मे** எனக்கு **कल्याणमावहतु** ஸகல மங்களத்தையு மளிக்கட்டும்.

"उत्पत्तिं च विनाशं च भूतानामागतिं गतिम् ।
वेत्ति विद्यामविद्याञ्च स वाच्यो भगवानिति ॥"
"ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः श्रियः ।
ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भग इतीरणा ॥"

என்று பகபதத்தின் பொருள் இருவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பு :—கடாக்ஷமாலை இந்திர நீலக்கற்களாலாகிய ஆரத்துக்கு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. கௌத்துபமணி ஹாரத்தின் நடுவிலுள்ள மேருமணிபோல விளங்குகிறது. கமலத்தை இருப்

பிடமாகக் கொண்டவள் கல்யாணத்தையளிப்பது பொருத்தமே. மங்களமான புஷ்பமன்றோ கமலம்; காமனைப் பெற்றவன் ஸ்ரீமந்நாராயணன். அந்த பகவானுக்கும் காமனையளிக்கிருள் என்பது ஆச்சரியம்.

कालाम्बुदालिललितोरसि कैटभारेः
धाराधरे स्फुरति या तडिदङ्गनेव।
मातुस्समस्तजगतां महनीयमूर्तिः
भद्राणि मे दिशतु भार्गवनन्दनायाः ॥ ५ ॥

5. காலாம்புதாலிலலிதோரஸி கைடபாரே:
யாராதரே ஸ்புரதி யா தடிதங்கனேவ |
மாதுஸ்ஸமஸ்தஜகதாம் மஹநீயமூர்த்தி:
பத்ராணி மே திசது பார்கவநந்தநாயா: ||

कैटभारेः கைடபாஸுரனை வதைத்த எம்பெருமானுடைய **कालाम्बुदालि** - நீருண்ட மேகக்கூட்டம்போன்ற - **ललितोरसि** அழகிய மார்பில் **धाराधरे** நீர்நிரம்பிய மேகத்தில் **तडिदङ्गनेव** மின்னற்கொடிபோல **या** எது **स्फुरति** பிரகாசிக்கின்றதோ (**सा** அந்த) **समस्तजगतां मातुः** உலகம் யாவற்றிற்குமன்னையான **भार्गवनन्दनायाः** பார்க்கவராது பெண்மணியான தேவியின் **महनीयमूर्तिः** கொண்டாடப் படும் உருவம் **मे** எனக்கு **भद्राणि** மங்களங்களை **दिशतु** அளிக்கட்டும்.

குறிப்பு:—மார்பு மேகத்திற்கும் உருவம் மின்னலுக்கும் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. லக்ஷ்மீ தேவியின் பூஜிக்கத் தகுந்த திருமேனி மேகத்திலுள்ள மின்னற்கொடிபோல நாராயணன் மார்பில் விளங்குகிறது என்ற உவமை நன்கு பொருந்துவதாயுள்ளது.

प्राप्तं पदं प्रथमतः खलु यत्प्रभावात्
माङ्गल्यभाजि मधुमाथिनि मन्मथेन ।
मय्यापतेत् तदिह मन्थरमीक्षणार्धम्
मन्दालसं च मकरालयकन्यकायाः ॥ ६ ॥

6. ப்ராப்தம் பதம் ப்ரதமத: கலு யத்ப்ரபாவாத்
மாங்கல்யபாஜி மதுமாதினி மந்மதேந ।
மய்யாபதேத் ததிஹ மந்தரமீக்ஷணார்தம்
மந்தாலஸம் ச மகராலயகந்யகாயா: ॥

यत्प्रभावात् எந்த கடாக்ஷத்தின் மஹிமையால் **माङ्गल्यभाजि** ஸர்வமங்களங்களுடன் கூடிய **मधुमाथिनि** மது என்ற அரக்கனை அழித்த பெருமானிடத்தில் **मन्मथेन** உலகங்களின் மனதைக் கடைந்து துன்புறுத்தும் இயற்கை வாய்ந்த காமனுலுங்கூட **प्रथमतः** முதலில் **पदं प्राप्तं खलु** பதவியடையப்பட்டதோ **तत्** அந்த **मन्थरं** மெதுவானதும் **मन्दालसं** மதத்தால் மந்தமும் சோம்பல் நிரம்பியதுமான **मकरालयकन्यकायाः** ஸமுத்ரராஜனது மகளின் **ईक्षणार्धं** பாதி கடாக்ஷவீக்ஷணம் **इह मयि** இந்த (தாஸனாகிய) என்மேல் **आपतेत्** கொஞ்சம் விழட்டும்.

கருத்து :—மது என்ற கொடியவனை அழித்த பெருமானிடத்தில், உலகெங்கும் விஜயமடைந்து விளங்கும் காமனுக்கும் மகாலக்ஷ்மீயின் ப்ரபாவத்தாலேயே மயக்கும் சக்தி ஏற்பட்டது என்பதால் “**मन्मथेन**” என்பது ஸாபிப்ராய விசேஷணமாகும். இது ‘பரிகராங்குரவணி’ எனப்படும்.

विश्वामरेन्द्रपदविभ्रमदानदक्षम्
आनन्दहेतुरधिकं मुरविद्विषोऽपि ।
ईषन्निषीदतु मयि क्षणमीक्षणार्द्धम्
इन्दीवरोदरसहोदरमिन्दिरायाः ॥ ७ ॥

7. விச்வாமரேந்த்ரபதவிப்ரமதாநதக்ஷம்
ஆநந்தஹேதுரதிகம் முரவித்விஷோ'பி ।
ஈஷந்நிஷீதது மயி க்ஷணமீக்ஷணார்த்தம்
இந்தீவரோதரஸஹோதரமிந்திராயாः ॥

विश्वामरेन्द्रपद - நரராஜ, தேவராஜப் பதவிகளின் -**विभ्रम**-மகிமையை-**दानदक्षं** கொடுக்க வல்லமை பொருந்தியதும் **मुरविद्विषोऽपि** முராசுரனையழித்தத் திருமாலுக்கும் **अधिकमानन्दहेतुः** மிகுந்த ஸந்தோஷமளிக்கும் சக்திவாய்ந்ததும் **इन्दीवरोदरसहोदरम्** கருந்தாமரையின் நடுப்போன்றதுமான **इन्दिरायाः** ஸ்ரீ தேவியின் **ईक्षणार्धम्** அரைப் பார்வையானது **मयि** (தாஸனுகிய) என் விஷயத்தில் **क्षणम्** கணப்பொழுது **ईषन्निषीदतु** கொஞ்சம் தங்கி நிற்கட்டும்.

குறிப்பு :—இந்தீவரத்திலுதித்த இந்திரை என்று வழங்கப்படும் லக்ஷ்மீதேவியின் கடைக்கண், உற்பத்திஸ்தானமாகிய இந்தீவரம்போல இருப்பது நியாயமே. கார்யகுணம் காரண குணத்தை ஒத்திருப்பதுதான் உலகப்பிரஸித்தம். கொஞ்சம் செலுத்தினுலே இது உலக ராஜ்யத்தையும் தேவராஜ்யத்தையும் கொடுக்க வல்லமையுள்ளது என்ருல், கடாக்ஷத்தின் மஹிமை சொல்ல இயலாது. ஒரு பிடி அவல் குசேலருக்கு ஸர்வஸம்பத்தை அளிக்க வல்லமையுள்ளது என்றல்லவோ ஸ்ரீ தேவியால் இரண்டாவது அவல்பிடி சாப்பிடும்போது தடுக்கப்பட்டது.

इष्टाविशिष्टमतयोऽपि यया दयार्द्र-
दृष्ट्या त्रिविष्टपपदं सुलभं लभन्ते ।
दृष्टिः प्रहृष्टकमलोदरदीप्तिरिष्टां
पुष्टिं कृषीष्ट मम पुष्करविष्टरायाः ॥ ८ ॥

8. இஷ்டாவிஶிஷ்டமதயோ'பி யயா தயார்த்ர-
த்ருஷ்ட்யா த்ரிவிஷ்டபபதம் ஸுலபம் லபந்தே ।
த்ருஷ்டி:ப்ரஹ்ருஷ்டகமலோதரதீப்திரிஷ்டாம்
புஷ்டிம் க்ருஷீஷ்ட மம புஷ்கரவிஷ்டராயா: ॥

इष्टाविशिष्टमतयः अपि (அச்வமேதம் முதலிய) யாகங்களால் புனிதஞ்செய்யப்படாத சித்த விருத்தியையுடைய மனிதர்களும் **यया** எந்த தேவியின் கடாக்ஷத்தால் **दृष्टाः** நோக்கப்பட்டவர்களாய் **त्रिविष्टपपदं सुलभं** எளிதில் மூவுலகிற்கு அதிபதியாக இருக்கும் பதவியைக்கூட **लभन्ते** அடைகின்றனரோ **सा** அந்த **प्रहृष्टकमलोदरदीप्तिः** மலர்ந்த தாமரையின் நடுப்போல் ப்ரகாசிக்கின்ற **पुष्करविष्टरायाः** தாமரையில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ தேவியின் **दृष्टिः** பார்வை **मम** எனக்கு **इष्टां पुष्टिं** விரும்பப்படும் தனதாந்ய புத்ரன் முதலான ஸம்பத்துக்களின் நிறைவை **कृषीष्ट** செய்யட்டும்.

கருத்து :—நூறு அசுவமேத யாகங்கள் செய்தவனே இந்திர பதம்பெற வல்லமையுள்ளவன் என்பது சாஸ்திரங்களின் ஸித்தாந்தம். அவ்விதம் செய்யாதவர்களும் ஸ்ரீ தேவியின் ப்ரசாதத்தால் மகேந்திரப் பதவிபெறச் சக்தி வாய்ந்தவர்களாக ஆகிறார்கள்.

குறிப்பு :—புஷ்கரத்திலமர்ந்தவள் புஷ்டியை யளிக்க வல்லமை யுள்ளவள் என்று அடைமொழி காரணங் காட்டுவது கவனிக்கத்தக்கது.

दद्याद्दयानुपवनो द्रविणाम्बुधारा-
मस्मिन्नकिञ्चनविहङ्गशिशौ विषण्णे ।
दुष्कर्मघर्ममपनीय चिराय दूरं
नारायणप्रणयिनीनयनाम्बुवाहः ॥ ९ ॥

9. த₃த்₃யாத்₃த₃யாநுபவநோ த்₃ரவிணாம்பு₃தா₄ராம்
அஸ்மிந்நகிஞ்சநவிஹங்க₃சிசௌ விஷண்ணே ।
து₃ஷ்கர்மகா₄ர்மமபநீய சிராய தூ₃ரம்
நாராயணப்ரணயிநீ நயநாம்பு₃வாஹ: ॥

दयानुपवनः கருணையாகிற அநுகூலமான காற்றோடு கூடிய **नारायणप्रणयिनी** - நாராயணனின் காதலியின் -**नयनाम्बुवाहः** கண்ணாகிற கார்மேகம் **विषण्णे** (பசியால்) வருந்துகிற **अस्मिन्** இந்த **अकिञ्चनविहङ्गशिशौ** தரித்திரனாகிய (சாதக)ப் பறவைக்குஞ்சு விஷயத்தில் **चिराय** வெகு காலமாயுள்ள **दुष्कर्मघर्मम्** தீவினையாகிய கோடை வெப்பத்தை **दूरात्** வெகு தூரத்தில் **अपनीय** நீக்கி **द्रविणाम्बुधाराम्** பொருளாகிய மழையை **दद्यात्** அளிக்க வேண்டும்.

கருத்து :—கழுத்தில் த்வாரத்தால் பூமியிலுள்ள உணவை உண்டு பசிப்பிணியை நீக்கிக்கொள்ளச் சக்தியில்லாத சாதகப் பறவை, அதிலும் குஞ்சு, பசிப்பிணி தீர தேவமாத்ருகமான ஸ்தலங்கள்போல வானத்தை நோக்கி வந்திருக்குங்கால், காற்றுலடித்து வரப்பட்ட கார்மேகம் ஆகாயத்தில் தோன்றி குளிர்ந்த நிழலைத் தந்து, வெப்பத்தை நீக்கி, மழைத்துளி வெள்ளத்தைப் பொழிய, கழுத்தை நிமிர்ந்து மழைஜலம் பருகிப் பசியை நீக்கிக் களிப்பதுபோல, இந்த தரித்திரக் குழந்தையாகிய என்னையும் கருணையால் கடைக்கண்ணோக்கைச் செலுத்தி, பொருட்பெருக்கையளித்துக் களிக்கச் செய்யவேண்டும். அத்துடன் ஏழ்மைக்குக் காரணமாக யான் செய்த தீயச் செயல்களின் பயனையும் விலகச் செய்யவேண்டும்.

गीर्देवतेति गरुडध्वजसुन्दरीति
शाकम्भरीति शशिशेखरवल्लभेति ।
सृष्टिस्थितिप्रलयकेलिषु संस्थितायै
तस्यै नमस्त्रिभुवनैकगुरोस्तरुण्यै ॥ १० ॥

10. கீர்தேவதேதி கருடத்வஜஸுந்தரீதி
ஶாகம்பரீதி ஶஶிஶேகரவல்லபேதி |
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிப்ரலயகேலிஷு ஸம்ஸ்திதாயை
தஸ்யை நமஸ்த்ரிபுவனைககுரோஸ்தருண்யை ||

गीर्देवतेति ஸரஸ்வதீ தேவியென்றும் **गरुडध्वज-सुन्दरीति** கருடனைக்கொடியிற்கொண்ட ஸ்ரீமந்நாராயணனின் காதலியான ஸ்ரீ இலக்குமியென்றும் **शाकम्भरीति** சாகம்பரீயென்னும் பெயருடைய பூமிதேவியென்றும் **शशिशेखरवल्लभेति** சந்திரனை மகுடத்தில் தாங்கிநிற்கும் பரமசிவனின் காதலியான ஸர்வமங்களையென்றும் (நாமத்துடன் பிரசித்தி பெற்று) **सृष्टिस्थितिप्रलयकेलिषु** படைத்தல், காத்தல் அழித்தல் என்ற விளையாட்டான காரியங்களில் **संस्थितायै** நிற்கின்றவளான **त्रिभुवनैकगुरोः** மூவுலகிற்கும் அறியாமையையகற்றிமுக்தியளிக்கும் எம்பெருமானின் **तरुण्यै** காதலியாகிய **तस्यै** அந்த ஸ்ரீதேவியின்பொருட்டு **नमः** நமஸ்காரம்.

கருத்து :—படைத்தல் என்ற தொழில் புரியுங்கால் ஸரஸ்வதீ யென்றும், காத்தல் தொழில் செய்யும்போது மகாலக்ஷ்மீ யென்றும் பூமிதேவி என்றும், அழித்தல் என்ற தொழில் செய்யும் போது குளிர்ந்த சந்த்ரனை மகுடத்திலணிந்த சிவனது காதலி யென்றும் பல நாமங்களால் ப்ரஸித்தி பெற்றவள் என்று முறையே அர்த்தம் கொள்ளல்வேண்டும்.

श्रुत्यै नमोऽस्तु शुभकर्मफलप्रसूत्यै
रत्यै नमोऽस्तु रमणीयगुणार्णवायै ।
शक्त्यै नमोऽस्तु शतपत्रनिकेतनायै
पुष्ट्यै नमोऽस्तु पुरुषोत्तमवल्लभायै ॥ ११ ॥

11. ச்ருத்யை நமோ'ஸ்து சுபகர்மபலப்ரஸூத்யை
ரத்யை நமோஸ்து ரமணீயகுணார்ணவாயை |
சக்த்யை நமோ'ஸ்து சதபத்ரநிகேதநாயை
புஷ்ட்யை நமோஸ்து புருஷோத்தமவல்லபாயை ||

शुभकर्मफलप्रसूत्यै நற்செய்கைகளின் பயன்களையளிக்கும் **श्रुत्यै** வேதமாதாவாகிய தங்களுக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம். **रमणीयगुणार्णवायै** இனிய நற்குணங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய **रत्यै नमोऽस्तु** ரதீதேவியாகிய தங்களுக்கு நமஸ்காரம். **शतपत्रनिकेतनायै** தாமரையில் வசிக்கும் **शक्त्यै नमोऽस्तु** சக்திஸ்வரூபிணியான தேவி தங்களுக்கு நமஸ்காரம். **पुरुषोत्तमवल्लभायै** சிறந்த பெருமாளின் காதலியான **पुष्ट्यै नमोऽस्तु** (தநதாந்ய புத்ரமித்ர களத்ராதி ஸம்பத்தாகிய) புஷ்டி தேவிக்கு நமஸ்காரம்.

குறிப்பு :—நல்ல கர்மாக்களை போதித்து செய்வித்து பயனை அனுபவிக்கச் செய்வது ச்ருதி. அழகிய குணங்களிருந்தால் மனதிற்கு ரதி (ஸந்தோஷம்) உண்டாவது அநுபவ ஸித்தம். நூறு இதழமைந்த தாமரையில் வீற்றிருப்பவள் சக்திஸ்வரூபிணீ. புருஷோத்தமனின் காதலி புஷ்டி தேவதை என்று ஆங்காங்கு பொருளை யொட்டிய அடைமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

नमोऽस्तु नालीकनिभाननायै
नमोऽस्तु दुग्धोदधिजन्मभूम्यै ।
नमोऽस्तु सोमामृतसोदरायै
नमोऽस्तु नारायणवल्लभायै ॥ १२ ॥

12. நமோ'ஸ்து நாலீகநிபாநநாயை
நமோ'ஸ்து து₃க்₃தோ₄த₃தி₄ஜந்மபூ₄ம்யை |
நமோ'ஸ்து ஸோமாம்ருதஸோத₃ராயை
நமோ'ஸ்து நாராயணவல்லபா₄யை ||

नालीकनिभाननायै தாமரையொத்த முகம்வாய்ந்த மகாதேவிக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம் இருக்கட்டும். **दुग्धोदधि-जन्म-भूम्यै** பாற்கடலிலுதித்த ஸ்ரீ தேவிக்கு **नमोऽस्तु** வணக்கமிருக்கட்டும். **सोमामृतसोदरायै** சந்திரன் அமுதம் இவைகளுடன் கூடப் பிறந்து அவைகளைப்போல சுகத்தையளிப்பவளான லக்ஷ்மீ தேவிக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரமிருக்கட்டும். **नारायणवल्लभायै** உலகங்கள் யாவற்றையும் தன்னுள்ளடக்கி வைத்திருக்கும் பெருமாளின் காதலிக்கு **नमोऽस्तु** வணக்கம் இருக்கட்டும்.

கருத்து :—தாமரையையொத்த முகத்தால் பார்ப்பவர்களின் கண்களை மகிழச்செய்கிறாள். பாற்கடலிலுதித்தவளாதலால் காரணத்தையொட்டி மிகச்சுத்தமானவள்; தன்னைத்துதிப்பவர்களுக்கு, பால் ஜலத்திற்குத் தன் ஸாம்யத்தைக் கொடுப்பது போலக் கொடுப்பவள். சந்திரனுடன் கூடப்பிறந்ததால் ஸர்வ ஜனங்களையும் ஸந்தோஷப்படுத்துகிறவள். அமுதத்துடன் கூடப் பிறந்ததால் இப்புவியில் சுவையூட்டிப்பிறகு பிறப்புப்பிணி நீக்கி சாச்வதஸுகமாகிய முக்தி என்ற இறவாமையை அளிக்கிறாள். இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுக்கு அதிஷ்டானமானவிஷ்ணுவின் காதலி என்றதால் ப்ரபஞ்ச தத்துவங்கள் இருபத்துநான்கும் ஏற்படுவதற்கு மூலகாரணமாயுள்ளவள்.

*नमोऽस्तु हेमाम्बुजपीठिकायै
नमोऽस्तु भूमण्डलनायिकायै ।
नमोऽस्तु देवादिदयापरायै
नमोऽस्तु शार्ङ्गायुधवल्लभायै ॥ १३ ॥

13. நமோ'ஸ்து ஹேமாம்புஜபீடிகாயை
நமோ'ஸ்து பூமண்டலநாயிகாயை |
நமோ'ஸ்து தேவாதிதயாபராயை
நமோ'ஸ்து சார்ங்காயுதவல்லபாயை ||

हेमाम्बुजपीठिकायै தங்கத் தாமரையை ஆசனமாகக் கொண்ட மகாதேவிக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம். **भूमण्डल-नायिकायै** வட்டவடிவமுள்ள பூமியின் தலைவிக்கு **नमोऽस्तु** வணக்கம் இருக்கட்டும். **देवादिदयापरायै** தேவர்கள் முதலியவர்களுக்குக் கருணைகூர்ந்து அநுக்ரஹிப்பதிலே நோக்கமுள்ள தேவிக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம். **शार्ङ्गायुध-वल्लभायै** "சார்ங்கம்" என்று பெயர்கொண்ட வில்லை ஆயுதமாக அணிந்த பெருமாளின் காதலிக்கு **नमोऽस्तु** வணக்கம் இருக்கட்டும்.

கருத்து :—தங்கத்தாமரையில் வீற்றிருந்து பூவுலகைக் களிக்கச் செய்து, சார்ங்கம் என்ற வில்லைக் கையிலேந்தி துஷ்ட அரக்கர்களை யுத்தத்தில் வென்று, தேவர்களிழந்த ஸ்தானத்தை மீட்டுக் கொடுப்பதால் தேவர்களையும் களிக்கச் செய்த விஷ்ணுவின் பத்தினியாக வாய்ந்தவள் தேவீ.

---

* 13, 14, 15 இம்மூன்று ச்லோகங்களும் நிர்ணயஸாகர் பதிப்பில் உள்ளன.

नमोऽस्तु देव्यै भृगुनन्दनायै
नमोऽस्तु विष्णोरुरसि स्थितायै ।
नमोऽस्तु लक्ष्म्यै कमलालयायै
नमोऽस्तु दामोदरवल्लभायै ॥ १४ ॥

14. நமோ'ஸ்து தேவ்யை ப்ருகுநந்தநாயை
நமோ'ஸ்து விஷ்ணோருரஸி ஸ்திதாயை |
நமோ'ஸ்து லக்ஷ்ம்யை கமலாலயாயை
நமோ'ஸ்து தாமோதரவல்லபாயை ||

भृगुनन्दनायै देव्यै ப்ருகுவின் புதல்வியான தேவிக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம். **विष्णोरुरसि स्थितायै** ஜகத்தில் வ்யாபித்திருக்கும் கடவுளின் மார்பில் குடிகொண்டிருப்பவளுக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம். **कमलालयायै लक्ष्म्यै** தாமரையில் வஸிக்கும் மகாலக்ஷ்மிக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம். **दामोदरवल्लभायै** திருடியதற்கு சிக்ஷையாக கயிற்றால் உரலோடுகட்டப்பட்டிருந்தாலும்பிறவி என்னுங் கட்டை விடுவிக்கவல்ல பெருமாளின் பிராட்டிக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம்.

नमोऽस्तु कान्त्यै कमलेक्षणाय
नमोऽस्तु भूत्यै भुवनप्रसूत्यै ।
नमोऽस्तु देवादिभिरर्चितायै
नमोऽस्तु नन्दात्मजवल्लभायै ॥ १५ ॥

15. நமோ'ஸ்து காந்த்யை கமலேக்ஷணாயை
நமோ'ஸ்து பூத்யை புவநப்ரஸூத்யை |
நமோ'ஸ்து தேவாதிபிரர்சிதாயை
நமோ'ஸ்து நந்தாத்மஜவல்லபாயை ||

कमलेक्षणायै कान्त्यै தாமரைபோன்ற கண்களையுடைய ஒளியின் வடிவமான தேவிக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம். **भुवनप्रसूत्यै** உலகங்களைப்படைத்த **भूत्यै** பூதிஸ்வரூபமான தேவிக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம். **देवादिभिरर्चितायै** விண்ணுலகத்தார் முதலியவர்களால் பூஜிக்கப்படுபவளுக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம். **नन्दात्मजवल्लभायै** நந்தனின் புதல்வனாக அவதரித்த நாராயணனின் காதலிக்கு **नमोऽस्तु** நமஸ்காரம்.

सम्पत्कराणि सकलेन्द्रियनन्दनानि
साम्राज्यदानविभवानि सरोरुहाक्षि ।
त्वद्वन्दनानि दुरिताहरणोद्यतानि
मामेव मातरनिशं कलयन्तु मान्ये ॥ १६ ॥

16. ஸம்பத்கராணி ஸகலேந்த்ரியநந்தநாநி
ஸாம்ராஜ்யதாநவிபவாநி ஸரோருஹாக்ஷி |
த்வத்வந்தநாநி துரிதாஹரணோத்யதாநி
மாமேவ மாதரநிஶம் கலயந்து மாந்யே ||

मातः ஓ தாயே! **सरोरुहाक्षि** தாமரைக்கண் படைத்தவளே! **मान्ये** பூஜிக்கத்தகுந்தவளே! **सम्पत्कराणि** ஸகல ஸம்பத்துக்களையளிப்பவையும் **सकलेन्द्रियनन्दनानि** புலன்களனைத்தையும் மகிழச்செய்பவையும் **साम्राज्यदानविभवानि** ஏகசக்ராதிபத்யம் என்ற உத்தம நிலையைக் கொடுக்கும் சக்திவாய்ந்தவையும் **दुरिताहरणोद्यतानि** பாபங்களை விலக்கிப் புனிதப்படுத்துவதில் முயற்சியுள்ளவையுமான **त्वद्वन्दनानि** உனக்குச் செய்யும் நமஸ்காரங்கள் **मामेव** என்னையே **अनिशं** எப்பொழுதும் **कलयन्तु** அடையட்டும் (ஆச்ரயிக்கட்டும்).

கருத்து:—ஓ பூஜிக்கத் தகுந்த தாயே! எப்பொழுதும் உன் பாதாரவிந்தங்களில் பணிந்துகொண்டு அந்த புண்ணிய பலத்தால் பாபங்களை யொழித்து இறுதியில் "ஸாம்ராஜ்யம்" என்ற ஸம்பத்தை அடையும்படி கடாக்ஷித்து அநுக்ரஹிப்பாயாக.

यत्कटाक्षसमुपासनाविधिः
सेवकस्य सकलार्थसंपदः ।
संतनोति वचनाङ्गमानसैः
त्वां मुरारिहृदयेश्वरीं भजे ॥ १७ ॥

17. யத்கடாக்ஷஸமுபாஸநாவிதி:
ஸேவகஸ்ய ஸகலார்தஸம்பத: |
ஸந்தநோதி வசநாங்கமாநஸை:
த்வாம் முராரிஹ்ருதயேச்வரீம் பஜே ||

यत्कटाक्षसमुपासनाविधिः எந்த தேவியின் கடைக்கண் நோக்கை நன்கு உபாஸிப்பது என்ற கார்யம் **सेवकस्य** ஸேவிப்பவனுக்கு **सकलार्थसम्पदः** விரும்பப்படும் எல்லா ஸம்பத்துக்களையும் **संतनोति** விரிவாகக் கொடுக்கிறதோ (அவ்வித) **मुरारिहृदयेश्वरीं** முரனையழித்த பெருமாளின் மார்பில் வீற்றிருந்து, அவர் மனதை வசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஈசுவரியான **त्वां** உன்னை **वचनाङ्गमानसैः** வாய், உடல், மனது, என்ற முக்கரணங்களாலும் **भजे** (ஒரே ஸமயத்தில்) சரணமடைந்து ஸேவிக்கிறேன்.

सरसिजनिलये सरोजहस्ते
धवलतमांशुकगन्धमाल्यशोभे ।
भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे
त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीद मह्यम् ॥ १८ ॥

18. ஸரஸிஜநிலயே ஸரோஜஹஸ்தே
தவளதமாம்சுக-கந்தமால்யசோபே |
பகவதி ஹரிவல்லபே மனோஜ்ஞே
த்ரிபுவநபூதிகரி ப்ரஸீத மஹ்யம் ||

सरसिजनिलये தாமரையில் வஸிப்பவளே! **सरोजहस्ते** தாமரையைக் கையிலேந்தியவளே! **धवलतमांशुकगन्धमाल्यशोभे** வெண்ணிறமான ஆடை, பூச்சு, மாலைகளால் அழகுபெற்று விளங்குபவளே! **भगवति** ஆறுவித அஸாதாரண குணங்களைப்பெற்றவளே! **हरिवल्लभे** ஹரியின் காதலியே! **मनोज्ञे** மனதை ரமிக்கச் செய்பவளே! (மனதின் ஆசயத்தை ஸாக்ஷியாக நின்று அறிபவளே!) **त्रिभुवनभूतिकरि** மூவுலகிற்கும் ஐச்வர்யமளிப்பவளே! **मह्यं प्रसीद** என்னிடம் தயை கொள்வாயாக.

दिग्घस्तिभिः कनककुम्भमुखावसृष्ट-
स्वर्वाहिनोविमलचारुजलप्लुताङ्गीम् ।
प्रातर्नमामि जगतां जननोमशेष-
लोकाधिनाथगृहिणीममृताब्धिपुत्नीम् ॥ १९ ॥

19. திக்ஹஸ்திபி: கநககும்பமுகாவஸ்ருஷ்ட-
ஸ்வர்வாஹிநீவிமலசாருஜலப்லுதாங்கீம் |
ப்ராதர்நமாமி ஜகதாம் ஜநநீமசேஷ-
லோகாதிநாதக்ருஹிணீமம்ருதாப்திபுத்ரீம் ||

दिग्घस्तिभिः திக்கஜங்களால் **कनककुम्भ**-தங்கக் குடங்களின்-**मुखावसृष्ट** - வாயிலிலிருந்து விடப்பட்ட - **स्वर्वाहिनी**-தேவலோகத்து நதியான கங்கையின்-**विमलचारुजल**-ஸ்வச்சமான (ருசியுள்ள) புனிதமான தண்ணீரால் - **प्लुताङ्गीम्**

உடம்பில் ஸ்நானம் (அபிஷேகம்) செய்விக்கப்படுகிறவளும் **जगतां जननीं** உலகங்களைப் பெற்றெடுத்த அன்னையும் **अशेषलोकाधिनाथगृहिणीं** எல்லா உலகங்களையும்காத்தருளும் பெருமாளின் மனையாளும் **अमृताब्धिपुत्रीम्** அம்ருதம் தோன்றிய கடலிலிருந்து உதித்த பெண்மணியுமான மகாலக்ஷ்மீ தேவியை **प्रातर्नमामि** அதிகாலையிலெழுந்து வணங்குகிறேன்.

कमले कमलाक्षवल्लभे त्वं
करुणापूरतरङ्गितैरपाङ्गैः ।
अवलोकय मामकिञ्चनानां
प्रथमं पात्रमकृत्रिमं दयायाः ॥ २० ॥

20. கமலே கமலாக்ஷவல்லபே த்வம்
கருணாபூரதரங்கிதைரபாங்கை: |
அவலோகய மாமகிஞ்சநாநாம்
ப்ரயமம் பாத்ரமக்ருத்ரிமம் தயாயா: ||

कमलाक्षवल्लभे செந்தாமரைக்கண்ணனின் காதலியே! **कमले** லக்ஷ்மீ தேவியே! **त्वं** நீ **करुणापरतरङ्गितैः** கருணை வெள்ளத்தின் அலைமோதுகின்ற **अपाङ्गैः** கடைக்கண்களால் **अकिञ्चनानां प्रथमं** ஏழ்மைத்தனம் நிரம்பியவர்களுக்குள் முதலாவது ஸ்தானம் பெற்றவனும் **दयायाः** கருணைக்கு **अकृत्रिमं पात्रं** இயற்கையாகவே அமைந்த ஸத்பாத்திர மாகவுமுள்ள **मां** என்னை **अवलोकय** விழித்து நோக்கு வாயாக.

स्तुवन्ति ये स्तुतिभिरमूभिरन्वहं
त्रयीमयीं त्रिभुवनमातरं रमाम् ।
गुणाधिका गुरुतरभाग्यभागिनः
भवन्ति ते भुवि बुधभाविताशयाः ॥ २१ ॥

21. ஸ்துவந்தி யே ஸ்துதிபிரமூபிரந்வஹம்
த்ரயீமயீம் த்ரிபுவநமாதரம் ரமாம் |
குணாதிகா குருதரபாக்யபாகிநः
பவந்தி தே புவி புதபாவிதாசயா: ||

त्रयीमयीं மூன்று வேதஸ்வரூபிணியாயும் **त्रिभुवनमातरं** மூவுலகிற்கும் அன்னையும் ஆன **रमां** லக்ஷ்மீ தேவியை **अमूभिः** இந்த **स्तुतिभिः** ஸ்தோத்ரங்களால் **अन्वहं** ஒவ்வொரு நாளும் **ये** எவர்கள் **स्तुवन्ति** துதிக்கிறார்களோ **ते** அவர்கள் **भुवि** இம் மானிட உலகில் **गुणाधिकाः** நற்குணங்கள் நிரம்பியவர்களாகவும் **गुरुतरभाग्यभागिनः** ஏராளமான பாக்யம் பெற்றவர்களாகவும் **बुधभाविताशयाः** கலைஞர்களாலும் கொண்டாடப்படும் ப்ரதிபா சக்தி வாய்ந்தவர்களாகவும் **भवन्ति** ஆகிறார்கள்.

கருத்து :—இத்துதியை தினந்தோறும் காலை மாலைகளில் விடாது உச்சரித்து அன்னையைத் தியானித்துத் துதிப்பவர்கள் இவ்வுலகில் ஸகல பாக்கியமும் நிரம்பியவர்களாய் ஸுகமநுபவித்து இறுதியில் ஈசனிடத்தில் பக்தியைச் செலுத்தி, ஞான மூர்த்தியின் ப்ரஸாதத்தால் முக்திக்குக் காரணமான தத்வ ஞானமடைந்து அழிவற்ற ஆத்மாநந்தம் அநுபவித்துக் களிக்கிறார்கள்.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
श्रीकनकधारास्तवः संपूर्णः ॥

ஸ்ரீ கனகதாரா ஸ்தவம் முற்றிற்று.

॥ शुभम् ॥

॥ श्री कामाक्षीस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீ காமாக்ஷீ ஸ்தோத்ரம்

काञ्चीनूपुररत्नकङ्कणलसत्केयूरहारोज्ज्वलां
काश्मीरारुणकञ्चुकाञ्चितकुचां कस्तूरिकाचर्चिताम् ।
कह्लाराञ्चितहस्तयुग्मलसितां कारुण्यकल्लोलिनीं
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥ १ ॥

1. காஞ்சீநூபுரரத்னகங்கணலஸத்கேயூரஹாரோஜ்ஜ்வ-[லாம்
காஶ்மீராருணகஞ்சுகாஞ்சிதகுசாம் கஸ்தூரிகாசர்சிதாம்।
கல்ஹாராஞ்சிதஹஸ்தயுக்மலஸிதாம்காருண்யகல்லோ-[லினீம்
காமாக்ஷீம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சீபுரீதேவதாம் ॥

काञ्चीनूपुर-रत्नकङ्कण-लसत्केयूर-हारोज्ज्वलां ஒட்டியாணம் பாதச்சிலம்பு, ரத்னங்க ளிழைத்த கைவளைகள், ஒளிர் கின்ற தோள்வளைகள், முத்தாரம் இவைகளால் ப்ரகாசிப் பவளும்; **काश्मीरारुण-कञ्चुकाञ्चित-कुचां** குங்குமம்போல சிவந்த ரவிக்கையால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஸ்தனங்களை உடையவளும், **कस्तूरिकाचर्चितां** கஸ்தூரிக் குழம்பால் பூசப்பட்டவளும், **कह्लाराञ्चित-हस्तयुग्म-लसितां** இரு கை களிலும் செங்கழுநீர் புஷ்பங்களை ஏந்திக்கொண்டு விளங்குபவளும். **कारुण्यकल्लोलिनीं** கருணையாகிய அலை மோதும் கடல் போன்றவளும், **कल्पलतिकां** கற்பகக்கொடி போன்றவளும், **काञ्चीपुरीदेवतां** காஞ்சிமா நகரத்து

माता मरकतश्यामा मातङ्गी मदशालिनी ।
कुर्यात् कटाक्षं कल्याणी कदम्बवनवासिनी ॥

அதிஷ்டான தேவதையுமான **कामाक्षीं** (கடாக்ஷ மாத்திரத்திலே பக்தர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும்) காமாக்ஷி தேவியை **कलयामि** த்யானிக்கிறேன்.

कामारातिमनःप्रियां कमलभूसेव्यां रमाराधितां
कन्दर्पाधिकदर्पदानविलसत्सौन्दर्यदीपाङ्कुराम् ।
कीरालापविनोदिनीं भगवत ि काम्यप्रदानव्रतां
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम्॥ २॥

2\. காமாராதிமனஃப்ரியாம் கமலபூஸேவ்யாம் ரமாராதி-
[தாம்
கந்தர்பாதிகதர்பதானவிலஸத்ஸௌந்தர்யதீபாங்குராம்।
கீராலாபவினோதினீம் பகவதீம் காம்யப்ரதானவ்ரதாம்
காமாக்ஷீம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சீபுரீதேவதாம்॥

कामाराति-मनः प्रियां மாரனை வென்றவனுடைய மனதிற்கும் ப்ரியமானவளும், **कमलभूसेव्यां** தாமரையினின்று பிறந்த ப்ரம்மனால் ஸேவிக்கத் தகுந்தவளும், **रमाराधितां** லக்ஷ்மியினால் பூஜிக்கப்படுகிறவளும், **कन्दर्पाधिकदर्प-दान-विलसत्सौन्दर्य-दीपाङ्कुरां** மன்மதனுக்கும் அதிகமான கொழுப்பைக் கொடுத்து விளங்குகிற அழகாகிய விளக்கின் முனை (சுடர்)போல் ப்ரகாசிப்பவளும், **कीरालापविनोदिनीं** கிளியோடு பேசுவதில் ஆவல் கொண்டவளும், கிளிபோல் பேசுவதால் ஆனந்த மளிப்பவளும், **भगवतीं** எல்லாவித ஐச்வர்யமும் பெற்றவளும் **काम्यप्रदानव्रतां** பக்தர்களின் இஷ்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் நியமம் கொண்டவளும், **[कल्पलतिकां—कलयामि]** கற்பகக்கொடி போன்றவளும், காஞ்சிமா நகரத்து தேவதையுமான காமாக்ஷியைத் தியானம் செய்கின்றேன்.

कादम्बप्रमदां विलासगमनां कल्याणकाञ्चीरवां
कल्याणाचलपादपीठलसितां कान्त्या स्फुरन्तीं शुभाम् ।
कल्याणाचलकार्मुकप्रियतमां कादम्बमालाश्रयां
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥३॥

3. காதம்பப்ரமதாம்விலாஸகமநாம்கல்யாண காஞ்சீரவாம்
கல்யாணாசலபாதபீடலஸிதாம் காந்த்யா ஸ்புரந்தீம்
[சுபாம் |
கல்யாணாசலகார்முகப்ரியதமாம் காதம்பமாலாஸ்ரயாம்
காமாக்ஷீம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சீபுரீதேவதாம் ||

कादम्बप्रमदां கதம்ப புஷ்பத்தின் மதுவை பானம் செய்து மதம் நிரம்பியவளும், **विलासगमनां** அழகிய நடையையுடையுவளும், **कल्याणकाञ्चीरवां** மங்களத்தைச் சொல்லுகிற ஒட்டியாணத்தின் சப்தத்தை உடையவளும், **कल्याणाचलपादपीठलसितां** மங்களத்திற்கு இருப்பிடமான மலையை (கைலாயகிரியைப் பாதபீடமாகக்கொண்டு ப்ரகாசிப்பவளும், **कान्त्या शुभां स्फुरन्तीं** தேஹ ஒளியால் மங்களத்தை யளிக்கும் வடிவமாக விளங்குகிறவளும், **कल्याणाचले-कार्मुक-प्रियतमां** ஸகல மங்களத்தைக் கொடுக்கின்ற (பொன் மயமான) மேருவை வில்லாகக் கொண்ட சிவனது காதலியும், **कादम्बमालाश्रयां** கதம்பமாலையை அணிந்தவளும், **कल्पलतिकां—कलयामि** ॥

கருத்து:—தேவி தன் ஒட்டியாணத்திலுள்ள சலங்கைகளுடைய சப்தத்தின் வாயிலாக பக்தர்களுக்கும் அபயம், "எங்கும் மங்களம் பொங்குக" என்பதைச் சொல்லுகிறாள் போலும். பெயரினாலேயே மங்களத்தை யளிக்கும் சிவனது (சிவம், மங்களம்) வாஸஸ்தானமானதால் கைலாயகிரியையும், தேவதைகளுக் கிருப்பிடமானதால் ஸ்வர்ணமயமான மேருவையும் **कल्याणाचल** என்று சொல்லி யிருக்கிறார்.

गन्धर्वामरसिद्धचारणवधूध्यानापदानाञ्चितां
गौरीं कुङ्कुमपङ्कपङ्कितकुचद्वन्द्वाभिरामां शुभाम् ।
गम्भीरस्मितविभ्रमाञ्चितमुखीं गङ्गाधरालिङ्गितां
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥ ४ ॥

4. கந்தர்வாமரஸித்தசாரணவதூத்யாநாபதாநாஞ்சிதாம்
கௌரீம் குங்குமபங்கபங்கிதகுசத்வந்த்வாபிராமாம்
[ஶுபாம் |
கம்பீரஸ்மிதவிப்ரமாஞ்சிதமுகீம் கங்காதராலிங்கி-
[தாம்
காமாக்ஷீம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சீபுரீதேவதாம் ||

गन्धर्वामर-सिद्ध-चारणवधूध्यानापदानाञ्चितां கந்தர்வ, தேவ, ஸித்த, சாரண என்ற தேவமாந்தர்களுடைய த்யானத்திற்கும் விஷயமான சரித்திரங்களை யுடையவளும், **गौरीं** சுத்த ஸத்வரூபியும், **कुङ्कुमपङ्कपङ्कित-कुचद्वन्द्वाभिरामां** குங்குமக் குழம்பால் பூசப்பட்ட இரு ஸ்தனங்களால் அழகு பெற்றவளும், **शुभां** மங்களரூபியும், **गम्भीरस्मितविभ्रमाञ्चितमुखीं** கௌரவம் பெற்ற புன்முறுவலின் விப்ரமத்தால் எழில் பெற்ற முகமுடையவளும், **गङ्गाधरालिङ्गितां** கங்கையை முடியிலணிந்த சிவனால் ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளப்பட்டவளும், **कल्पलतिकां—कलयामि** ॥

கருத்து :—தேவ ஸ்திரிகள், அம்ருதபானம் செய்த பர்த்தா முதலான ஸகல பாக்யம் பெற்றிருந்தும் அதை நிலையுற்றதாகச் செய்வதற்கு அவர்களும் தேவியை துதிக்கின்றனர். கங்கா என்பவளை முடியில் அணிந்தும் தேவியையே தழுவுகிறார். அந்தோ, தேவியினது ஸௌபாக்யத்தின் பெருமை !

विष्णुब्रह्ममुखामरेन्द्रपरिषत्कोटीरपीठस्थलां
लाक्षारञ्जितपादपद्मयुगलां राकेन्दुबिम्बाननाम् ।
वेदान्तागमवेदवेद्यचरितां विद्वज्जनैरावृतां
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥ ५॥

5. விஷ்ணுப்ரஹ்மமுகாமரேந்த்ரபரிஷத்கோடீர-[பீடஸ்தலாம்
லாக்ஷாரஞ்ஜிதபாதபத்மயுகளாம் ராகேந்துபிம்பான-[னாம் ।
வேதாந்தாகமவேதவேத்யசரிதாம் விதவஜ்ஜனைராவ்ரு-[தாம்
காமாக்ஷீம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சீபுரீதேவதாம் ॥

विष्णु-ब्रह्म-मुखामरेन्द्र-परिषत्-कोटीर-पीठस्थलां விஷ்ணு ப்ரும்மா முதலான அமரக்கூட்டத்தின் கிரீடங்களை (தனது) பாதபீடமாகப் பெற்றவளும், **लाक्षारञ्जितपादपद्म-युगलां** செம் பஞ்சுக் குழம்பினுல் செம்மையைப் பெற்ற இரு திருவடித் தாமரைகளையுடையவளும், **राकेन्दुबिम्बाननां** பௌர்ணமி சந்திரனது வடிவத்தை யொத்த முகமண்டலத்தை யுடையவளும், **वेदान्तागमवेदवेद्यचरितां** வேதம் வேதாந்தம் ஆகமம் முதலான சாஸ்திரங்களால் அறியக் கூடிய சரித்திரம் பெற்றவளும், **विद्वज्जनैरावृतां** ஞானிகளால் சூழப்பெற்றவளும், **कल्पलतिकां—कलयामि** ॥

माकन्दद्रुममूलदेशमहिते माणिक्यसिंहासने
दिव्यां दीपितहेमकान्तिविलसद्वस्त्रावृतां तां शुभाम् ।
दिव्याकल्पितदिव्यदेहभरितां दृष्टिप्रमोदान्वितां
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥ ६॥

6. மாகந்தத்ருமமூலதேசமஹிதே மாணிக்யஸிம்ஹாஸ-
[னே
திவ்யாம் தீபிதஹேமகாந்திவிலஸத்வஸ்த்ராவ்ருதாம்
[தாம் சுபாம் |
திவ்யாகல்பிததிவ்யதேஹபரிதாம் த்ருஷ்டிப்ரமோதான்வி-
[தாம்
காமாக்ஷீம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சீபுரீதேவதாம் ||

माकन्दद्रूम-मूलदेश-महिते மாமரத்தின் அடியில் ப்ரகாசிக்கின்ற, **माणिक्यसिंहासने** ரத்னங்களால் இழைக்கப் பெற்ற சிங்காதனத்தில் **दिव्यां** அமர்ந்து ப்ரகாசிப்பவளும், **दीपितहेम-कान्तिविलसद्वस्त्रावृतां** காய்ச்சப்பட்ட பொன்னின் காந்தியையுடைய மஞ்சளாடை தரித்தவளும், **तां शुभां** எல்லோருக்கும் மங்கள மூர்த்தியாகி அபூர்வமாக விளங்குபவளும், **दिव्याकल्पितदिव्यदेहभरितां** தேவமாங்கர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகிய மேனியுள்ளவளும், **दृष्टिप्रमोदान्वितां** கடாக்ஷமாத்திரத்தில் அதிக ஆனந்தத்தை யளிப்பவளும், **कल्पलतिकां—कलयामि** ॥

आधारादिसमस्तचक्रनिलयाम् आद्यन्तशून्यामुमाम्
आकाशादिसमस्तभूतनिवहाकारामशेषात्मिकाम् ।
योगीन्द्रैरपि योगिनीशतगणैराराधितामम्बिकां
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥ ७ ॥

7. ஆதாராதிஸமஸ்தசக்ரநிலயாம் ஆத்யந்தசூன்யா-
[முமாம்
ஆகாசாதிஸமஸ்தபூதநிவஹாகாராமசேஷாத்மிகாம் |
யோகீந்த்ரைரபி யோகினீசதகணைராராதிதா-
[மம்பிகாம்
காமாக்ஷீம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சீபுரீதேவதாம் ||

आधारादिसमस्तचक्रनिलयां மூலாதாரம் முதலிய ஆறு சக்ரங்களையுமிருப்பிடமாக்க் கொண்டவளும், **आद्यन्तशून्यां** ஆதி (உத்பத்தி) அந்தம் (அழிவு) என்பவை அற்றவளும், **उमां** ப்ரும்மவித்யா ரூபிணியும், **आकाशादिसमस्तभूतनिवहाकारां** ஆகாயம் முதலான பஞ்சபூதங்களின் கூட்டத்தை உருவமாகக் கொண்டவளும், **अशेषात्मिकां** (அதனுல் உண்டாகிய) தாவரஜங்கம ரூபமாயிருப்பவளும் **योगीन्द्रैः** சிறந்த யோகிகளாலும், **योगिनीशतगणैः** நூற்றுக் கணக்கான யோகினி கணங்களாலும், **आराधितां** தியானித்து ஸேவிக்கப்படுகிறவளும், **अम्बिकां** ஜகன்மாதாவும், **कल्पलतिकाम्—कलयामि** ॥

हींकारप्रणवात्मिकां प्रणमतां श्रीदानविद्यामयीं
ऐं क्लीं सौं रुचिमन्त्रमूर्तिनिवहाकारामशेषात्मिकाम् ।
ब्रह्मानन्दरसानुभूतिमहतां ब्रह्मप्रियंवादिनीम्
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम् ॥ ८ ॥

8. ஹ்ரீங்காரப்ரணவாத்மிகாம் ப்ரணமதாம் ஸ்ரீதாநவித்யா [மயீம்
ஐம் க்லீம் ஸௌம் ருசிமந்த்ரமூர்(த்)திநிவஹாகாராம- [ஶேஷாத்மிகாம் |
ப்ரஹ்மானந்தரஸாநுபூதிமஹிதாம் ப்ரஹ்மப்ரியம்- [வாதிநீம்
காமாக்ஷீம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சிபுரீதேவதாம் ॥

हींकारप्रणवात्मिकां ஓங்கார ரூபமாயும் ஹ்ரீம் ரூபமாயும் இருப்பவளும், **प्रणमतां** மந்திரத்தை அனுஸந்தானம் செய்து அடிபணிபவர்களுக்கு **श्रीदानविद्यामयीं** ஸகல செல்வத்தை அளிக்கவல்லவளான ஸ்ரீ வித்யாரூபிணியும், **ऐं क्लीं सौं** ஐம் க்லீம், ஸௌம் **रुचिमन्त्रमूर्तिनिवहाकारां**

(என்று) காந்திவாய்ந்த மந்திரங்களின் அமைப்பை தன் உருவமாகக் கொண்டவளும் **अशेषात्मिकां** ஸர்வஜகத்ரூபிணியும், **ब्रह्मानन्दरसानुभूतिमहितां** ப்ருஹ்மானந்தத்தின் ரஸாநுபவத்தால் மஹிமை பெற்றிருப்பவளும், ப்ருஹ்மானந்த அனுபவமாகிய மஹிமை பெற்றவளும், **ब्रह्मप्रियंवादिनीं** ப்ரியத்தை சொல்வதில் வேதத்தை யொத்திருப்பவளும், **कल्पलतिकां—कलयामि** ॥

सिद्धानन्दजनस्य चिन्मयसुखाकारां महायोगिनीं
मायां विश्वविमोहिनीं मधुमतीध्येयां शुभां ब्राह्मणीम् ।
ध्येयां किन्नरसिद्धचारणवधूध्येयां सदा योगिभिः
कामाक्षीं कलयामि कल्पलतिकां काञ्चीपुरीदेवताम्॥ ९ ॥

9\. ஸித்தாநந்தஜனஸ்ய சிந்மயஸுகாகாராம் மஹாயோகி-
[னீம்
மாயாம் விஶ்வவிமோஹினீம் மதுமதீத்யேயாம்-
ஶுபாம் ப்ராஹ்மணீம் |
த்யேயாம் கின்னரஸித்தசாரணவதூத்யேயாம் ஸதா
[யோகிபி꞉
காமாக்ஷீம் கலயாமி கல்பலதிகாம் காஞ்சீபுரீதேவதாம் ॥

सिद्धानन्दजनस्य நிலைபெற்ற ஆனந்தத்தை யனுபவிக்கின்ற ஞானிக்கு **चिन्मयसुखाकारां** தத்வஞான வடிவாயும், நித்ய ஸுக ரூபமாகவும் தோன்றுபவளும், **महायोगिनीं** சிறந்த யோகம் பெற்றவளாக இருந்துகொண்டு **योगिभिः ध्येयां** யோகிகளுடைய த்யானத்திற்கு விஷயமானவளும், **मायां** மாயா ரூபமாக (இருந்து) **विश्वविमोहिनीं** உலகனைத்தும் மோஹிக்கச் செய்பவளும், **मधुमतीध्येयां** இனிமையான வாக்குகளால் புகழப்படுகிறவளும், **शुभां ब्राह्मणीं** ஸர்வ மங்களத்தையும் கொடுக்கும் பரப்ருஹ்ம ரூபிணியும்,

மங்கள ரூபமாய் ப்ருஹ்மானந்தத்தில் மூழ்கி இருப்பவளும் **सदा किन्नरसिद्धचारणवधूध्येयां** இடைவிடாது கின்னர, ஸித்த, சாரண ஸ்திரீகளால் புகழப்படுகிறவளும் **कल्पलतिकां—कलयामि** ॥

कामारिकामां कमलासनस्थां
काम्यप्रदां कङ्कणभूषहस्ताम् ।
काञ्चीनिवासां कनकप्रभासां
कामाक्षिदेवीं कलयामि चित्ते ॥ १० ॥

10. காமாரிகாமாம் கமலாஸனஸ்யாம்
காம்யப்ரதாம் கங்கணபூஷஹஸ்தாம் |
காஞ்சீநிவாஸாம் கனகப்ரபாஸாம்
காமாக்ஷிதேவீம் கலயாமி சித்தே ||

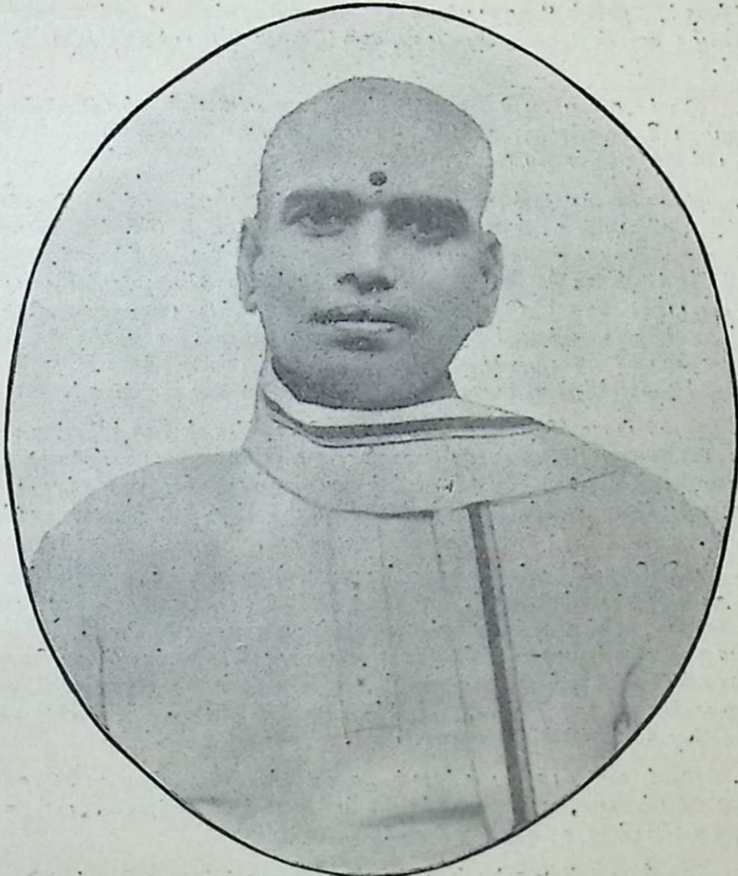
कामारिकामां மாரனை வென்ற மஹேச்வரனையும் மயங்கச் செய்தவளும், **कमलासनस्थां** (சக்ரங்கள் என்ற) தாமரையில் வீற்றிருப்பவளும், **काम्यप्रदां** விரும்பிய வரனை யளிப்பவளும், **कङ्कणभूषहस्तां** கைகளில் வளைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்றவளும், **कनकप्रभासां** செம்பொன்னிறமானவளும், **काञ्चीनिवासां** காஞ்சியிலே குடிகொண்டிருப்பவளுமான **कामाक्षिदेवीं** ஸ்ரீ காமாக்ஷி தேவியை **चित्ते** மனதில் **कलयामि** தியானிக்கின்றேன்.

॥ इति श्रीमदप्रौढभक्तविरचितं कामाक्षीस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

ஸ்ரீ காமாக்ஷீ ஸ்தோத்ரம் முற்றிற்று.

॥ शुभम् ॥

Thompson & Co., Ltd., Madras—17-9-1948—4,000.

ஸ்ரீ. பாலசுப்ரஹ்மண்ய அய்யர்

பாலசுப்ரஹ்மண்ய அய்யர்

1. இவர் காமகோடி கிரந்தாவளியைத் தம் பொருள் உதவியால் ஸ்தாபித்தார். இதில் "மூகபஞ்சசதி" முதற்கொண்டு "அத்வைதஸபை பொன்விழா ஸம்ஸ்கிருத அக்ஷரமாலிகை" ஈறாக 20 புத்தகங்களை வெளியிட்டார்.

2. இவர் நமது ஆதி ஆசார்யர்கள் அவர்களின் ப்ரதி நிதியாய் விளங்கும் ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகளிடம் கொண்டிருந்த பக்திக்கு அளவே கிடையாது.

3. இவருடைய ஜன்ம பூமி ஸ்ரீ மத்யார்ஜுனம் என்ற திருவிடைமருதூர். அவ்வூரில் நான்கு சாஸ்திரங்களையும் பாடம் சொல்லிக்கொண்டிருந்த ப்ரஸித்தரான வாஜபேயர்களின் வம்சத்திலே பிறந்தவர். இவர் அவ்வூரிலிருக்கும் காசி விசாலாக்ஷி விச்வநாதஸ்வாமி ஆலயத்தை புதுப்பித்து, கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து நித்ய நைவேத்ய பூஜையை நிரந்தரமாய் ஸ்தாபித்து வைத்தவர்களில் முதன்மையானவர். காஷ்மீர லோஷ்டதேவர் என்பவர் இயற்றிய காசி விச்வேச்வரர் ஸ்தோத்திரம் என்னும் நூலை 1—12—1943-ல் கும்பாபிஷேக தினத்திலே வெளியிட்டார்.

4. இவர் பரம விஷ்ணு பக்தர். பஜகோவிந்த ஸ்தோத்திரத்தையும், முகுந்த மாலையையும், விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தையும் இந்த கிரந்தாவளியில் வெளியிட்டார். விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஆசார்ய பாஷ்யத்தை தமிழர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற தம் அவாவை பூர்த்தி செய்தார்.

5. ஸ்ரீ மீனாக்ஷி அம்பிகையைப் பாடியுள்ள ஆனந்த ஸாகர ஸ்தவம் என்ற நூலையும் பதிப்பித்தார். மூகபஞ்சசதியில் அடங்கிய அருமையான விஷயங்களை அறிந்து எல்லோரும் எளிதில் பாராயணம் செய்ய மிகவும் உபயோகமாயிருக்குமாறு விரிவான உரையை ஸ்ரீ ஆசார்ய ஸ்வாமிகளின் வாயிலாகக் கேட்டு மற்றவர்களுக்கும் அதையே புஸ்தகமாக உதவவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் 7—2—1944-ல் காஞ்சி காமாக்ஷி அம்பிகையின் கும்பாபிஷேக காலத்தில் வெளியிட்டார்.

6. இவர் தமதூராகிய மத்யார்ஜுனத்தில் வேத பாடசாலை நடத்த ஏற்பாடு செய்தபடி, ஸ்ரீ ஆசார்யர்கள் அனுக்கிரஹத்தால், பாடசாலை ஸ்தாபிக்கப்பெற்று நடந்துவருகிறது.

7. இவர் தமிழ் நாட்டில் பக்தியை வளரச் செய்யவேண்டுமென்பதையே தமது ஆயுளின் முக்கிய எண்ணமாகக் கொண்டவர். இவர் நடத்திய வழியிலே மேன்மேலும் அபிவிருத்தியுடன் காமகோடி கோசஸ்தானத்தை நடத்தித்தர வேண்டுமென்பதாக அம்பிகையின் பாதாரவிந்தங்களில் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளீச்வராய நம:

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானத்தின் வெளியீடுகள்

ஒவ்வொரு புத்தகமும் பல படங்களுடனும் ஸ்ரீ ஆசார்யாளுடைய அனுக்ரஹ பூர்வமான ஸ்ரீமுகத்துடனும் கூடியது. ரூ. அ.

1. ஸ்ரீ பஜகோவிந்தம் — (ஸம்ஸ்க்ருத மூலமும் தமிழ் அனுவாதமும்) ... ... 0—4
2. ஸ்ரீ முகுந்தமாலா—ஸ்ரீ குலசேகரப் பெருமாள் அருளியது. ஸாஹித்ய வல்லப ஸ்ரீ T. ஸுந்தராசார்ய ஸ்வாமிகள், பி.ஏ., பி.எல்., எழுதிய தமிழ் உரையுடன் கூடியது. ... 0—6
3. ஸ்ரீ ப்ரச்னோத்தர ரத்ந மாலிகா— ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் இயற்றியதை ஜகத்குரு ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதிகள் தமிழில் உபதேசித்தது. (தமிழ் லிபியில்)... 0-2½
4. ஷை (தெலுங்கு லிபியில் தெலுங்கு அனுவாதத்துடன்) 0-2½
5. ஸ்ரீ தேவி ஸ்தோத்ர ரத்நாகரம்—ஸ்ரீ ச்யாமளா தண்டகம் முதலிய பன்னிரண்டு தேவீ ஸ்தோத்ரங்கள் அடங்கியது 0-15
6. ஸ்ரீ ஆனந்த ஸாகரஸ்தவம் — ஸ்ரீ நீலகண்ட தீக்ஷிதர் இயற்றிய ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்தோத்ரமும், ஸ்ரீ Y. மகாலிங்க சாஸ்திரியார், எம்.ஏ., பி.எல்., எழுதிய தமிழ் இங்கிலீஷ் அனுவாதமும், ராவ்ஸாஹிப் N. நடேச அய்யர் அவர்கள் எழுதிய ஆங்கிலமுன்னுரையுடன் கூடியது ... 0-12
7. ஸ்ரீ ஆர்யா ஷஷ்டி—ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வெங்கடேச அய்யாவாள் இயற்றிய ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்தோத்ரம், தமிழ் ஆங்கில அனுவாதங்களுடனும், குறிப்புக்களுடனும், Dr. V. ராகவன், எம்.ஏ., பி.எச்டி., எழுதிய முன்னுரையுடனும் கூடியது. 0-10
8. ஸ்ரீ சிவபாதாதிகேசாந்த வர்ணனம் முதலிய ஐந்து சிவ ஸ்தோத்ரங்கள்—ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்தோத்ரமும், ப்ரஹ்மஸ்ரீ V. H. ஸுப்ரம்மண்ய சாஸ்திரிகள் எழுதிய தமிழ் அனுவாதங்களுடனும், திவான்பகதூர் K. S. ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் எழுதிய முன்னுரையுடனும் கூடியது ... 0-12
9. அத்வைத ஸபை அக்ஷர மாலிகா —(51 ஸம்ஸ்கிருத கட்டுரைகள் அடங்கியது) ... ... 5—0
10. அத்வைத ஸபை பொன் விழா நினைவு மாலை — (23 தமிழ் கட்டுரைகள் அடங்கியது) ... ... 2—8

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்-கும்பகோணம்-தெ